

CSRD

Corporate Sustainability Reporting Directive

دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی اتحادیه اروپا

مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

ترجمه و تدوین:

حسین محمودی

عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی
و رئیس شورای علمی مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

سیده سمیه رضوی

مشاور مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

سامان صاحب جلال

کارشناس ارتباطات و مشارکت شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مینا

به نام خدا

گروه مینا
شرکت مهندسی و ساخت
بویلر و تجهیزات مینا

سازمان شهید بهشتی
مرکز پایش مسئولیت
اجتماعی و فرهنگی

دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی اتحادیه اروپا

CSRD

Corporate Sustainability Reporting Directive

مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

ترجمه و تدوین:

حسین محمودی

عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی و رئیس شورای علمی مرکز

پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی

سیده سمیه رضوی

مشاور مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی سازمان جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

سامان صاحب جلال

کارشناس ارتباطات و مشارکت شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مینا

شناسنامه کتاب

گزارش مسئولیت اجتماعی و پایدار

عنوان: CSRD، دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی اتحادیه اروپا

هدف: تشریح الزامات افشای گزارش پایداری در اتحادیه اروپا

منابع اصلی کتاب: دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی (CSRD) از سایت اتحادیه اروپا

ترجمه و تدوین: حسین محمودی، سیده سمیه رضوی، سامان صاحب جلال

ناظر علمی: مرکز پایش مسئولیت اجتماعی و فرهنگی جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

ویراستار: سامان صاحب جلال

انتشارات: انتشارات سازمان جهاد دانشگاهی شهید بهشتی

تاریخ انتشار: زمستان ۱۴۰۳

سازمان شهید بهشتی
مرکز پایش مسئولیت
اجتماعی و فرهنگی

پیشگفتار

در جهان امروز، پایداری به یکی از محورهای اصلی تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و تجاری تبدیل شده است. تغییرات اقلیمی، کاهش منابع طبیعی، نابرابری‌های اجتماعی و افزایش انتظارات ذینفعان، شرکت‌ها را ملزم می‌کند تا نقش خود را در ایجاد آینده‌ای پایدار و عادلانه به طور شفاف و مسئولانه ایفا کنند. در این راستا، دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی (CSRD) اتحادیه اروپا به عنوان یک چارچوب قانونی پیشرو، استانداردهای جدیدی را برای شفافیت و پاسخگویی شرکت‌ها در حوزه پایداری تعیین کرده است. CSRD که جایگزین دستورالعمل قبلی گزارش‌دهی غیرمالی (NFRD) شده است، دامنه و عمق گزارش‌دهی پایداری را به طور قابل توجهی گسترش می‌دهد. این دستورالعمل نه تنها شرکت‌های بیشتری را ملزم به گزارش‌دهی می‌کند، بلکه الزامات دقیق‌تری را برای افشای اطلاعات مربوط به تأثیرات محیط زیستی، اجتماعی و حاکمیتی شرکت‌ها تعیین می‌نماید. با توجه به اینکه صنایع و سازمان‌ها به دنبال رشد پایدار و بلندمدت هستند، پیروی از اصول CSRD نه تنها به بهبود نمایه‌های اجتماعی و محیط زیستی کمک می‌کند، بلکه فرصت‌های بیشتری برای نوآوری و رقابت‌پذیری ایجاد می‌کند. هدف اصلی CSRD، ایجاد شفافیت بیشتر، مقایسه‌پذیری بهتر گزارش‌ها و ارتقای مسئولیت‌پذیری شرکت‌ها در قبال تأثیرات خود بر جامعه و محیط زیست می‌باشد.

اهمیت این دستورالعمل تنها به حوزه قانونی محدود نمی‌شود. گزارش‌دهی پایدار بر اساس CSRD فرصتی است برای شرکت‌ها تا اعتماد سرمایه‌گذاران، مشتریان و سایر ذینفعان را جلب کنند، ریسک‌های مرتبط با پایداری را مدیریت نمایند و در عین حال، به عنوان بازیگرانی پیشرو در تحول به سوی اقتصاد کم‌کربن و عادلانه ظاهر شوند. اتحادیه اروپا با CSRD گام بلندی در جهت همسو کردن کسب‌وکارها با اهداف توسعه پایدار (SDGs) برداشته است. این دستورالعمل نه تنها یک الزام قانونی، بلکه فرصتی است برای شرکت‌ها تا به عنوان بخشی از راه‌حل، در تحول جهانی به سوی پایداری مشارکت کنند. این کتابچه راهنما با هدف ارائه درک جامع و عملی از الزامات CSRD تهیه شده و در آن مفاهیم کلیدی و مراحل اجرایی برای تطبیق با این دستورالعمل به شکلی روشن ارائه شده است. امید است این راهنما به شرکت‌ها کمک کند تا نه تنها به تعهدات قانونی خود عمل کنند، بلکه با گزارش‌دهی شفاف و مسئولانه، نقش خود را در ایجاد آینده‌ای پایدار و تاب‌آور ایفا نمایند. این کتابچه می‌تواند به عنوان مرجعی کاربردی، شرکت‌ها را در مسیر تحول به سوی پایداری و مسئولیت‌پذیری اجتماعی یاری کند و زمینه‌ساز ایجاد ارزش پایدار برای جامعه، محیط زیست و اقتصاد باشد. ما امیدواریم که این دستورالعمل به عنوان یک منبع الهام‌بخش و راهنما برای شما در سفر به سمت یک جهان پایدار عمل کند و در پی آنیم که همه ما به عنوان بخشی از جامعه، نقش خود را در ایجاد یک آینده بهتر و متعادل‌تر ایفا کنیم.

حسین محمودی | سیده سمیه رضوی | سامان صاحب جلال

مقدمه مدیرعامل شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مینا

در جهانی که سرعت تغییرات زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی هر روز افزایش می‌یابد، شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مینا به‌عنوان یکی از بازیگران پیشرو در صنعت انرژی و زیرساخت، همواره پایداری را به‌عنوان یکی از اصول بنیادی و راهبردی خود در نظر داشته است. از ابتدای تأسیس، تعهد به توسعه پایدار و مسئولیت‌پذیری اجتماعی بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت این شرکت بوده است. ما بر این باوریم که هیچ توسعه اقتصادی یا صنعتی بدون در نظر گرفتن اثرات اجتماعی و زیست‌محیطی، دوام و پایداری نخواهد داشت. انتشار دستورالعمل گزارش مسئولیت اجتماعی شرکتی (CSRD) به زبان فارسی، گامی مؤثر و مهم در راستای توانمندسازی صنایع و شرکت‌های ایرانی برای ورود به فضای جدید و پیچیده ارتباطات کسب‌وکاری در سطح بین‌المللی است. ما در مینا بویلر بر این باوریم که این دستورالعمل، نه تنها یک ابزار نظارتی، بلکه راهنمایی ارزشمند برای تقویت شفافیت، پاسخگویی و انطباق با استانداردهای جهانی است. در دنیای امروز، حرکت به سمت مسئولیت‌پذیری اجتماعی و توسعه پایدار دیگر یک انتخاب نیست؛ بلکه ضرورت است. ایران، به‌عنوان کشوری با ظرفیت‌های گسترده صنعتی و اقتصادی، نمی‌تواند از این تغییرات جهانی غافل بماند. شرکت مینا بویلر با حمایت از رویکردهایی که به توسعه پایدار کشور کمک می‌کنند، تلاش می‌کند نه تنها به بهبود عملکرد داخلی خود دست یابد، بلکه الگویی برای دیگر سازمان‌ها و صنایع در کشور باشد.

انتشار این دستورالعمل، علاوه بر معرفی استانداردهای جهانی و مفاهیم جدید، فرصتی است تا شرکت‌های ایرانی بتوانند از این دستورالعمل برای تدوین استراتژی‌های خود بهره‌مند شوند. این دستورالعمل می‌تواند راهنمایی دقیق برای ارزیابی تأثیرات اجتماعی و زیست‌محیطی، کاهش ریسک‌ها و شناسایی فرصت‌های پایداری در کسب‌وکار باشد.

با توجه به چشم‌انداز روابط تجاری ایران با جهان و ضرورت رعایت استانداردهای بین‌المللی برای حفظ و گسترش جایگاه تجاری شرکت‌های ایرانی در زنجیره تأمین جهانی، درک و انطباق با مفاهیمی مانند CSRD امری اجتناب‌ناپذیر است. انتشار این کتاب برای توسعه دانش مسئولیت اجتماعی و پایداری در ایران، یک گام مهم برای آماده‌سازی صنایع مختلف کشور در مواجهه با الزامات آینده است. ما در مینا بویلر به‌عنوان یکی از حامیان اصلی این رویکرد، معتقدیم که مسئولیت اجتماعی نه تنها ابزاری برای مدیریت ریسک و افزایش شفافیت است، بلکه فرصتی است برای نوآوری، ایجاد ارزش افزوده و تعامل مثبت با جامعه. امیدواریم این اقدام بتواند به توسعه دانش، فرهنگ و عملکرد مسئولانه در میان شرکت‌ها و صنایع مختلف کشور کمک کند و پلی باشد میان تعهد به توسعه پایدار و رشد اقتصادی پایدار برای ایران عزیز.

فریدین شهریار | نایب رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مینا

مقدمه کارشناس ارتباطات و مشارکت شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مپنا

در دنیای کنونی که پایداری به‌عنوان یک مسئله کلیدی در مدیریت و توسعه سازمان‌ها مطرح شده است، تغییرات چشمگیری در نحوه عملکرد شرکت‌ها و نحوه گزارش‌دهی آن‌ها شکل گرفته است. دستورالعمل گزارش مسئولیت اجتماعی شرکتی (CSR) که توسط اتحادیه اروپا تدوین شده است، نمایانگر تعهدی جدی به شفافیت، پایداری و مسئولیت‌پذیری در سطح جهانی است. ترجمه این دستورالعمل به فارسی و ارائه آن به جامعه علمی و صنعتی کشور، گامی مؤثر در راستای بهبود عملکرد سازمان‌ها و تسهیل انطباق آن‌ها با استانداردهای بین‌المللی محسوب می‌شود. در عصری که بحران‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی به‌طور فزاینده‌ای ابعاد جهانی یافته‌اند، هیچ سازمانی نمی‌تواند در انزوای عمل کند. دستورالعمل CSR، با در نظر گرفتن پایداری محیط زیستی، حقوق بشر، و شفافیت در مدیریت، نه تنها یک ابزار نظارتی است بلکه راهنمایی برای تحول و انطباق با نیازهای جهانی است. این تحول مستلزم همکاری نزدیک بین تمامی ذینفعان، از شرکت‌ها و دولت‌ها گرفته تا مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران، می‌باشد. CSR به شرکت‌ها اجازه می‌دهد که از یک چارچوب استاندارد برای گزارش‌دهی اطلاعات زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی (ESG) بهره‌برند. این امر موجب می‌شود تا داده‌های ارائه‌شده قابل مقایسه، قابل اعتماد و برای تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری آگاهانه مفید باشد. در ایران نیز، آشنایی و تطبیق با این استانداردها به شرکت‌ها کمک خواهد کرد تا در محیط رقابتی بین‌المللی عملکرد بهتری داشته باشند و سهم خود را در دستیابی به اهداف توسعه پایدار افزایش دهند.

اگرچه تطبیق با الزامات CSR می‌تواند چالش‌هایی از قبیل هزینه‌های مرتبط با جمع‌آوری داده‌ها، تحلیل آن‌ها و همگام‌سازی با تغییرات استانداردها به همراه داشته باشد، اما مزایای بلندمدت آن غیرقابل انکار است. از جمله این مزایا می‌توان به افزایش شفافیت در عملکرد سازمانی، ارتقای شهرت شرکت، و جذب سرمایه‌گذاری‌های پایدار اشاره کرد. همچنین، استفاده از ابزارهای فناوری برای مدیریت داده‌ها و بهره‌گیری از مشاوره تخصصی در این حوزه می‌تواند به سازمان‌ها کمک کند تا به‌صورت کارآمد و اثربخش با این چالش‌ها روبرو شوند. پایداری مفهومی نیست که پایانی داشته باشد. هر قدمی که در این مسیر برداشته می‌شود، فرصتی برای یادگیری و بهبود فراهم می‌آورد. CSR نیز به‌عنوان یک چارچوب، نه یک هدف نهایی، به سازمان‌ها کمک می‌کند تا به‌صورت مستمر استراتژی‌های خود را بازنگری و بهبود بخشند. این فرآیند با شناسایی تأثیرات، ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌ها، و تعیین اهداف بلندمدت برای کاهش اثرات منفی همراه است.

در این راستا، ترجمه و انتشار این دستورالعمل برای جامعه علمی و صنعتی کشور می‌تواند الهام‌بخش حرکت‌های بعدی در جهت پیاده‌سازی آن در سطح ملی باشد. این اقدام نه تنها به ارتقای توانایی سازمان‌های ایرانی در تعامل با بازارهای بین‌المللی کمک می‌کند، بلکه نقشی حیاتی در تحقق مسئولیت اجتماعی و پایداری در سطح ملی ایفا خواهد کرد. امید است این گام، آغازی برای حرکت‌های بزرگ‌تر در مسیر مسئولیت اجتماعی و پایداری باشد.

سامان صاحب جلال | کارشناس ارتباطات و مشارکت شرکت مهندسی و ساخت بویلر و تجهیزات مپنا

فهرست مطالب

بخش اول: مسیر تحول گزارش دهی پایداری اتحادیه اروپا

- مقدمه | ۱
- قوانین جدید در مورد گزارش دهی پایداری شرکت: دستورالعمل گزارش دهی پایداری | ۲
- CSRD حرکت تحول آفرین به سوی شیوه‌های تجاری پایدار و مسئولانه | ۳
- اهداف کلیدی CSRD | ۴
- CSRD را چه کسی باید رعایت کند؟ | ۴
- الزامات گزارش CSRD | ۵
- چگونه گزارش پایداری بر مشاغل و ذینفعان تأثیر می‌گذارد | ۵
- مزایای گزارش پایداری | ۶
- مزایای انطباق اولیه با CSRD | ۶
- تفاوت بین ESG و CSRD | ۷
- چالش‌ها و راه‌حل‌ها در انطباق گزارش CSRD | ۸
- شکل دادن به آینده‌ای پایدار: معرفی اجمالی استاندارد پایداری شرکتی اتحادیه اروپا (ESRS) | ۹
- چگونه KPIهای موثر CSRD ایجاد کنیم؟ | ۱۱
- جدول زمانی گزارش CSRD | ۱۲
- عواقب گزارش بد و مجازات برای عدم رعایت | ۱۲
- دستورالعمل گزارش دهی پایداری شرکتی | ۱۳

بخش دوم: راهنمای گزارش پایداری مبتنی بر الزامات CSRD

- مقدمه | ۲۸
- مفاهیم کلیدی گزارش دهی پایداری | ۲۹
- بخش افشای اطلاعات عمومی | ۳۵
- بخش اطلاعات زیست محیطی | ۴۷
- بخش اطلاعات اجتماعی | ۵۱
- بخش اطلاعات حاکمیتی | ۵۵
- پیوست‌ها | ۵۹

CSRD

بخش اول:

مسیر تحول گزارش دهی پایداری اتحادیه اروپا

CSRD

CSRD

مقدمه

امروزه در عصر دیجیتال، پایداری به عنوان یک فرصت طلایی برای شرکت‌ها و سازمان‌هایی که به بقای بلندمدت خودشان و سیاره زمین فکر می‌کنند، در نظر گرفته می‌شود. ما در حال گذر از نسل چهارم به نسل پنجم صنعت هستیم و در این هنگامه که شاید آخرین فرصت برای حفظ سیاره زمین باشد، محیط‌زیست و جامعه انسانی اهمیت ویژه‌ای دارد با چنین شرایطی، سوالی که مطرح می‌شود این است که تدوین گزارش پایداری جامع و دقیق به شرکت‌هایی که به آینده دورتر فکر می‌کنند، چه کمکی می‌کند؟

ماهیت پایداری، به ویژه پایداری محیط زیستی، مرزپذیر نیست و مشکلات ناشی از توسعه ناپایدار، جهان شمول است لذا رفع ناترازی محتاج اقداماتی هماهنگ است. در دنیای تجارت و کسب و کار نیز روابط با دنیا و همگون شدن با استانداردها و پروتکل‌ها از ضروریات تداوم است. با آمیجوری به گشوده شدن درهای دنیای تجارت جهان به روی ایران، طبیعی است که شرکت‌های مختلف ایرانی نسبت به رویه‌های مختلف و دستورالعمل‌های جهانی که گاهی الزامی نیز هستند، آشنا شوند تا بیش از این مانعی بر گسترش تجارت با دنیا پیش نیاید و نیز شرکت‌های ایرانی بنا به فرهنگ دیرین تمدنی خود سهمی در بالندگی اجتماعی و صیانت از محیط زیست در عرصه ملی و بین‌المللی داشته باشند. یکی از این موارد دستورالعمل گزارش دهی پایداری شرکتی (CSRD) اتحادیه اروپا است که در حال حاضر برای شرکت‌های اروپایی با شرایط خاص الزامی است و به زودی برای تمامی شرکت‌های غیر اروپایی که جزو زنجیره ارزش شرکت‌های اروپایی باشند نیز الزامی خواهد شد.

قوانین اتحادیه اروپا شرکت‌های بزرگ و شرکت‌های فهرست‌شده را ملزم می‌کند تا گزارش‌های منظمی را در مورد خطرات اجتماعی و محیط‌زیستی که با آن‌ها مواجه هستند و نحوه تأثیر فعالیت‌هایشان بر مردم و محیط‌زیست منتشر کنند.

قانون اتحادیه اروپا همه شرکت‌های بزرگ و همه شرکت‌های فهرست‌شده (به استثنای شرکت‌های خرد) را ملزم می‌کند که اطلاعاتی را درباره ریسک‌ها و فرصت‌های ناشی از مسائل اجتماعی و محیط‌زیستی و تأثیر فعالیت‌هایشان بر مردم و محیط‌زیست، افشا کنند. این به سرمایه‌گذاران، سازمان‌های جامعه مدنی، مصرف‌کنندگان و سایر ذینفعان کمک می‌کند تا عملکرد پایداری شرکت‌ها را به عنوان بخشی از قرارداد سبز اروپایی ارزیابی کنند.

دستورالعمل گزارش دهی پایداری شرکتی (CSRD) تدوین شده است تا نحوه گزارش دهی شرکت‌ها در مورد تلاش‌های پایداری خود را تغییر دهد و جهشی قابل توجه در مسئولیت‌پذیری شرکتی را نشان دهد. کمیسیون اروپا در سال ۲۰۲۲ این دستورالعمل را بر اساس دستورالعمل گزارش‌گری غیر مالی (NFRD) به تصویب رساند، می‌توان جایگزین آن نمود. CSRD با گسترش دامنه خود و افزایش الزامات گزارش دهی و با هدف اصلی ترویج شفافیت و پاسخگویی در گزارش پایداری در سراسر اتحادیه اروپا، محدودیت‌های نسخه قبلی را برطرف می‌کند. نباید به این دستورالعمل به عنوان یک مانع نظارتی دیگر نگاه کرد بلکه باید به عنوان راهکاری برای خلق تغییر معنادار در رفتار شرکت‌ها دانسته شود. CSRD شیوه‌های تجاری را با اهداف پایداری اتحادیه اروپا و فشار جهانی به سمت یک اقتصاد مسئولانه تر هماهنگ می‌کند.

در این نوشتار، جنبه‌های کلیدی CSRD، از جمله الزامات، دامنه و تأثیر بالقوه آن را بررسی خواهد شد. همچنین به بررسی و مقایسه آن با سایر طرح‌های پایداری پرداخته می‌شود و در مورد چالش‌ها و فرصت‌هایی که برای کسب‌وکارها ارائه می‌کند بحث خواهد شد.

این قبیل دستورالعمل‌ها و یا بخشنامه‌ها به کارشناسان و سیاستگذاران حوزه پایداری چه در سطح ملی و چه در سطح هولدینگ‌های صنعتی، کمک خواهد کرد تا اگر قصد تدوین چنین برنامه‌های نظارتی و تنظیمی را داشته باشند، از خرد جهانی استفاده کنند و آن را دستمایه تهیه یک دستورالعمل ایرانی قرار دهند.

از ۵ ژانویه ۲۰۲۳، دستورالعمل گزارش پایداری شرکتی (CSRD) لازم الاجرا شد. این دستورالعمل قوانین مربوط به اطلاعات اجتماعی و زیست محیطی که شرکت‌ها باید گزارش دهند را به روزرسانی و تقویت می‌کند. مجموعه گسترده‌تری از شرکت‌های بزرگ و همچنین SME‌های فهرست شده، اکنون ملزم به ارائه گزارش در مورد پایداری هستند. برخی از شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا نیز در صورت تولید بیش از ۱۵۰ میلیون یورو در بازار اتحادیه اروپا باید بر اساس این دستورالعمل گزارش دهند.

قوانین جدید تضمین می‌کند که سرمایه‌گذاران و سایر ذینفعان به اطلاعات مورد نیاز برای ارزیابی تأثیر شرکت‌ها بر مردم و محیط‌زیست دسترسی دارند همچنین سرمایه‌گذاران برای ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌های مالی ناشی از تغییرات اقلیمی و سایر مسائل پایداری دسترسی لازم به اطلاعات مورد نیاز را دارند. در نهایت، با هماهنگی کردن اطلاعات ارائه شده، هزینه‌های گزارش برای شرکت‌ها در میان مدت و بلندمدت کاهش می‌یابد.

شرکت‌ها باید قوانین جدید را برای اولین بار در سال مالی ۲۰۲۴ برای گزارش‌های منتشر شده در سال ۲۰۲۵ اعمال کنند. شرکت‌های مشمول CSRD باید طبق استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اروپا (ESRS) گزارش دهند. استانداردها به صورت پیش‌نویس توسط EFRAG که یک نهاد مستقل است که ذینفعان مختلف را گرد هم می‌آورد و قبلاً به عنوان گروه مشاوره گزارش‌گری مالی اروپا شناخته می‌شد، تهیه شده است.

اولین مجموعه ESRS در ۲۲ دسامبر ۲۰۲۳ در قالب یک آیین‌نامه تفویض شده در مجله رسمی اتحادیه اروپا منتشر شد. این استانداردها، صرف‌نظر از این که در کدام بخش فعالیت می‌کنند، برای شرکت‌هایی که تحت حوزه شمول CSRD قرار می‌گیرند، اعمال می‌شود. این استانداردها متناسب با سیاست‌های اتحادیه اروپا طراحی و در عین حال بر پایه ابتکارات استانداردهای بین‌المللی بنا شده است.

CSRD همچنین تأییدیه‌ای را در مورد اطلاعات پایداری که شرکت‌ها گزارش می‌دهند، الزامی می‌کند و زمینه‌ساز ایجاد یک طبقه‌بندی دیجیتال برای اطلاعات پایداری خواهد بود.

قوانین اتحادیه اروپا شرکت‌های بزرگ و شرکت‌های فهرست‌شده را ملزم می‌کند تا گزارش‌های منظمی را در مورد خطرات اجتماعی و زیست‌محیطی که با آن‌ها مواجه هستند و نحوه تأثیر فعالیت‌هایشان بر مردم و محیط‌زیست منتشر کنند.

CSRD صرفاً یک الزام قانونی نیست، بلکه نشان دهنده یک تغییر قابل توجه به سمت ادغام پایداری در تار و پود استراتژی شرکت است. اهداف آن روشن است: اطمینان حاصل شود که گزارش‌های پایداری در سراسر اتحادیه اروپا سازگارتر، قیاس‌پذیرتر و جامع‌تر است. با انجام این کار، CSRD نه تنها کسب‌وکارها را در قبال تأثیراتشان بر جامعه و محیط‌زیست مسئول می‌داند، بلکه نقش مهمی در هدایت تصمیم‌های سرمایه‌گذاری به سمت مدل‌های تجاری پایدارتر ایفا می‌کند.

نکته مهم این است که دسترسی CSRD به اتحادیه اروپا محدود نمی‌شود. به شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا که فعالیت‌های تجاری قابل توجهی در اتحادیه اروپا دارند، گسترش می‌یابد و پیامدهای آن را جهانی می‌کند. این دامنه وسیع‌تر بر تعهد اتحادیه اروپا به رهبری تلاش‌های جهانی در توسعه پایدار و شفافیت شرکتی تأکید می‌کند.

هدف اصلی در CSRD استانداردسازی و ارتقای کیفیت اطلاعات پایداری افشا شده توسط شرکت‌ها است که آن را برای ذینفعان قابل مقایسه و قابل اعتمادتر می‌کند. بر اساس CSRD، شرکت‌ها باید در مورد طیف وسیعی از مسائل زیست محیطی، اجتماعی و حاکمیتی (ESG) گزارش دهند. این شامل اطلاعات دقیق در مورد تأثیرات تغییر آب و هوا، استراتژی‌های کاهش انتشار و اقدامات حقوق بشر در سراسر زنجیره ارزش آنها است. این دستورالعمل استانداردهای گزارشگری پایداری اروپا (ESRS) را که توسط گروه مشاوره گزارشگری مالی اروپا (EFRAG) ایجاد شده است، معرفی می‌کند تا از سازگاری و مقایسه در گزارش‌گیری اطمینان حاصل کند. اهداف الزامات گزارش پایداری CSRD به شرح ذیل ارائه می‌گردد:

افزایش شفافیت و مسئولیت‌پذیری

تسهیل تصمیم‌گیری‌های سرمایه‌گذاری آگاهانه‌تر

راهبری پایداری شرکت

حمایت از نقشه راه اقتصاد پایدار

بنابراین شرکت‌ها با افشای‌های پیشرفته‌تر تصویر واضح‌تری از عملکرد و ریسک‌های پایداری شرکت را برای سهامداران، از جمله سرمایه‌گذاران، مشتریان و کارکنان ارائه می‌دهند.

CSRD را چه کسی باید رعایت کند؟

در حالی که این دستورالعمل عمدتاً شرکت‌های مستقر در اتحادیه اروپا را هدف قرار می‌دهد، دامنه آن به برخی شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا با فعالیت‌های مهم در اتحادیه اروپا گسترش می‌یابد. اجرای انطباق با CSRD مرحله‌ای است و به دسته‌های مختلف کسب‌وکار اجازه می‌دهد تا در طول زمان سازگار شوند.

شرکت‌هایی با شرایط زیر ملزم به رعایت CSRD هستند:

- شرکت‌ها شرکت‌های بزرگ اتحادیه اروپا که حداقل دو مورد از معیارهای زیر را برآورده می‌کنند:

۵ شرکت‌هایی با بیش از ۲۵۰ کارمند،

۵ شرکت‌هایی با بیش از ۴۰ میلیون یورو گردش مالی خالص و

۵ شرکت‌هایی با بیش از ۲۰ میلیون یورو در کل دارایی.

همه شرکت‌های فهرست شده در بازارهای تحت نظارت اتحادیه اروپا، به جز شرکت‌های خرد فهرست شده

- شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا با حضور چشمگیر در اتحادیه اروپا، به این معنی که گردش مالی آن‌ها در اتحادیه اروپا بیش از ۱۵۰ میلیون یورو است یا حداقل یک شرکت تابعه یا شعبه در اتحادیه اروپا داشته باشند

شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) فهرست شده در بازارهای تحت نظارت اتحادیه اروپا با الزامات گزارش‌دهی ساده

شرکت‌های مادر و هلدینگ‌ها به طور کلی مسئول ارائه اطلاعات در گزارش تلفیقی خود هستند لذا در صورتی که داده‌های پایداری شرکت‌های تابعه در گزارش تلفیقی شرکت مادر گنجانده شود، شرکت‌های تابعه می‌توانند از ارائه گزارش مستقل معاف گردند.

اکنون شرکت‌ها باید یک بخش اختصاصی پایداری را در گزارش مدیریت خود بگنجانند که طیف وسیعی از موضوعات زیست محیطی، اجتماعی و حاکمیتی را پوشش دهد. حوزه‌های اصلی گزارش‌دهی عبارتند از:

- اطلاعات مربوط به آب و هوا مطابق با طبقه بندی اتحادیه اروپا
- عوامل محیطی فراتر از آب و هوا، مانند تنوع زیستی و اکوسیستم
- مسائل اجتماعی و حقوق بشر
- شیوه‌های حکمرانی و اخلاق تجاری
- ریسک‌ها و فرصت‌های پایداری
- فرآیندهای بررسی دقیق
- اهداف و پیشرفت به سمت اهداف پایداری
- تأثیرات در طول زنجیره ارزش

این استانداردها همچنین شامل الزامات خاص بخش می‌شوند و به این نکته توجه می‌کنند که صنایع مختلف با چالش‌های پایداری منحصر به فردی روبرو هستند.

چگونه گزارش پایداری بر مشاغل و ذینفعان تأثیر می‌گذارد

کسب و کارها ممکن است نیاز به سرمایه‌گذاری بیشتر در فرآیند جمع‌آوری و گزارش‌دهی داده‌ها داشته باشند، اما می‌توانند از بهبود عملکرد پایداری و مدیریت ریسک نیز بهره‌مند شوند. شرکت‌هایی که الزامات CSRD را پذیرفته‌اند ممکن است موقعیت بهتری برای جذب سرمایه‌گذاری‌های پایدار و افزایش شهرت خود پیدا کنند. سرمایه‌گذاران از داده‌های پایداری جامع‌تر و قابل مقایسه‌تر بهره‌مندی می‌کنند. امکان تصمیم‌گیری آگاهانه‌تر را فراهم می‌کند. چارچوب استاندارد گزارش‌دهی، مقایسه آسان‌تر عملکرد پایداری شرکت‌ها در بخش‌ها و کشورهای عضو اتحادیه اروپا را تسهیل می‌کند. کارمندان و مصرف‌کنندگان بینش بیشتری نسبت به ابتکارات مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و اثرات زیست محیطی کسب می‌کنند. این شفافیت

می‌تواند بر انتخاب‌های شغلی و رفتار مصرف‌کننده تأثیر بگذارد و به طور بالقوه به شرکت‌ها با شیوه‌های پایداری قوی پاداش دهد. شرکای زنجیره تأمین ممکن است با نظارت بیشتر شرکت‌ها در مورد کل زنجیره ارزش خود مواجه شوند که به طور بالقوه منجر به اقدامات تجاری پایدارتر در سراسر شبکه تأمین می‌شود.

CSRD می‌تواند گزارش‌دهی پایداری در اروپا را متحول کند و به طور بالقوه بر رویه‌های جهانی تأثیر بگذارد. همانطور که شرکت‌ها با این الزامات جدید سازگار می‌شوند، می‌توان انتظار داشت که شاهد موارد زیر باشیم:

- بهبود کیفیت و مقایسه‌پذیری داده‌ها: گزارش‌دهی استاندارد، معیار و تجزیه و تحلیل بهتر عملکرد پایداری شرکت را ممکن می‌سازد.
- افزایش نوآوری در شیوه‌های تجاری پایدار: افزایش شفافیت ممکن است شرکت‌ها را به سمت بهبود ابتکارات پایداری خود سوق دهد تا رقابتی باقی بمانند.
- ادغام بیشتر پایداری در استراتژی کسب و کار: ماهیت جامع گزارش CSRD احتمالاً ملاحظات پایداری را در تصمیم‌گیری شرکتی افزایش می‌دهد.
- استانداردهای گزارش‌دهی در حال تحول استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اروپا احتمالاً به توسعه خود ادامه خواهند داد و چالش‌های پایداری در حال ظهور و انتظارات ذینفعان را منعکس می‌کنند.
- نفوذ بالقوه جهانی CSRD می‌تواند به عنوان الگویی برای سایر مناطق عمل کند و به طور بالقوه منجر به هماهنگی بیشتر استانداردهای گزارش پایداری جهانی شود.
- افزایش تعامل ذینفعان: افشای پایداری جامع‌تر ممکن است گفت‌وگوی عمیق‌تر بین شرکت‌ها و ذینفعان آن‌ها را در مورد مسائل پایداری تسهیل کند.

مزایای انطباق اولیه با CSRD

بینش‌های جدید زمانی پدید می‌آیند که شرکت‌ها بر شاخص‌های غیرمالی مربوط به فعالیت‌های شرکتی تمرکز می‌کنند. به عنوان مثال، فرصت‌های جدید برای صرفه‌جویی در هزینه (از جمله کاهش انرژی) و نوآوری در فرآیند تولید. در راستای طرح پیشنهادی برای تقویت برنامه‌های اقلیمی، اتحادیه اروپا قوانین سختگیرانه‌تری را در مورد ESG در سال‌های آینده معرفی خواهد کرد که بر شرکت‌های بزرگ و SMEها تأثیر می‌گذارد. پیش‌بینی زود هنگام این که چگونه این امر بر فعالیت‌های شرکتی شما تأثیر می‌گذارد و ترسیم برنامه‌های استراتژیک برای کاهش هرگونه تأثیر منفی، اطمینان ایجاد می‌کند که شرکت شما برای رویارویی با این چالش‌ها چابک‌تر و مقاوم‌تر از آینده است. تمرکز فعال بر ESG به شما مزیت رقابتی نسبت به شرکت‌هایی می‌دهد که هنوز هیچ تعهدی برای گزارش‌دهی ندارند.

علاوه بر این، انطباق اولیه با گزارش ESG در درازمدت، زمینه را برای ساده‌سازی تولید و زنجیره تامین خود از نقطه نظر پایداری فراهم می‌کند. به این ترتیب می‌توانید وارد مشارکت‌های استراتژیک شوید و گلوگاه‌های آینده را در مراحل اولیه شناسایی کنید. این امر تداوم زنجیره تامین را در زمان لازم‌الاجرا شدن دستورالعمل‌ها تضمین می‌کند.

دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی (CSRD) مقررات جدیدی است که افشای طیف گسترده‌ای از موضوعات از جمله داده‌های آب و هوا و محیط‌زیست را در اتحادیه اروپا تقویت می‌کند. این دستورالعمل بر اساس دستورالعمل گزارش‌گری غیر مالی (NFRD) است و از طیف وسیع‌تری از شرکت‌ها می‌خواهد که اثرات محیط‌زیستی، اجتماعی و حاکمیتی (ESG) و خطرات/فرصت‌های مربوطه را افشا کنند. این دستورالعمل عمدتاً شرکت‌های بزرگ و نهادهای فهرست‌شده را هدف قرار می‌دهد و هدف آن افزایش شفافیت اطلاعات پایداری و اطلاع‌دادن به سهامداران در مورد عملکرد پایدار شرکت‌ها است. بنابراین، شرکت‌های تحت تأثیر باید خود را برای پیروی از CSRD آماده کنند.

در حالی که ESG دستورالعمل‌ها را ارائه می‌دهد، CSRD آنها را اجرامی کند و تضمین می‌کند که شرکت‌های اتحادیه اروپا از استانداردهای گزارش‌دهی دقیق پیروی می‌کنند. به طور خلاصه، ESG چارچوبی برای رفتار شرکتی اخلاقی است، در حالی که CSRD دستورالعمل نظارتی است که رعایت این اصول را در اتحادیه اروپا الزامی می‌کند.

در حالی که ESG و CSR هر دو نگران تأثیر یک شرکت بر جامعه و محیط‌زیست هستند، تفاوت عمده آنها در این است که CSR یک مدل تجاری است که جداگانه توسط شرکت‌های استفاده می‌شود، اما ESG معیاری است که سرمایه‌گذاران برای ارزیابی یک شرکت و تعیین اینکه آیا آنها ارزش سرمایه‌گذاری دارند، استفاده می‌کنند.

پیمایش الزامات CSRD مجموعه منحصربه‌فردی از چالش‌های آن را برای کسب و کارها ارائه می‌کند. برای مطابقت با الزامات گزارش CSRD، درک این موانع و داشتن استراتژی‌هایی برای غلبه بر آنها بسیار مهم است. در این بخش چند مورد از چالش‌های اصلی را که شرکت‌ها با آن‌ها مواجه می‌شوند همراه با راه‌حل‌هایی برای غلبه بر آنها بیان شده است.

شناسایی چالش‌های مشترک

- مدیریت داده‌های پیچیده: یکی از چالش‌های مهم مدیریت حجم وسیع داده‌های مورد نیاز برای گزارش‌گیری جامع است که شامل جمع‌آوری داده‌ها، تأیید، و تجزیه و تحلیل در جنبه‌های مختلف ESG است.
- تخصیص منابع: منابع مورد نیاز از نظر پرسنل، زمان و سرمایه‌گذاری مالی می‌تواند قابل توجه باشد، به ویژه برای کسب و کارهایی که تازه به گزارش‌های پایدار می‌پردازند.
 - همگام با استانداردها: همگام بودن با استانداردهای در حال تحول و الزامات قانونی می‌تواند چالش برانگیز باشد، زیرا چشم‌انداز گزارش‌پایداری به طور مداوم در حال تغییر است.

راه حل‌های عملی و بهترین شیوه‌ها

- استفاده از فناوری: بهتر است از نرم‌افزار و ابزارهای فناورانه طراحی شده برای گزارش‌پایداری استفاده شود. اینها می‌توانند جمع‌آوری، مدیریت و تجزیه و تحلیل داده‌ها را ساده کرده و فرآیند را کارآمدتر و دقیق‌تر کنند.
- ظرفیت‌سازی تیم داخل شرکت: باید در آموزش و توسعه تیم داخلی شرکت سرمایه‌گذاری شود. ایجاد تیم تخصصی داخل شرکت در گزارش‌پایداری تضمین می‌کند که فرآیند به خوبی درک شده و به درستی اجرا شده است.
- مشاوره خارج از شرکت: در جستجوی تخصص خارج از شرکت دریغ نشود. مشاوره با کارشناسان یا حسابرسان پایداری می‌تواند بینش و راهنمایی در مورد بهترین شیوه‌ها و استراتژی‌های انطباق ارائه دهد.

گنجاندن انعطاف‌پذیری و مقیاس‌پذیری

- سیستم‌های تطبیقی: باید سیستم‌ها و فرآیندهایی توسعه داده شوند که با تغییرات در استانداردها و الزامات گزارش‌دهی سازگار باشند.
- رویکردهای مقیاس‌پذیر: اطمینان حاصل شود که رویکرد شرکت برای انطباق با CSRD مقیاس‌پذیر است، به خصوص برای یک تجارت در حال رشد. این به معنای ایجاد فرآیندهایی است که می‌توانند با رشد شرکت، گسترش یا تعدیل شوند.

ارتباطات و شفافیت

- تعامل با ذینفعان: کانال‌های ارتباطی تعاملی با ذینفعان از جمله کارمندان، سرمایه‌گذاران و مشتریان حفظ شود. این موضوع، شفافیت را تضمین می‌کند و می‌تواند بازخورد ارزشمندی را ارائه دهد.
 - ارتباطات داخلی شفاف: اطمینان حاصل شود که اهداف و الزامات گزارش CSRD به وضوح در داخل سازمان ابلاغ شده است. این کمک می‌کند تا تلاش‌ها هماهنگ شود و اطمینان حاصل شود که همه بخش‌ها به طور مؤثر در فرآیند مشارکت دارند.
- با پرداختن به این چالش‌ها و اجرای راه‌حل‌های مؤثر، شرکت‌ها می‌توانند پیچیدگی‌های انطباق با CSRD را به طور مؤثرتری بررسی کنند. این مورد، نه تنها پایبندی به الزامات نظارتی را تضمین می‌کند، بلکه رویکرد کلی شرکت را به پایداری و مسئولیت‌شرکتی تقویت می‌کند.

اجرای این سیاست‌ها مستلزم تعهد، تفکر استراتژیک، و اغلب، فرهنگی است. از تاکید بر متریبالیی دوگانه گرفته تا دامنه گسترده آن که شامل شرکت‌های بزرگ، شرکت‌های کوچک و متوسط فهرست شده و حتی نهادهای غیر اتحادیه. CSRD آماده است تا تغییرات معناداری را ایجاد کند. در نحوه رویکرد کسبوکارها و برقراری ارتباط با تلاش‌های پایداری خود ایجاد کند.

یک مثال خوب گزارش CSRD در چهار بخش اصلی ساختار یافته است:

- اطلاعات عمومی
- اطلاعات حاکمیتی
- اطلاعات محیطی
- اطلاعات اجتماعی

این ساختار اظهار و افشای واضح و جامع را تضمین می‌کند و در عین حال از افزونگی با ارجاع متقابل اطلاعات و همپوشانی جلوگیری می‌کند.

اطلاعات عمومی

ارایه اطلاعات عمومی اولین بخش از گزارش پایداری است. این بخش شامل اطلاعات کلی برای خواننده برای درک رویکرد مورد استفاده توسط شرکت است. اطلاعات عمومی معمولاً به عنوان ESRS 1 و ESRS 2 نامیده می‌شود.

ESRS 1 به عنوان الزامات عمومی شناخته می‌شود و می‌تواند به عنوان یک مقدمه کلی برای گزارش دیده شود. پس از این، ESRS 2 می‌آید که استانداردهای متقاطع هستند. همه شرکت‌ها باید در مورد این استانداردها گزارش دهند. برای ESRS 2، شرکت‌ها باید در مورد رویکردها، استراتژی و حاکمیت گزارش دهند. این بخش همچنین شامل ارزیابی متریبالیی دوگانه است. این امر مستلزم یافتن تأثیرات، خطرات و فرصت‌ها و امتیازدهی به آنها بر اساس چندین عامل است.

اطلاعات محیط‌زیستی

بخش اطلاعات محیطی بر استانداردهای محیط‌زیستی ESRS، به ویژه ESRS E1 تا ESRS E5 تمرکز دارد. این استانداردها نیازمند افشای دقیق اثرات و استراتژی‌های محیط‌زیستی شرکت است.

ESRS E1: مربوط به تغییرات آب و هوایی است، که افشای انتشار گازهای گلخانه‌ای (GHG) از جمله انتشار مستقیم (دامنه ۱) و غیر مستقیم (دامنه ۲ و دامنه ۳) را ضروری می‌کند.

ESRS E2: به آلودگی‌ها می‌پردازد و شرکت‌ها را ملزم می‌کند تا در مورد تلاش‌های خود برای جلوگیری و کنترل آلودگی‌ها گزارش دهند. این بخش، شامل اطلاعاتی در مورد مدیریت کیفیت هوا، آب و خاک است.

ESRS E3: منابع آب و اکوسیستم دریایی را پوشش می‌دهد و شرکت‌ها باید میزان مصرف آب، تلاش‌های حفاظتی و تأثیر آن بر اکوسیستم‌های دریایی را افشا کنند.

ESRS E4: بر تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها تمرکز دارد و به اطلاعاتی در مورد چگونگی تأثیر فعالیت‌های شرکت بر تنوع زیستی و اقدامات انجام شده برای کاهش این اثرات نیاز دارد.

ESRS E5: مربوط به استفاده از منابع و اقتصاد چرخشی است. شرکت‌ها باید در مورد استفاده از مواد خام، شیوه‌های مدیریت پسماند و تلاش برای اجرای اصول اقتصاد چرخشی گزارش دهند.

اطلاعات اجتماعی

بخش اطلاعات اجتماعی بر روی استانداردهای اجتماعی ESRS، به ویژه ESRS S1 تا ESRS S4 تمرکز دارد. این استانداردها نیازمند افشای دقیق اثرات اجتماعی و استراتژی‌های شرکت هستند.

ESRS S1: مربوط به نیروی کار خود شرکت است، که نیاز به افشای شیوه‌های استخدامی، شرایط کاری، سلامت و ایمنی کارکنان، و آموزش و مهارت آنها دارد.

ESRS S2: به تأثیر شرکت بر کارگران در زنجیره ارزش می‌پردازد و از شرکت‌ها می‌خواهد تا در مورد شیوه‌های کار، حقوق بشر و دستمزدهای منصفانه در سراسر زنجیره تأمین خود گزارش دهند.

ESRS S3: جوامع آسیب‌دیده را پوشش می‌دهد. شرکت‌ها باید تعامل خود را با جوامع محلی و تأثیر عملیات خود بر آنها را افشا کنند.

ESRS S4: بر مصرف‌کنندگان و کاربران نهایی تمرکز دارد و به اطلاعاتی در مورد ایمنی محصول، حقوق مصرف‌کننده و اقدامات انجام شده برای اطمینان از رضایت و اعتماد مشتری نیاز دارد.

اطلاعات حاکمیتی

بخش اطلاعات حاکمیت بر استانداردهای حاکمیتی ESRS، به ویژه ESRS G1 تمرکز دارد. این استاندارد مستلزم افشای دقیق ساختار حاکمیتی شرکت و شیوه‌های آن است.

ESRS G1 به ساختار حاکمیت و نقش نهادهای اداری، مدیریتی و نظارتی اشاره دارد. شرکت‌ها باید ترکیب، تنوع و صلاحیت‌های این ارگان‌ها و همچنین نقش‌ها و مسئولیت‌های خود را در نظارت بر استراتژی شرکت و مدیریت ریسک افشا کنند.

این بخش شامل اطلاعات مربوط به استقلال هیئت مدیره، پاداش اجرایی، و مکانیسم‌های موجود برای اطمینان از رفتار تجاری اخلاقی است. علاوه بر این، رعایت قوانین و مقررات را نیز پوشش می‌دهد.

جدول ۱- مزایای انطباق اولیه با CSRD

حاکمیت	اجتماعی	محیط زیست
• رفتار تجاری (G1)	• نیروی کار از بدنه اصلی شرکت (S1) • کارگران در زنجیره ارزش (S2) • جوامع تحت تأثیر (S3) • مصرف‌کنندگان و کاربران نهایی (S4)	• تغییرات آب و هوا (E1) • آلودگی (E2) • منابع آب و دریا (E3) • تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها (E4) • استفاده از منابع و اقتصاد چرخشی (E5)

۱) استفاده از معیارها و مقایسه همتا

برای موثر ساختن KPI های CSRD، سازمان‌ها می‌توانند عملکرد خود را با معیارهای صنعت و استانداردهای همتا اندازه‌گیری کنند. مقایسه نتایج با دیگران بینش‌های ارزشمندی را ارائه می‌دهد و ارتباط اهداف پایداری شرکت را تقویت می‌کند. البته این مقایسه، شامل مقایسه خود شرکت در ادوار مختلف نیز می‌شود. این رویکرد دو مزیت قابل توجه دارد. اول، با نشان دادن اینکه چگونه عملکرد شرکت با هنجارهای صنعت همسو می‌شود، به ایجاد ارتباط متنی کمک می‌کند و دینفعان درک واضح‌تری از موقعیت شرکت در مقایسه با رقبا به دست می‌آورند. دوم، با شناسایی مناطقی که عملکرد شرکت در آنها ضعیف است، فرصت‌های بهبود را نشان می‌دهد. این بینش‌ها به شرکت امکان می‌دهد، استراتژی‌ها را اصلاح کنند و تلاش‌های پایداری خود را افزایش دهند.

به عنوان مثال، اگر KPI بهره‌موری انرژی شرکت از پیشروان صنعت عقب است، می‌تواند بهترین شیوه‌ها را اتخاذ کند یا برای بهبود نتایج روی فناوری‌های جدید سرمایه‌گذاری کند. این نقاط مبنای نوآوری را نیز تشویق می‌کند و شرکت‌ها را به ماندن در رقابت سوق می‌دهد.

۲) استفاده از روش SMART برای KPI

KPI های موثر باید از معیارهای SMART پیروی کنند:

- **Specific** مشخص: باید کاملاً واضح، شفاف و مشخص باشند.
- **Measurable** قابل اندازه‌گیری: باید هم قابل اندازه‌گیری باشند و هم روش اندازه‌گیری معین باشد.
- **Achievable** دست‌یافتنی: باید با توجه به منابع موجود، واقع بینانه باشد.
- **Relevant** مرتبط: باید مرتبط با چشم‌انداز و استراتژی شرکت باشد.
- **Time Bound** در چارچوب زمانی: زمان دستیابی به هر شاخص در یک چارچوب زمانی مشخص، واقعی، امکان‌پذیر و معنادار باشد.

این چارچوب تضمین می‌کند که KPI ها شیوه‌های عملی را ارائه می‌کنند و باعث پیشرفت می‌شوند. نمونه‌هایی از بخش‌های خاص در یک SMART KPI در زیر مشخص شده است.

- مشخص: تمرکز بر اهداف روشن و بدون ابهام، به عنوان مثال، «افزایش مصرف انرژی تجدیدپذیر در عملیات تا ۴۰٪».
- قابل اندازه‌گیری: معیارهای قابل اندازه‌گیری را برای پیگیری پیشرفت در نظر بگیرید، مانند «دستیابی به کاهش ۳۰ درصدی مصرف آب در هر واحد تولید تا سال ۲۰۳۰».
- دست‌یافتنی: اهداف واقع بینانه را بر اساس توانایی‌ها و منابع فعلی تعیین کنید.
- مرتبط: هر KPI را با موضوعات ESRS یا اولویت‌های کسب و کار تراز کنید.
- در چارچوب زمانی: تعیین مهلت زمانی برای دستیابی به اهداف، مانند «تا سال ۲۰۲۷»

۳) پایش و بهبود KPI ها

ایجاد KPI تنها شروع است و ارزش واقعی آنها در پایش و بهبود مستمر نهفته است. نظارت منظم بر عملکرد KPI تضمین می‌کند که آنها مرتبط، قابل اجرا و همسو با اهداف سازمانی و الزامات CSRD در حال تحول باقی می‌مانند. این فرآیند برای حفظ حرکت و نشان دادن پیشرفت مداوم ضروری است.

بازنگری دوره‌ای KPI ها به همسویی آن‌ها با تغییر استانداردهای صنعت، به‌روزرسانی‌های نظارتی و انتظارات دینفعان کمک می‌کند. برای مثال، تغییر در دستورالعمل‌های ESRS یا پیشرفت‌ها در شیوه‌های پایداری ممکن است نیاز به کالیبراسیون مجدد اهداف یا افزودن KPI های جدید داشته باشد. با فعال ماندن، سازمان‌ها می‌توانند اطمینان حاصل کنند که معیارهایشان منعکس‌کننده آخرین اولویت‌ها هستند و نتایج معناداری را به دنبال دارند.

راه اندازی CSRD در چهار مرحله انجام می‌شود که مرحله اول آن در سال ۲۰۲۵ برای شرکت‌هایی که در حال حاضر با دستورالعمل گزارشگری غیرمالی (NFRD) گزارش می‌دهند انجام می‌شود. بنابراین، انتظار می‌رود که گزارش CSRD از سال ۲۰۲۵ جایگزین دستورالعمل گزارشگری غیرمالی (NFRD) شود (که از سال ۲۰۱۴ در حال اجرا بوده است) و دامنه گزارشگری را گسترش دهد.

مرحله اول

۲۰۲۵

شرکت‌هایی که قبلاً با چارچوب NFRD گزارش می‌دادند، باید چارچوب گزارش‌دهی را برای سال مالی ۲۰۲۴ تغییر دهند.

مرحله دوم

۲۰۲۶

تغییر به چارچوب CSRD برای سال مالی ۲۰۲۵ برای شرکت‌هایی اعمال می‌شود که بیش از ۲۵۰ کارمند، یا بیش از ۴۰ میلیون یورو گردش مالی خالص یا بیش از ۲۰ میلیون یورو دارایی دارند.

مرحله سوم

۲۰۲۷

SMEهای فهرست شده، سال مالی ۲۰۲۶ را با چارچوب CSRD گزارش خواهند کرد.

مرحله چهارم

۲۰۲۸

در این مرحله، شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا با حداقل یک شرکت تابعه در اتحادیه اروپا و با فروش بیش از ۱۵۰ میلیون یورو در اتحادیه اروپا باید سال مالی ۲۰۲۷ را در چارچوب CSRD گزارش کنند.

عواقب گزارش بد و مجازات برای عدم رعایت

CSRD آخرین ابتکار اتحادیه اروپا برای افزایش شفافیت و پاسخگویی در گزارش پایداری شرکت‌ها است. دامنه دستورالعمل گزارشگری غیر مالی قبلی NFRD را گسترش می‌دهد و چارچوب محکم‌تری برای ارزیابی و مقایسه عملکرد محیطی، اجتماعی و حاکمیتی شرکت‌ها (ESG) ارائه می‌دهد. به عنوان بخشی از قرارداد سبز اروپا، CSRD نقشی کلیدی در کمک به اتحادیه اروپا برای دستیابی به هدف بلند پروازانه خود برای تبدیل شدن به اولین قاره خنثی از نظر تغییرات آب و هوای سال ۲۰۵۰ ایفا می‌کند، در حالی که با هدف توافق پاریس برای محدود کردن گرمایش جهانی به زیر ۱٫۵ درجه سانتیگراد همسو می‌شود.

در حالی که گزارش CSRD فرصتی ارزشمند برای شرکت‌ها برای نشان دادن تعهد خود به محیط زیست و ارتقای موقعیت خود در بازار است، اما هزینه‌های قابل توجهی به همراه دارد - و سوء مدیریت می‌تواند این هزینه‌ها را افزایش دهد. از جلسات توجیهی اجرایی و آموزش راهبری گرفته تا سیستم‌های فناوری اطلاعات، مشاوره حقوقی و حسابرسی، برچسب قیمت به سرعت افزایش می‌یابد. به عنوان مثال، گروه مشاوره گزارشگری مالی اروپا (EFRAG) تخمین می‌زند که هزینه‌های حسابرسی سالانه به تنهایی از ۰٫۱۳ تا ۰٫۲۶ درصد درآمد متغیر است. به ازای هر ۱۰ میلیون یورو درآمد، ۱۳۰۰ تا ۲۶۰۰ یورو در سال است. اگر گزارش شرکت‌ها مطابق با استاندارد نباشد، با دوباره کاری، نه تنها این مبلغ زیاده‌تر خواهد شد، بلکه با هزینه‌های بالاتر برای انطباق و حسابرسی نیز روبرو خواهد شد.

اما ضربه احتمالی مالی به همین جا ختم نمی‌شود. عدم رعایت CSRD همچنین می‌تواند منجر به مجازات‌های شدید شود:

- فرانسه، کسب و کارها به دلیل ممانعت از حسابرسی ممکن است با جریمه تا ۷۵۰۰۰ یورو و تا پنج سال زندان مواجه شوند.
- آلمان، کسب و کارها می‌توانند با ۱۰ میلیون یورو، ۵ درصد گردش مالی سالانه، یا دو برابر سود به دست آمده/ریان‌هایی که از عدم رعایت این قانون جلوگیری می‌کنند، مواجه شوند.
- هلند، مجازات‌ها هنوز در حال توسعه هستند، اما از دستورالعمل‌های مشابه اتحادیه اروپا پیروی خواهند کرد.
- در سراسر اتحادیه اروپا، کشورهای عضو باید CSRD را تا ۶ ژوئیه ۲۰۲۴ اجرا کنند، در غیر اینصورت با مجازات‌های «موثر، متناسب و بازدارنده» مواجه خواهند شد.

دستورالعمل گزارش دهی
پایداری شرکتی

۱) شرکت‌های بزرگ و شرکت‌های کوچک و متوسط، به استثنای شرکت‌های خرد، که نهادهای با منافع عمومی تعریف شده در بند (الف) بند (۱) ماده ۲ هستند، باید اطلاعات لازم برای درک تعهدات را در گزارش مدیریت درج کنند. تأثیرات بر موضوعات پایداری و اطلاعات لازم برای درک اینکه چگونه موضوعات پایداری بر توسعه، عملکرد و موقعیت شرکت تأثیر می‌گذارد. اطلاعات مندرج در بند اول باید به وضوح در گزارش مدیریت از طریق بخش اختصاصی گزارش مدیریت قابل شناسایی باشد. ۲) اطلاعات مندرج در بند ۱ باید شامل موارد زیر باشد:

(الف) شرح مختصری از مدل تجاری و استراتژی شرکت، از جمله:

- I. انعطاف‌پذیری مدل کسب و کار و استراتژی شرکت در رابطه با ریسک‌های مرتبط با موضوعات پایداری
- II. فرصت‌ها برای تعهدات مرتبط با موضوعات پایداری
- III. برنامه‌های این تعهد شامل اقدامات اجرایی و برنامه‌های مالی و سرمایه‌گذاری است که هدف آن اطمینان از سازگاری مدل تجاری و استراتژی آن با انتقال به یک اقتصاد پایدار است. این برنامه‌ها به محدود کردن گرمایش زمین به ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد، مطابق با موافقتنامه پاریس (که در ۱۲ دسامبر ۲۰۱۵ تصویب شد) و همچنین دستیابی به بی‌طرفی آب و هوا تا سال ۲۰۵۰ (طبق مقررات EU 2021/1119) کمک می‌کنند. در صورت لزوم، این تعهد باید تأثیرات مرتبط با فعالیت‌های مربوط به زغال سنگ، نفت و گاز را نیز مدنظر داشته باشد. چگونه مدل کسب و کار و استراتژی شرکت منافع ذینفعان شرکت و تأثیرات تعهد را بر موضوعات پایداری در نظر می‌گیرد.
- IV. چگونه استراتژی شرکت در رابطه با موضوعات پایداری اجرا شده است.

(ب) شرح اهداف محدود زمانی مربوط به موضوعات پایداری شامل موارد زیر است: اهداف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای مطلق، حداقل برای سال‌های ۲۰۳۰ و ۲۰۵۰؛ گزارشی از پیشرفت‌های حاصل شده در راستای دستیابی به این اهداف؛ و بیانیه‌ای مبنی بر اینکه آیا اهداف تعهد بر اساس شواهد علمی معتبر مرتبط با عوامل محیطی تعیین شده‌اند یا خیر. **(ج) شرح نقش نهادهای اداری**، مدیریتی و نظارتی با توجه به موضوعات پایداری و تخصص و مهارت آنها در رابطه با ایفای آن نقش یا دسترسی این نهادها به چنین تخصص و مهارتی؛

(د) شرح سیاست‌های شرکت در رابطه با موضوعات پایداری؛

(ه) اطلاعات در مورد وجود طرح‌های تشویقی مرتبط با موضوعات پایداری که به اعضای دستگاه‌های اداری، مدیریتی و نظارتی ارائه می‌شود.

(و) شرحی از فرایندهای به شرح ذیل:

- I. فرایند بررسی دقیقی که توسط متعهد با توجه به موضوعات پایداری اجرا می‌شود و در صورت لزوم، مطابق با الزامات اتحادیه در مورد تعهدات برای انجام فرایند بررسی دقیق،
- II. اثرات نامطلوب اصلی، چه واقعی و چه بالقوه، مرتبط با عملیات شرکت و زنجیره ارزش آن، از جمله محصولات و خدمات، روابط تجاری و زنجیره تأمین، باید شناسایی شوند. همچنین، اقدامات انجام شده برای شناسایی و نظارت بر این اثرات و سایر اثرات نامطلوب شرکت نیز باید مشخص گردد. به علاوه، شرکت ملزم به شناسایی این اثرات بر اساس الزامات دیگر اتحادیه اروپا در مورد تعهدات مربوط به انجام فرایند بررسی است. هر گونه اقدام انجام شده توسط متعهد برای جلوگیری، کاهش، اصلاح یا پایان دادن به اثرات نامطلوب واقعی یا بالقوه و نتیجه چنین اقداماتی؛
- ز) **شرح خطرات اصلی برای شرکت** مربوط به موضوعات پایداری، از جمله شرح وابستگی‌های اصلی شرکت به آن موضوعات، و نحوه مدیریت آن ریسک‌ها توسط شرکت؛

(ح) شاخص‌های مربوط به افشاهای ذکر شده در بندهای (الف) تا (ز).

متعهدها باید فرایند انجام شده را برای شناسایی اطلاعاتی که در گزارش مدیریت درج کرده‌اند مطابق بند ۱ این ماده گزارش دهند. اطلاعات مندرج در جزء اول این بند باید شامل اطلاعات مربوط به افق‌های زمانی کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت حسب مورد باشد.

۳) در صورت لزوم، اطلاعات اشاره شده در بندهای ۱ و ۲ باید حاوی اطلاعاتی در مورد عملیات خود شرکت و زنجیره ارزش آن، از جمله محصولات و خدمات، روابط تجاری و زنجیره تامین آن باشد. برای سه سال اول اعمال اقداماتی که باید توسط کشورهای عضو مطابق با ماده ۵ (۲) دستور العمل 2022/2464 (EU) پارلمان اروپا و شورای اروپا اتخاذ شود و در صورتی که تمام اطلاعات لازم در مورد زنجیره ارزش آن در دسترس نباشد، شرکت باید تلاش‌های انجام شده برای به دست آوردن اطلاعات لازم در مورد زنجیره ارزش خود، دلایل عدم دستیابی به تمام اطلاعات لازم و آن را توضیح دهد. قصد دارد در آینده اطلاعات لازم را به دست آورد.

در صورت لزوم، اطلاعات مندرج در بندهای ۱ و ۲ همچنین باید حاوی ارجاعات و توضیحات تکمیلی درباره سایر اطلاعات مندرج در گزارش مدیریت مطابق با ماده ۱۹ و مبالغ گزارش شده در صورت‌های مالی سالانه باشد.

۴) کشورهای عضو می‌توانند در موارد استثنایی که از نظر اعضای هیئت مدیره، مدیریتی و نظارتی موجه تشخیص داده شود، اطلاعات مربوط به تحولات یا موضوعات قریب‌الوقوع در جریان مذاکرات را حذف کنند. این حذف باید در چارچوب صلاحیت‌هایی باشد که توسط کشور به آنها محول شده است. اگر افشای چنین اطلاعاتی به طور جدی به موقعیت تجاری شرکت آسیب بزند، این اقدام مجاز است، مشروط بر اینکه حذف اطلاعات مانع از درک منصفانه و متوازن نشود. شرکت‌ها باید اطلاعات مندرج در بندهای ۱ تا ۳ این ماده را مطابق با استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اتخاذ شده طبق ماده ۲۹ ب گزارش دهند.

۵) مدیریت شرکت باید به نمایندگان کارگران در سطح مناسب اطلاع‌رسانی نماید و با آنها در مورد اطلاعات مربوطه و ابزارهای کسب و تأیید اطلاعات پایداری بحث کند. نظر نمایندگان کارگران در صورت لزوم به دستگاه‌های اداری، مدیریتی یا نظارتی مربوطه ابلاغ می‌شود.

۶) با انصراف از بندهای ۲ تا ۴ این ماده و بدون لطمه به بندهای ۹ و ۱۰ همین ماده، مؤسسات کوچک و متوسط موضوع بند ۱ این ماده و همچنین مؤسسات کوچک و غیر پیچیده تعریف شده در بند (۱۴۵) ماده ۴ (۱) آیین‌نامه (EU) شماره 575/2013 و شرکت‌های بیمه تعریف شده در بند (۲) ماده ۱۳ دستور العمل 2009/138/EC پارلمان اروپا و شورای اروپا، به همراه شرکت‌های بیمه اتکالی تعریف شده در بند (۵) ماده ۱۳ همان دستور العمل، می‌توانند گزارش پایداری خود را به اطلاعات زیر محدود کنند (الف) شرح مختصری از مدل تجاری و استراتژی شرکت

(ب) شرح سیاست‌های شرکت در رابطه با موضوعات پایداری

(ج) تأثیرات نامطلوب اصلی بالفعل یا بالقوه تعهد بر موضوعات پایداری و هرگونه اقدامی که برای شناسایی، نظارت، پیشگیری، کاهش یا اصلاح چنین تأثیرات نامطلوب واقعی یا بالقوه انجام می‌شود.

(د) ریسک‌های اصلی برای شرکت مرتبط با موضوعات پایداری و نحوه مدیریت آن ریسک‌ها توسط شرکت؛

(ه) شاخص‌های کلیدی لازم برای افشاهای ذکر شده در بندهای (الف) تا (د).

شرکت‌های کوچک و متوسط، مؤسسات کوچک و غیرمختلط و مؤسسات بیمه و بیمه اتکالی که به انحراف مندرج در بند اول تکیه می‌کنند، باید طبق استانداردهای گزارش‌دهی پایدار برای شرکت‌های کوچک و متوسط موضوع ماده ۲۹ گزارش دهند.

۶) برای سال‌های مالی که قبل از اول ژانویه ۲۰۲۸ شروع می‌شوند، با انصراف از بند ۱ این ماده، شرکت‌های کوچک و متوسط که نهادهای با منافع عمومی تعریف شده در بند (الف) بند (۱) ماده ۲ هستند، می‌توانند و تصمیم می‌گیرند که اطلاعات مندرج در بند ۱ این ماده را در گزارش مدیریت خود لحاظ نکنند. در چنین مواردی، متعهد باید به طور خلاصه در گزارش مدیریت خود دلیل عدم ارائه گزارش پایداری را بیان کند.

۷) شرکت‌هایی که الزامات مندرج در بندهای ۱ تا ۴ این ماده را رعایت می‌کنند و شرکت‌هایی که به انحراف مندرج در بند (۶) این ماده تکیه می‌کنند، الزامات مندرج در جزء سوم ماده ۱۹ را رعایت کرده‌اند.

۸) در صورت احراز شرایط مندرج در بند دوم این بند، شرکتی که فرعی است از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۴ این ماده (که به عنوان «تعهدات فرعی معاف شده» شناخته می‌شود) معاف خواهد بود. این معافیت شامل شرکت و شرکت‌های فرعی آن در گزارش مدیریت تلفیقی شرکت اصلی می‌شود که مطابق با مواد ۲۹ و ۲۹ الف تهیه شده است. علاوه بر این، اگر شرکت فرعی یک شرکت مادر باشد که در کشور ثالث تأسیس شده است و در گزارش پایداری تلفیقی‌ای که از سوی آن شرکت مادر و مطابق با

استانداردهای گزارش پایداری انجام می‌شود، گنجانده شده باشد، نیز از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۴ معاف خواهد بود. این وضعیت در صورتی صدق می‌کند که گزارش پایداری تلفیقی مطابق با ماده ۲۹ ب یا به روشی معادل استانداردهای گزارش دهی تهیه شده باشد، همانطور که بر اساس یک قانون اجرایی در مورد معادل سازی استانداردهای گزارش دهی، وفق بند سوم ماده ۲۳ (۴) دستورالعمل EC/2004/109 پارلمان اروپا و شورا تعیین شده است.

معافیت مندرج در جزء اول مشمول شرایط زیر خواهد بود:

(الف) گزارش مدیریت شرکت فرعی مستثنی شده شامل کلیه اطلاعات زیر است:

I. نام و دفتر ثبت شرکت مادر که اطلاعات را در سطح گروه مطابق با این ماده یا به روشی معادل استانداردهای گزارش دهی پایداری اتخاذ شده طبق ماده ۲۹ ب این دستورالعمل، همانطور که مطابق با یک قانون اجرایی در مورد معادل تعیین شده است، گزارش می‌دهد. استانداردهای گزارش دهی پایداری اتخاذ شده بر اساس بند سوم ماده ۲۳ (۴) دستورالعمل EC/2004/109؛

II. پیوندهای وب به گزارش مدیریت تلفیقی شرکت اصلی یا، در صورت لزوم، به گزارش پایداری تلفیقی شرکت اصلی، همانطور که در زیر بند اول این بند اشاره شده است، و به نظر اطمینان مندرج در بند (الف) از بند دوم ماده ۳۴ (۱) این دستورالعمل یا به نظر اطمینان مندرج در بند (ب) این بند؛

III. اطلاعاتی مبنی بر اینکه شرکت از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۴ این ماده معاف است.

(ب) اگر شرکت مادر در کشور ثالث تأسیس شده باشد، گزارش پایداری تلفیقی آن و نظر اطمینان در مورد گزارش پایداری تلفیقی، که توسط یک یا چند شخص یا شرکت یا شرکت مجاز به ارائه نظر در مورد گزارش اطمینان از پایداری بیان شده است. طبق قانون حاکم بر آن شرکت مادر، مطابق با ماده ۳۰ این دستورالعمل، و مطابق با قانون کشور عضوی که توسط آن معاف شده است، منتشر می‌شود. شرکت فرعی اداره می‌شود.

(ج) اگر مؤسسه مادر در کشور ثالث تأسیس شده باشد،

افشاگری‌های مندرج در ماده ۸ مقررات (EU) 2020/852 پارلمان اروپا و شورا، شامل فعالیت‌های انجام شده توسط شرکت فرعی مستثنی شده در اتحادیه و شرکت‌های فرعی آن است که در گزارش مدیریت شرکت فرعی معاف شده یا در گزارش تلفیقی گنجانده شده است. همچنین، گزارشی که توسط شرکت مادر مستقر در کشور ثالث انجام می‌شود، نیز شامل این افشاگری‌ها است.

کشور عضوی که طبق قوانین ملی خود شرکت فرعی مستثنی شده را اداره می‌کند، ممکن است بخواهد گزارش مدیریت تلفیقی یا، در صورت نیاز، گزارش پایداری تلفیقی شرکت مادر را به زبانی منتشر کند که آن کشور عضو آن را می‌پذیرد و هر گونه ترجمه لازم را انجام دهد. هر ترجمه‌ای که تأیید نشده باشد باید بی‌ابهایی در باره عدم تأیید در این زمینه داشته باشد.

مؤسسه‌ای که بر اساس ماده ۳۷ از تهیه گزارش مدیریت معاف هستند، موظف به ارائه اطلاعات مندرج در بند (الف) تا (۳) جزء دوم این بند نخواهند بود، مشروط بر اینکه این شرکت‌ها اطلاعات مذکور را در گزارش مدیریت تلفیقی طبق ماده ۳۷ منتشر کنند. برای اهداف بند اول این بند و در مواردی که ماده ۱۰ مقررات (EU) شماره 575/2013 اعمال می‌شود، مؤسسات اعتباری موضوع بند (ب) جزء اول ماده ۱ (۳) این دستورالعمل که به طور دائم وابسته به یک نهاد مرکزی هستند و تحت شرایط مقرر در ماده ۱۰ مقررات (EU) شماره 575/2013 بر آن‌ها نظارت دارد، به عنوان شرکت‌های فرعی آن نهاد مرکزی محسوب می‌شوند. از نظر بند اول این بند، مؤسسات بیمه مندرج در بند (الف) جزء اول ماده ۱ (۳) این دستورالعمل که بخشی از یک گروه هستند، بر اساس روابط مالی مندرج در بند (ج) (ii) ماده ۲۱۲ (۱) دستورالعمل EC/2009/138، و مطابق با موارد (الف) تا (ج) ماده مشمول نظارت گروهی هستند. بند ۲۱۳ این دستورالعمل باید به عنوان شرکت‌های فرعی شرکت اصلی آن گروه تلقی شود.

۹) معافیت مندرج در بند ۹ شامل مؤسسات با منافع عمومی مشمول الزامات این ماده نیز می‌شود، به استثنای مؤسسات بزرگ که مؤسسات با منافع عمومی تعریف شده در بند (الف) بند (۱) ماده هستند. ۲ این بخشنامه.

(۸*) مقررات 2021/1119 (EU) پارلمان اروپا و شورای ۳۰ ژوئن ۲۰۲۱ مبنی بر ایجاد چارچوبی برای دستیابی به اقلیم خنثی و اصلاح مقررات (EC) شماره 401/2009 و 2018/1999 (EU) (اروپایی) قانون آب و هوا" (1. 1) (OJ L 243, 9.7.2021, p. 1)

(۹*) دستورالعمل 2022/2464 (EU) پارلمان اروپا و شورای ۱۴ دسامبر ۲۰۲۲ در اصلاح مقررات (EU) شماره 537/2014.

دستور العمل 2004/109، دستور العمل 2006/43 و دستور العمل 2013/34، در مورد گزارش پایداری شرکتی (OL L 322، 16.12.2022، ص ۱۵).

(۱۰*) دستور العمل 2009/138 پارلمان اروپا و شورای ۲۵ نوامبر ۲۰۰۹ در مورد شروع و پیگیری تجارت بیمه و بیمه اتکایی (Solvency II) (OJ L 335)، ۱۲/۱۷، p. 1 (2009).

(۱۱*) دستور العمل 2004/109 پارلمان اروپا و شورای مورخ ۱۵ دسامبر ۲۰۰۴ در مورد هماهنگ سازی الزامات شفافیت در رابطه با اطلاعات مربوط به ناشرانی که اوراق بهادار آنها برای معامله در یک بازار تنظیم شده پذیرفته شده است و اصلاحیه دستور العمل 2001/34 (EC (OJ L 390، 31.12.2004، p. 38).

(۱۲*) مقررات (EU) 2020/852 پارلمان اروپا و شورای ۱۸ ژوئن ۲۰۲۰ در مورد ایجاد چارچوبی برای تسهیل سرمایه گذاری پایدار، و اصلاح مقررات (OJ L 198، 22.6. 2020، p 13) (EU) 2019/2088.

ماده ۲۹ الف - گزارش پایداری تلفیقی

(۱) تعهدات شرکت مادر یک گروه بزرگ، که در ماده (۷) ذکر شده‌اند، باید در گزارش مدیریت تلفیقی شامل اطلاعات لازم به منظور درک تأثیرات گروه بر موضوعات پایداری و همچنین اطلاعات ضروری برای درک این که چگونه موضوعات پایداری بر توسعه، عملکرد و موقعیت گروه تأثیر می‌گذارند، باشد. اطلاعات مندرج در بند اول باید به‌طور واضح و قابل شناسایی در گزارش مدیریت تلفیقی از طریق یک بخش اختصاصی بیان شود.

(۲) اطلاعات مندرج در بند ۱ باید شامل موارد زیر باشد:

(الف) شرح مختصری از مدل کسب و کار و استراتژی گروه، از جمله:

I. انعطاف‌پذیری مدل کسب و کار و استراتژی گروه در رابطه با ریسک‌های مرتبط با موضوعات پایداری؛

II. فرصت‌های گروه مربوط به مسائل پایداری؛

III. برنامه‌های این گروه، شامل اقدامات اجرایی و برنامه‌های مالی و سرمایه‌گذاری مربوطه، باید به گونه‌ای طراحی شوند که هماهنگی مدل تجاری و استراتژی گروه را با گذار به اقتصاد پایدار و محدود کردن گرمایش زمین به ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد بر اساس توافق پاریس، تضمین کنند. همچنین، هدف دستیابی به وضعیت اقلیم خنثی تا سال ۲۰۵۰، مطابق با مقررات (EU) 2021/1119، نیز باید در نظر گرفته شود. در این راستا، لازم است که هر گونه قرآگیری این گروه در معرض زغال‌سنگ، نفت و فعالیت‌های مرتبط با گاز، شناسایی و مدیریت شود.

III. چگونه مدل کسب و کار و استراتژی گروه، منافع ذینفعان گروه و تأثیرات گروه بر موضوعات پایداری را در نظر می‌گیرد؛

IV. چگونه استراتژی گروه در رابطه با موضوعات پایداری اجرا شده است.

(ب) شرح اهداف محدود زمانی مرتبط با موضوعات پایداری که توسط گروه تعیین شده است، باید شامل موارد زیر باشد:

در صورت ضرورت، اهداف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای مطلق حداقل برای سال‌های ۲۰۳۰ و ۲۰۵۰.

شرحی از پیشرفت گروه در جهت دستیابی به این اهداف.

بیانیه‌ای که مشخص کند آیا اهداف گروه در زمینه عوامل محیطی بر اساس شواهد علمی قطعی پشتیبانی می‌شود یا خیر.

(ج) شرح نقش نهادهای اداری، مدیریتی و نظارتی با توجه به موضوعات پایداری و تخصص و مهارت آنها در رابطه با ایفای آن

نقش یا دسترسی این نهادها به چنین تخصص و مهارتی؛

د) شرح سیاست های گروه در رابطه با موضوعات پایداری؛

ه) اطلاعات در مورد وجود طرح های تشویقی مرتبط با موضوعات پایداری که به اعضای دستگاه های اداری، مدیریتی و نظارتی ارائه می شود.

و) شرحی از:

I. فرآیند بررسی دقیق که توسط گروه در زمینه موضوعات پایداری انجام شده است و در صورت لزوم، الزامات اتحادیه در مورد تعهدات برای انجام این فرآیند.

II. اثرات نامطلوب اصلی واقعی یا بالقوه مرتبط با عملیات گروه و زنجیره ارزش آن، شامل محصولات و خدمات، روابط تجاری و زنجیره تأمین، همچنین، اقدامات انجام شده برای شناسایی و نظارت بر این اثرات و سایر اثرات نامطلوب که شرکت مادر موظف به شناسایی آن ها بر اساس الزامات اتحادیه است.

III. هر گونه اقداماتی که توسط گروه برای پیشگیری، کاهش، اصلاح یا خاتمه دادن به اثرات نامطلوب واقعی یا بالقوه انجام می شود و نتایج این اقدامات.

ز) شرح ریسک های اصلی گروه مربوط به موضوعات پایداری، از جمله وابستگی های اصلی گروه به این موضوعات و نحوه مدیریت این ریسک ها توسط گروه.

ح) شاخص های مربوط به افشاجاری های ذکر شده در بندهای الف تا ز).

شرکت های مادر باید روند انجام شده برای شناسایی اطلاعاتی که در گزارش مدیریت تلفیقی طبق بند ۱ این ماده گنجانده شده است را گزارش دهند. اطلاعات مندرج در جزء اول این بند باید شامل اطلاعات مرتبط با افق های زمانی کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت، حسب مورد باشد.**

۳) در صورت لزوم، اطلاعات مندرج در بندهای ۱ و ۲ باید حاوی اطلاعاتی درباره عملیات گروه و زنجیره ارزش آن، از جمله محصولات و خدمات، روابط تجاری و زنجیره تأمین باشد. برای سه سال اول اقداماتی که کشورهای عضو باید طبق ماده ۵ (۲) دستورالعمل 2022/2464 (EU) اتخاذ کنند، و در صورتی که تمام اطلاعات لازم در مورد زنجیره ارزش در دسترس نباشد، شرکت مادر باید تلاش های انجام شده برای کسب اطلاعات لازم در مورد زنجیره ارزش خود، دلایل عدم دستیابی به این اطلاعات و برنامه های خود برای تکمیل این اطلاعات در آینده را توضیح دهد.

در صورت لزوم، اطلاعات مندرج در بندهای ۱ و ۲ همچنین باید شامل ارجاعات و توضیحات تکمیلی درباره سایر اطلاعات موجود در گزارش مدیریت تلفیقی طبق ماده ۲۹ این دستورالعمل و ارقام گزارش شده در صورت های مالی تلفیقی باشد. کشورهای عضو می توانند اجازه دهند که اطلاعات مربوط به تحولات یا موضوعات قریب الوقوع در جریان مذاکرات، در موارد استثنایی که به نظر اعضای هیئت های اداری، مدیریتی و نظارتی موجه است، حذف شود. مشروط بر اینکه چنین حذفی صدمات جدی به موقعیت تجاری گروه نرساند و مانع از ارائه تصویر منصفانه و متوازن از پیشرفت، عملکرد و موقعیت گروه و تأثیر فعالیت های آن نشود.

۴) در صورتی که مؤسسه گزارش دهنده تفاوت های مهمی را بین خطرات یا تأثیرات گروه و خطرات یا تأثیرات یک یا چند مؤسسه فرعی خود شناسایی کند، مؤسسه باید در صورت لزوم درک کافی از خطرات و تأثیرات شرکت فرعی یا شرکت های فرعی مربوطه را ارائه دهد. این مؤسسات باید مشخص کنند که کدام شرکت های فرعی که در ادغام گنجانده شده اند، بر اساس مواد ۱۹ الف (۹) یا ۲۹ الف (۸)، از گزارش دهی پایداری سالانه یا تلفیقی معاف هستند.

۵) شرکت های مادر باید اطلاعات مندرج در بندهای ۱ تا ۳ این ماده را مطابق با استانداردهای گزارش دهی پایداری اتخاذ شده طبق ماده ۲۹ ب گزارش دهند.

۶) مدیریت شرکت مادر باید به نمایندگان کارگران در سطح مناسب اطلاع دهد و در مورد اطلاعات مربوطه و ابزارهای کسب و تأیید اطلاعات پایداری با آنها بحث کند. نظر نمایندگان کارگران در صورت لزوم به دستگاه های اداری، مدیریتی یا نظارتی مربوطه ابلاغ می شود.

۷) شرکت مادری که با الزامات مندرج در بندهای ۱ تا ۵ این ماده مطابقت داشته باشد تلقی خواهد شد که الزامات مندرج در بند سوم ماده ۱۹ بند ۱ و ماده ۱۹ الف را رعایت کرده است

۸) اگر شرایط مندرج در بند دوم این بند احراز شود، شرکت مادر که یک شرکت فرعی است، از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۵ این ماده («تعهد مادر معاف شده») معاف خواهد بود، در صورتی که این شرکت مادر و شرکت‌های فرعی آن در گزارش مدیریت تلفیقی یک شرکت دیگر که مطابق با ماده ۲۹ تنظیم شده است، گنجانده شده باشند. همچنین، اگر شرکت مادر که در کشور ثالث تأسیس شده باشد و شرکت‌های فرعی آن در گزارش جامع پایداری آن شرکت مادر گنجانده شوند و این گزارش طبق استانداردهای گزارشگری پایدار مورد پذیرش که بر اساس ماده ۲۹ ب یا به روشی معادل تعیین شده‌اند، تهیه شده باشد، این شرکت نیز از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۵ این ماده معاف خواهد بود. این استانداردهای گزارشگری طبق یک قانون اجرایی تعیین شده است که به هم‌ارزی استانداردهای گزارشگری پایداری مربوط می‌شود و در بند سوم ماده ۲۳ (۴) دستورالعمل EC/2004/109 مشخص شده است.

معافیت مندرج در جزء اول مشمول شرایط زیر خواهد بود:

الف) گزارش مدیریت شرکت مادر معاف شده شامل تمام اطلاعات زیر است:

I. نام و دفتر ثبت شرکت مادر که اطلاعات را در سطح گروه مطابق با این ماده یا به روشی معادل استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اتخاذ شده طبق ماده ۲۹ ب این دستورالعمل، همانطور که مطابق با یک قانون اجرایی در مورد معادل سازی استانداردهای گزارش‌دهی پایداری که بر اساس بند سوم ماده ۲۳ (۴) دستورالعمل ۲۰۰۴/۱۰۹/EC اتخاذ شده است.

II. پیوندهای وب به گزارش مدیریت تلفیقی شرکت اصلی یا، در صورت لزوم، به گزارش پایداری تلفیقی شرکت اصلی، همانطور که در زیر بند اول این بند اشاره شده است، و به نظر اطمینان مندرج در بند (الف) از بند دوم ماده ۳۴ (۱) این دستورالعمل یا به نظر اطمینان مندرج در بند (ب) این بند؛

III. اطلاعاتی مبنی بر اینکه شرکت مادر از تعهدات مندرج در بندهای ۱ تا ۵ این ماده معاف است.

(ب) اگر شرکت مادر در کشور ثالث تأسیس شده باشد، گزارش پایداری تلفیقی آن و نظر اطمینان بیان شده توسط یک یا چند شخص یا شرکت یا شرکت مجاز به ارائه نظر در مورد اطمینان از گزارش پایداری طبق قوانین ملی حاکم شرکت مادر، مطابق با ماده ۳۰، و مطابق با قانون کشور عضو که شرکت مادر معاف شده توسط آن اداره می‌شود، منتشر می‌شود.

(ج) در صورتی که شرکت مادر در کشور ثالث تأسیس شده باشد، موارد افزایشی مندرج در ماده ۸ مقررات (EU) ۲۰۲۰/۸۵۲، شامل فعالیت‌های انجام شده توسط شرکت فرعی مستقر در اتحادیه و مستثنی از گزارش پایداری بر اساس این ماده است. بند ۹ الف ۱۹ این دستورالعمل، باید در گزارش مدیریت شرکت مادر معاف شده یا در پایداری تلفیقی گنجانده شود. گزارشی که توسط شرکت مادر مستقر در کشور ثالث انجام می‌شود.

کشور عضو که بر اساس قوانین ملی آن شرکت مادر معاف شده اداره می‌شود، ممکن است بخواهد گزارش مدیریت تلفیقی یا در صورت لزوم، گزارش پایداری تلفیقی شرکت مادر به زبانی منتشر شود که آن کشور عضو می‌پذیرد، و هر گونه ترجمه لازم به چنین زبانی ارائه شده است. هر ترجمه‌ای که تأیید نشده باشد باید بیانیه‌ای در این زمینه داشته باشد. شرکت‌های مادری که به موجب ماده ۳۷ از تهیه گزارش مدیریت معاف می‌باشند، موظف به ارائه اطلاعات موضوع بند (الف) (ط) تا (الف) (۳) بند دوم این بند نمی‌باشند. شرکت‌ها گزارش مدیریت تلفیقی را طبق ماده ۳۷ منتشر می‌کنند برای اهداف بند اول این بند و در مواردی که ماده ۱۰ مقررات (EU) شماره ۲۰۱۳/۵۷۵ اعمال می‌شود، مؤسسات اعتباری موضوع بند (ب) جزء اول ماده ۱ (۳) این دستورالعمل که به طور دائم وابسته به یک نهاد مرکزی که تحت شرایط مقرر در ماده ۱۰ مقررات (EU) شماره ۲۰۱۳/۵۷۵ بر آنها نظارت دارد، به عنوان شرکت‌های فرعی آن نهاد مرکزی.

از نظر بند اول این بند، مؤسسات بیمه موضوع بند (الف) جزء اول ماده ۱ (۳) این دستورالعمل که بخشی از یک گروه هستند، بر اساس روابط مالی مذکور در این بند. ج) (ii) ماده ۲۱۲ بند ۱ دستورالعمل EC/2009/138 و مشمول نظارت گروهی مطابق با موارد (الف) تا (ج) ماده هستند. بند ۲۱۳ این دستورالعمل باید به عنوان شرکت‌های فرعی شرکت اصلی آن گروه تلقی شود.

۹) معافیت مندرج در بند (۸) در مورد مؤسسات با منافع عمومی مشمول الزامات این ماده نیز اعمال می‌شود، به استثنای مؤسسات بزرگ که مؤسسات با منافع عمومی تعریف شده در بند (الف) بند (۱) ماده هستند. ۲ این دستورالعمل.

ماده ۲۹ ب- استانداردهای گزارش‌دهی پایداری

۱) کمیسیون، اقدامات تفویض شده مطابق با ماده ۴۹ تکمیلی این دستورالعمل را برای ارائه استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اتخاذ خواهد کرد. این استانداردها باید مشخص کنند که چه اطلاعاتی را شرکت‌ها باید طبق مواد ۱۹ الف و ۲۹ الف گزارش دهند و در صورت لزوم، نحوه ساختاردهی این اطلاعات را نیز تعیین کنند.

۲) در اجرای تفویض شده مذکور در بند اول، کمیسیون باید تا تاریخ ۳۰ ژوئن ۲۰۲۳، اطلاعات مورد نیاز برای گزارش‌دهی شرکت‌ها را که بر اساس بند ۱ ماده ۱۹ الف و بند ۱ ماده ۲۹ باید ارائه شود، مشخص کند. این اطلاعات باید حداقل شامل جزئیاتی باشد که فعالان بازار مالی برای رعایت تعهدات افشای مقررات 2019/2088 (EU) به آن نیاز دارند.

۳) علاوه بر این، کمیسیون باید تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۴، اطلاعات اضافی که شرکت‌ها باید بر اساس موضوعات پایداری و حوزه‌های گزارش‌دهی مشخص شده در بند ۱ ماده ۱۹ الف گزارش دهند، را تعیین کند. این اطلاعات همچنین باید شامل جزئیاتی باشد که هر شرکت باید بر اساس فعالیت خاص خود گزارش دهد.

۴) الزامات گزارش‌دهی مندرج در اقدامات تفویض شده در این بند نباید زودتر از چهار ماه پس از تصویب آنها توسط کمیسیون لازم‌الاجرا شود.

۵) در اتخاذ اقدامات تفویض شده برای مشخص کردن اطلاعات مورد نیاز طبق بند (۲) از بند سوم، کمیسیون باید توجه ویژه‌ای به مقیاس خطرات و اثرات مربوط به موضوعات پایداری برای هر بخش داشته باشد و به این واقعیت توجه کند که خطرات و اثرات برای برخی بخش‌ها بیشتر از دیگر بخش‌ها است.

۶) کمیسیون باید حداقل هر سه سال یکبار پس از تاریخ اجرا، اقدامات تفویض شده انجام شده طبق این ماده را بررسی کند و در صورت لزوم، بر اساس توصیه‌های فنی گروه مشاوره گزارش‌گری مالی اروپا (EFRAG) اصلاح کند. این اصلاحات باید به تحولات مرتبط، از جمله تغییرات در استانداردهای بین‌المللی، توجه کنند.

کمیسیون حداقل یک بار در سال با پارلمان اروپا مشورت خواهد کرد. این مشاوره به‌طور مشترک با گروه کارشناسی کشورهای عضو در زمینه تأمین مالی پایدار— که در ماده ۲۴ مقررات 2020/852 (EU) به آن اشاره شده است— و کمیته تنظیم مقررات حسابداری— که در ماده ۶ مقررات (EC) شماره 1606/2002 به برنامه کاری EFRAG در ارتباط با توسعه استانداردهای گزارش‌دهی پایداری پرداخته شده است— انجام خواهد شد.

استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید کیفیت اطلاعات گزارش‌دهی را تضمین کنند و این اطلاعات باید قابل فهم، مرتبط، قابل تأیید، قابل مقایسه و به‌طور وفادار ارائه شوند. علاوه بر این، این استانداردها باید از تحمیل بار مدیریتی نامتناسب به شرکت‌ها اجتناب کنند، به‌ویژه در زمینه هم‌افزایی با ابتکارات جهانی برای استانداردهای گزارش‌دهی پایدار که در بند (الف) بند ۵ الزامی است. استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید اطلاعات زیر را با توجه به موضوعات خاص مشخص کنند:

(الف) اطلاعاتی که شرکت‌ها باید در مورد عوامل محیطی زیر افشا کنند:

- I. کاهش تغییرات آب و هوایی، شامل دامنه ۱، دامنه ۲ و در صورت لزوم، دامنه ۳ انتشار گازهای گلخانه‌ای؛
- II. سازگاری با تغییرات آب و هوایی؛
- III. منابع آب و دریا؛
- IV. استفاده از منابع و اقتصاد چرخشی؛
- V. آلودگی؛
- VI. تنوع زیستی و اکوسیستم؛

(ب) اطلاعاتی که شرکت‌ها باید در مورد عوامل اجتماعی و حقوق بشری زیر افشا کنند:

- I. رفتار و فرصت‌های برابر برای همه، شامل برابری جنسیتی و دستمزد برابر برای کار با ارزش برابر، آموزش و توسعه مهارت‌ها، اشتغال و گنجاندن افراد دارای معلولیت، اقدامات علیه خشونت و آزار و اذیت در محل کار، و تنوع؛
- II. شرایط کار، شامل اشتغال مطمئن، ساعات کاری، دستمزد مناسب، گفتگوی اجتماعی، آزادی تشکل، وجود شوراهای

کارگری، و مذاکرات جمعی؛

III. احترام به حقوق بشر، آزادی‌های اساسی، و اصول و استانداردهای دموکراتیک، شامل کنوانسیون‌های اصلی حقوق بشر سازمان ملل و سایر اسناد معتبر؛

(ج) اطلاعاتی را که شرکت‌ها باید در مورد عوامل حاکمیتی زیر افشا کنند، مشخص کنید:

- I. نقش نهاد‌های اداری، مدیریتی و نظارتی شرکت در رابطه با موضوعات پایداری و ترکیب آنها و همچنین تخصص و مهارت آنها در رابطه با ایفای آن نقش یا دسترسی این نهادها به چنین تخصص‌ها و مهارت‌ها.
- II. ویژگی‌های اصلی سیستم‌های کنترل داخلی و مدیریت ریسک شرکت، در رابطه با گزارش‌دهی پایدار و فرآیند تصمیم‌گیری؛
- III. اخلاق تجاری و فرهنگ شرکتی، از جمله مبارزه با فساد و رشوه خواری، حمایت از افشاگران و رفاه حیوانات؛
- IV. فعالیت‌ها و تعهدات شرکت مربوط به اعمال نفوذ سیاسی خود، از جمله فعالیت‌های لابی آن؛
- V. مدیریت و کیفیت روابط با مشتریان، تامین کنندگان و جوامع متاثر از فعالیت‌های شرکت، از جمله شیوه‌های پرداخت، به ویژه با توجه به تأخیر در پرداخت به شرکت‌های کوچک و متوسط.
- Y) استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید اطلاعات آینده‌نگر، گذشته‌نگر، کیفی و کمی را، در صورت اقتضا، که باید توسط شرکت‌ها گزارش شود، مشخص کند.

۸) استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید مشکلاتی را که شرکت‌ها ممکن است در جمع‌آوری اطلاعات از بازیگران در سراسر زنجیره ارزش خود، به‌ویژه از آن‌هایی که مشمول الزامات گزارش‌دهی پایداری مندرج در ماده ۱۹ الف یا ۲۹ الف نیستند و از عرضه‌کنندگان در بازارهای نوظهور، مواجه شوند، در نظر بگیرند. و اقتصادها استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید افشای زنجیره‌های ارزش را مشخص کند که متناسب و مرتبط با ظرفیت‌ها و ویژگی‌های شرکت‌ها در زنجیره‌های ارزش، و مقیاس و پیچیدگی فعالیت‌های آن‌ها، به‌ویژه فعالیت‌هایی که مشمول الزامات گزارش‌دهی پایداری نیستند، باشد. ماده ۱۹ الف یا ۲۹ الف. استانداردهای گزارش‌دهی پایداری نباید افشاگری‌هایی را مشخص کنند که شرکت‌ها را ملزم به کسب اطلاعاتی از شرکت‌های کوچک و متوسط در زنجیره ارزش خود کند که فراتر از اطلاعاتی است که طبق استانداردهای گزارش‌دهی پایدار برای شرکت‌های کوچک و متوسط اشاره شده در ماده ۲۹ ج افشا می‌شود. فرغ اول بدون لطمه‌ای به الزامات اتحادیه در مورد تعهدات برای انجام یک فرآیند بررسی دقیق است

۹) هنگام تصویب اقدامات تفویض شده طبق بند ۱، کمیسیون باید تا حد امکان موارد زیر را در نظر بگیرد:

- (الف) کار ابتکارات تنظیم استاندارد جهانی برای گزارش‌دهی پایداری، و استانداردها و چارچوب‌های موجود برای حسابداری سرمایه طبیعی و حسابداری گازهای گلخانه‌ای، رفتار تجاری مسئولانه، مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها، و توسعه پایدار؛
- (ب) اطلاعاتی که فعالان بازار مالی به منظور رعایت تعهدات افشای خود که در مقررات 2019/2088 (EU) و اقدامات تفویض شده اتخاذ شده بر اساس آن مقررات به آن نیاز دارند؛

(ج) معیارها، شاخص‌ها و روش‌های تعیین شده در اعمال تفویض شده بر اساس مقررات 2020/852 (EU)، از جمله معیارهای غربالگری فنی که بر اساس ماده ۱۰ (۳)، ماده ۱۱ (۳)، ماده ۱۲ (۲)، ماده تعیین شده است. بند ۲ (۱۳)، بند ۲ ماده ۱۴ و بند ۲ ماده ۱۵ آن آیین‌نامه و الزامات گزارش‌دهی مندرج در قانون تفویض شده اتخاذ شده بر اساس ماده ۸ آن آیین‌نامه؛

(د) الزامات افشای قابل اعمال برای مدیران معیار در بیانیه معیار و در روش معیار و حداقل استانداردها برای ساخت معیارهای انتقال آب و هوا اتحادیه اروپا و معیارهای همسوسا پارسی اتحادیه اروپا مطابق با مقررات تفویض شده کمیسیون (2020/1816) EU (*۱۳)، (2020/1817) EU (*۱۴) و (2020/1818) EU (*۱۵)؛ (ه) افشاهای مشخص شده در قوانین اجرایی اتخاذ شده بر اساس ماده ۴۳۴ الف مقررات (EU) شماره ۵۷۵/۲۰۱۳؛

(و) توصیه کمیسیون 2013/179 EU (*۱۶)؛ (ی) دستورالعمل 2003/87 EC پارلمان اروپا و شورا (*۱۷)؛ (ح) مقررات (EU) 2021/1119؛

I. مقررات (EC) شماره 1221/2009 پارلمان اروپا و شورا (*۱۸)؛ دستورالعمل 2019/1937 (EU) پارلمان اروپا و شورا (*۱۹).

۱. کمیسیون تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۴ اقدامات تفویضی را مطابق با ماده ۴۹ تکمیل کننده این دستورالعمل اتخاذ خواهد کرد تا استانداردهای گزارش‌دهی پایداری متناسب و مرتبط با ظرفیت‌ها و ویژگی‌های شرکت‌های کوچک و متوسط و مقیاس و پیچیدگی را فراهم کند. از فعالیت‌های آنها آن استانداردهای گزارش‌دهی پایداری باید برای شرکت‌های کوچک و متوسط مورد اشاره در بند (۱) (الف) ماده ۲ اطلاعاتی را که باید مطابق با ماده ۱۹ الف (۶) گزارش شود، مشخص کند. الزامات گزارش‌دهی مندرج در اقدامات تفویضی مذکور در بند اول نباید زودتر از چهار ماه پس از تصویب آنها توسط کمیسیون لازم الاجرا شود.
 ۲. استانداردهای گزارش‌دهی پایداری برای شرکت‌های کوچک و متوسط باید معیارهای تعیین شده در بند ۲ تا (۵) ماده ۲۹ ب را در نظر بگیرند. آنها همچنین باید تا حد امکان ساختار مورد استفاده برای ارائه آن اطلاعات را مشخص کنند.
 ۳. کمیسیون باید حداقل هر سه سال یکبار پس از تاریخ اعمال آنها، اقدامات تفویض شده اتخاذ شده طبق این ماده را با در نظر گرفتن توصیه‌های فنی EFRAG مورد بررسی قرار دهد و در صورت لزوم، این اقدامات تفویض شده را اصلاح خواهد کرد. تحولات مرتبط، از جمله تحولات با توجه به استانداردهای بین‌المللی را در نظر بگیرد.
 - (۱۳*) مقررات تفویضی کمیسیون (EU) 2020/1816 مورخ ۱۷ ژوئیه ۲۰۲۰ تکمیل کننده مقررات (EU) 2016/1011 پارلمان اروپا و شورای اروپا در رابطه با توضیح در بیانیه معیار در مورد چگونگی عوامل محیطی، اجتماعی و حاکمیتی منعکس شده در هر معیار ارائه شده و منتشر شده (1) (OJ L 406, 3.12.2020, p. 1)
 - (۱۴*) مقرر تفویض شده کمیسیون (EU) 2020/1817 مورخ ۱۷ ژوئیه ۲۰۲۰ تکمیل کننده مقررات (EU) 2016/1011 پارلمان اروپا و شورا در مورد حداقل محتوای توضیح در مورد چگونگی عوامل محیطی، اجتماعی و حاکمیتی منعکس شده در روش معیار (12) (OJ L 406, 3.12.2020, p. 12).
 - (۱۵*) مقررات تفویضی کمیسیون (EU) 2020/1818 مورخ ۱۷ ژوئیه ۲۰۲۰ تکمیل کننده مقررات (EU) 2016/1011 پارلمان اروپا و شورای اروپا در مورد حداقل استانداردهای معیارهای انتقال آب و هوای اتحادیه اروپا و معیارهای همسو با پاریس اتحادیه اروپا (17) (OJ L 406, 3.12.2020, p. 17).
 - (۱۶*) توصیه کمیسیون (EU) 2013/179 مورخ ۹ آوریل ۲۰۱۳ در مورد استفاده از روش‌های رایج برای اندازه‌گیری و اطلاع‌رسانی عملکرد محیط زیستی چرخه عمر محصولات و سازمان‌ها (1) (OJ L 124, 4.5.2013, p. 1).
 - (۱۷*) دستورالعمل EC/2003/87 پارلمان اروپا و شورای اروپا ۱۳ اکتبر ۲۰۰۳ مبنی بر ایجاد طرحی برای تجارت کمک هزینه انتشار گازهای گلخانه‌ای در جامعه و اصلاح دستورالعمل EC/61/۹۶ شورا (32) (OJ L 275, 25.10.2003, p. 32).
 - (۱۸*) مقررات (EC) شماره 1221/2009 پارلمان اروپا و شورای اروپا ۲۵ نوامبر ۲۰۰۹ در مورد مشارکت داوطلبانه سازمانها در طرح مدیریت زیست محیطی و حساسی جامعه (EMAS)، لغو مقررات (EC) شماره 761/2001 و تصمیمات کمیسیون (EC/2001/681 و EC/193/2006) (1) (OJ L 342, 22.12.2009, p. 1).
 - (۱۹*) دستورالعمل (EU) 2019/1937 پارلمان اروپا و شورای اروپا مورخ ۲۳ اکتبر ۲۰۱۹ در مورد حمایت از افرادی که نقض قوانین اتحادیه را گزارش می‌کنند (17) (OJ L 305, 26.11.2019, p. 17): "؛"
- فصل زیر درج شده است:

فصل ۶ ب- فرمت گزارش‌گیری الکترونیکی واحد

ماده ۲۹ د- فرمت گزارش‌گیری الکترونیکی واحد

- مؤسسات مشمول الزامات ماده ۱۹ الف این دستورالعمل، گزارش مدیریت خود را در قالب گزارش الکترونیکی مشخص شده در ماده ۳ مقررات تفویضی کمیسیون (EU) 2019/815 (۲۰*) تهیه و گزارش پایداری خود را علامت‌گذاری می‌کنند. افشای ارائه شده در ماده ۸ مقررات (EU) 2020/852، مطابق با قالب گزارش الکترونیکی مشخص شده.

۲. شرکت‌های مادر مشمول الزامات ماده ۲۹ الف باید گزارش مدیریت تلفیقی خود را در قالب گزارش الکترونیکی مشخص شده در ماده ۳ مقررات تفویض شده 2019/815 (EU) تهیه کنند و گزارش پایداری خود را از جمله افشاهای مندرج در ماده مشخص کنند. ۸ مقررات 2020/852 (EU)، مطابق با قالب گزارش الکترونیکی مشخص شده در آن مقررات تفویض شده. (*۲۰) (مقرره تفویض شده کمیسیون 2019/815 (EU) مورخ ۱۷ دسامبر ۲۰۱۸ تکمیل کننده دستورالعمل 2004/109/EC پارلمان اروپا و شورای با توجه به استانداردهای فنی نظارتی در مورد مشخصات فرمت گزارشگری الکترونیکی واحد) . OJ L 143, 29.5.2019, p. 1

بند ۱ ماده ۳۰ به شرح زیر جایگزین می‌شود:

کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند که شرکت‌ها در یک دوره زمانی معقول، که نباید از ۱۲ ماه پس از تاریخ ترانزاکشن تجاوز کند، صورت‌های مالی سالانه و گزارش مدیریت را در قالب گزارش الکترونیکی مذکور در ماده ۲۹ د این دستورالعمل منتشر کنند. در صورت لزوم، همراه با نظر و بیانیه ارائه شده توسط حسابرس قانونی یا مؤسسه حسابرسی مذکور در ماده ۳۴ این دستورالعمل، همانطور که توسط قوانین هر کشور عضو مطابق با فصل III مقرر شده است. عنوان ۱ دستورالعمل (EU) 2017/1132 پارلمان اروپا و شورای (*۲۱).

کشورهای عضو ممکن است از شرکت‌های مشمول مواد ۱۹ الف و ۲۹ الف بخواهند که گزارش مدیریت را به صورت رایگان در وب سایت خود در دسترس عموم قرار دهند. در مواردی که شرکتی وب سایت ندارد، کشورهای عضو ممکن است از آن بخواهند در صورت درخواست، یک نسخه کتبی از گزارش مدیریت خود را در دسترس قرار دهد.

در صورتی که یک ارائه‌دهنده مستقل خدمات تضمینی نظری را که در بند (الف) بند دوم ماده ۳۴ (۱) ذکر شده است، بیان می‌کند، آن نظر باید همراه با اسناد ذکر شده در جزء اول این بند منتشر شود. با این حال، کشورهای عضو می‌توانند شرکت‌ها را از تعهد به انتشار گزارش مدیریت معاف کنند، در صورتی که می‌توان نسخه‌ای از تمام یا بخشی از این گزارش‌ها را به راحتی بنا به درخواست و با قیمتی که از هزینه اداری آن تجاوز نمی‌کند، دریافت کرد.

معافیت مندرج در بند چهارم این بند برای شرکت‌های مشمول الزامات گزارش دهی پایداری مندرج در مواد ۱۹ الف و ۲۹ الف اعمال نمی‌شود.

(*۲۱) بخشنامه 2017/1132 (EU) پارلمان اروپا و شورای ۱۴ ژوئن ۲۰۱۷ در رابطه با برخی از جنبه‌های قانون شرکت (OJ L 169, 30.6.2017, p. 46)''''.

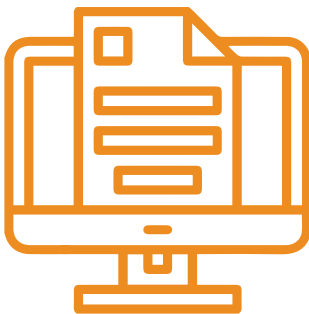
بند ۱ ماده ۳۳ به شرح زیر جایگزین می‌شود:

کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند که اعضای هیئت‌های اداری، مدیریتی و نظارتی یک شرکت، که در چارچوب صلاحیت‌هایی که توسط قانون ملی به آنها محول شده است، مسئولیت جمعی برای اطمینان از اینکه اسناد زیر مطابق با الزامات قانون تنظیم و منتشر می‌شوند، دارند. این دستورالعمل و، در صورت لزوم، با استانداردهای حسابداری بین‌المللی اتخاذ شده بر اساس مقررات (EC) شماره 2002/1606، با مقررات تفویضی 2019/815 (EU)، با استانداردهای گزارش دهی پایداری که در ماده ۲۹ ب با ماده ۲۹ ج این دستورالعمل، و با الزامات ماده ۲۹ د این دستورالعمل:

(الف) صورت‌های مالی سالانه، گزارش مدیریت و بیانیه حاکمیت شرکتی در صورت ارائه جداگانه؛ و

(ب) صورت‌های مالی تلفیقی، گزارش‌های مدیریت تلفیقی و صورت‌های حاکمیت شرکتی تلفیقی در صورت ارائه جداگانه؛

عنوان فصل ۸ جایگزین می‌شود: "حسابرسی و اطمینان از گزارش پایداری؛"

ماده ۴۰ الف- گزارش های پایداری در مورد شرکتهای کشورهای ثالث

۱. یک کشور عضو باید از یک شرکت فرعی مستقر در قلمرو خود بخواهد که شرکت اصلی آن تحت قانون کشور ثالث است، گزارش پایداری را که اطلاعات مشخص شده در موارد الف) (iii) تا الف) را پوشش می‌دهد منتشر و در دسترس قرار دهد. (۷)، نکات (ب) تا (و) و در صورت لزوم، بند (ح) ماده ۲۹ الف) (۲) در سطح گروه آن کشور ثالث والدین نهایی تعهد بند اول فقط در مورد شرکتهای فرعی بزرگ و شرکتهای فرعی کوچک و متوسط اعمال می‌شود، به استثنای شرکتهای خرد که طبق تعریف بند الف) بند (۱) ماده ۲، نهادهای دارای منافع عمومی هستند.

یک کشور عضو باید از شعبه ای بخواهد که در قلمرو خود واقع شده باشد، و شعبه ای از یک شرکت است که تحت قانون کشور ثالث اداره می‌شود، که یا بخشی از یک گروه نیست یا در نهایت در اختیار شرکتی است که مطابق با آن تشکیل شده است. با توجه به قانون کشور ثالث، گزارش پایداری را که اطلاعات مشخص شده در موارد الف) (۳) تا الف) (و)، از (ب) تا (و) و در صورت لزوم، را پوشش می‌دهد، منتشر و در دسترس قرار دهد. (ح) ماده ۲۹ الف، بند ۲، در سطح گروه، یا، اگر قابل اجرا نیست، در سطح فردی، شرکت کشور ثالث.

قاعده مندرج در بند سوم فقط در مورد شعبه‌ای اعمال می‌شود که در آن شرکت کشور ثالث دارای شرکت فرعی به شرح زیر بند اول نباشد و در آن شعبه بیش از ۴۰ میلیون یورو گردش مالی خالص داشته باشد.

بند اول و سوم فقط در مورد شرکتهای فرعی یا شعبه‌های مذکور در آن بندهای اعمال می‌شود که در آن شرکت کشور ثالث، در سطح گروه خود، یا در صورت عدم اعمال، در سطح فردی، گردش مالی خالص بیش از ۱۵۰ یورو ایجاد کرده است. میلیون دلار در اتحادیه برای هر یک از دو سال مالی متوالی گذشته.

کشورهای عضو می‌توانند از شرکتهای یا شعبه‌های فرعی که در بند اول و سوم ذکر شده‌اند بخواهند اطلاعاتی درباره گردش مالی خالص ایجاد شده در قلمرو خود و اتحادیه توسط شرکتهای کشور ثالث برای آنها ارسال کنند.

۲. کشورهای عضو ملزم خواهند بود که گزارش پایداری ارسال شده توسط شرکت یا شعبه فرعی که در بند ۱ ذکر شده است، مطابق با استانداردهای اتخاذ شده طبق ماده ۴۰ ب تهیه شود.

با انصراف از بند اول این بند، گزارش پایداری مذکور در بند ۱ این ماده ممکن است مطابق با استانداردهای گزارش دهی پایداری اتخاذ شده طبق ماده ۲۹ ب یا به روشی معادل آن استانداردهای گزارش دهی پایداری تهیه شود. همانطور که مطابق با یک قانون اجرایی در مورد معادل سازی استانداردهای گزارشگری پایداری اتخاذ شده مطابق بند سوم ماده تعیین شده است. ۲۳ (۴) دستورالعمل EC/2004/109.

در صورتی که اطلاعات مورد نیاز برای تهیه گزارش پایداری موضوع بند اول این بند در دسترس نباشد، شرکت فرعی یا شعبه مذکور در بند ۱ باید از متعهد کشور ثالث درخواست کند تا تمام اطلاعات لازم برای فعال کردن آنها را در اختیار آنها قرار دهد. تا به تعهدات خود عمل کنند.

در صورتی که تمام اطلاعات مورد نیاز ارائه نشود، شرکت فرعی یا شعبه مذکور در بند ۱ باید گزارش پایداری مذکور در بند ۱ را که شامل کلیه اطلاعاتی که در اختیار دارد، به دست آورده یا به دست آورده است، تهیه، منتشر و در دسترس قرار دهد. و بیانیه ای صادر کند که نشان دهد تعهد کشور ثالث اطلاعات لازم را در دسترس قرار نداده است.

۳. کشورهای عضو ملزم خواهند بود که گزارش پایداری ذکر شده در بند ۱ همراه با نظر اطمینان بیان شده توسط یک یا چند شخص یا شرکت یا شرکت مجاز به ارائه نظر در مورد اطمینان از گزارش پایداری تحت قوانین ملی منتشر شود. قانون شرکت کشور ثالث یا یک کشور عضو.

در صورتی که شرکت کشور ثالث نظر اطمینان را مطابق بند اول ارائه ندهد، شرکت یا شعبه فرعی باید بیانیه ای صادر کند که نشان دهد شرکت کشور ثالث نظر اطمینان لازم را ارائه نکرده است.

۴. کشورهای عضو می‌توانند به صورت سالانه کمیسیون را از شرکتهای فرعی یا شعبه شرکتهای کشور ثالث که الزامات انتشار مندرج در ماده ۴۰ در ابرآورده کرده‌اند و مواردی که گزارشی منتشر شده است، اما در مواردی که شرکت یا شعبه فرعی منتشر شده است، به کمیسیون اطلاع دهند. طبق بند چهارم بند ۲ این ماده اقدام کرد. کمیسیون فهرستی از شرکت های کشور ثالثی را که گزارش پایداری منتشر می‌کنند در وب سایت خود در دسترس عموم قرار می‌دهد.

ماده ۴۰ ب- استانداردهای گزارش‌دهی پایداری برای شرکت‌های کشورهای ثالث

کمیسیون تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۴ یک اقدام تفویض شده مطابق با ماده ۴۹ تکمیل کننده این دستورالعمل اتخاذ خواهد کرد تا استانداردهای گزارش‌دهی پایداری را برای شرکت‌های کشورهای ثالث ارائه کند که اطلاعاتی را که باید در گزارش‌های پایداری ذکر شده در ماده ۴۰ الف گنجانده شود، مشخص می‌کند.

ماده ۴۰ ج- مسئولیت تهیه، انتشار و ارائه گزارش‌های پایداری در دسترس در مورد شرکت‌های کشورهای ثالث

کشورهای عضو مقرر می‌دارند که شعب شرکت‌های کشورهای ثالث مسئول اطمینان از اینکه گزارش پایداری آنها مطابق با ماده ۴۰ الف تهیه شده است، تا جایی که می‌دانند و توانایی دارند، و اینکه آن گزارش مطابق با انتشار و در دسترس قرار می‌گیرد، مسئولیت دارند. با ماده ۴۰ د.

کشورهای عضو مقرر می‌دارند که اعضای دستگاه‌های اداری، مدیریتی و نظارتی شرکت‌های فرعی مذکور در ماده ۴۰ الف، مسئولیت جمعی برای حصول اطمینان از تهیه گزارش پایداری آنها مطابق با ماده ۴۰، تا حد دانش و توانایی خود داشته باشند. ۴۰ الف، و اینکه آن گزارش مطابق با ماده ۴۰ د منتشر و قابل دسترسی باشد.

ماده ۴۰ د- انتشار

۱. مؤسسات و شعب فرعی مذکور در بند ۱ ماده ۴۰ الف این دستورالعمل، گزارش پایداری خود را همراه با نظر اطمینان و در صورت لزوم، بیانیه مندرج در بند چهارم ماده ۴۰ الف (۲) این دستورالعمل منتشر خواهند کرد. طی ۱۲ ماه از تاریخ ترازنامه سال مالی که گزارش برای آن تهیه شده است، همانطور که توسط هر کشور عضو، مطابق با مواد ۱۴ تا ۲۸ دستورالعمل 2017/1132 (EU) و در صورت لزوم مطابق با ماده ۳۶ آن دستورالعمل.

۲. در صورتی که گزارش پایداری همراه با نظر اطمینان و در صورت لزوم، با بیانیه منتشر شده مطابق بند ۱ این ماده، به صورت رایگان در وب سایت ثبت نام مذکور در دسترس عموم قرار نگیرد، ماده ۱۶ دستورالعمل 2017/1132 (EU)، کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند که گزارش پایداری همراه با نظر اطمینان و در صورت لزوم، با بیانیه منتشر شده توسط تعهدات مطابق با بند ۱ این ماده حداکثر به مدت ۱۲ ماه پس از تاریخ ترازنامه سال مالی که گزارش برای آن تنظیم می‌شود، حداقل به یکی از زبان‌های رسمی اتحادیه به صورت رایگان در دسترس عموم قرار می‌گیرد. در وب سایت شرکت فرعی یا شعبه مذکور در بند ۱ ماده ۴۰ الف این دستورالعمل.

بخش دوم:

راهنمای گزارش پایداری مبتنی بر الزامات CSRD

CSRD

دستور العمل گزارش دهی پایداری شرکتی (CSRD) که با استانداردهای اجباری گزارش دهی پایداری اروپا (ESRS) تکمیل شده است، تغییرات قابل توجهی در گزارش دهی فعلی شرکتها دارد. قابل ذکر است، این امر مستلزم درج بیانییه پایداری اختصاصی در گزارش مدیریت است. در این بخش راهنما برای ارائه اطلاعاتی در مورد ساختار و محتوای مورد نیاز بیانییه پایداری تهیه شده است. که می تواند برای تهیه کنندگان بیانییه پایداری در نظر گرفته شود که به دنبال الهام گرفتن در مورد چگونگی ساختار بیانییه پایداری هستند. این نیاز به آشنایی با مفاهیم کلیدی گزارش پایداری و ESRS و نحوه اجرای مرحله ای CSRD را دارد که در این بخش اول به طور خلاصه مفاهیم کلیدی را معرفی می کند و یک نمای کلی تصویری سطح بالا از نحوه ساختار بندی بیانییه پایداری، ساختارهای گویا برای ESRS خاص و مروری بر محتوای سطح بالا از الزامات افشای خاص ارائه می شود.

ESRS

این بخش مفاهیم کلیدی گزارش‌دهی پایداری و عناصر اصلی استانداردها را تشریح می‌کند. برای اطلاعات بیشتر و پیوندها به مقررات به پیوست‌ها مراجعه کنید.

- دستورالعمل گزارش پایداری شرکتی (CSRD): (CSRD) چارچوبی را برای گزارش پایداری تعیین می‌کند. محدوده محتوا، اولین برنامه، دامنه کاربرد، الزامات اطمینان و موارد دیگر را مشخص می‌کند.
- استانداردهای گزارش‌دهی پایداری اروپا (ESRS): (ESRS) الزامات گزارش را مشخص می‌کند. ESRS شامل موارد زیر است:

- استانداردها در سه بخش: محیطی، اجتماعی و حکمرانی
 - استانداردهای خاص بخش (مورد انتظار در سال ۲۰۲۶).
 - استانداردهای ویژه برای شرکت‌های کوچک و متوسط فهرست شده (SMEs) (در آینده).
 - استانداردهای ویژه برای گزارش‌دهی در مورد شرکت‌های غیر اتحادیه اروپا (تا سال ۲۰۲۶ با اعمال در ۲۰۲۸ به تعویق افتاد).
- این راهنما بر روی بکارگیری استانداردهای بخش-آگنوستیک مطابق زیر تمرکز دارد.

استانداردهای مستقل از بخش			
استانداردهای مقطعی	استانداردهای موضوعی		
	محیط زیست	اجتماع	حاکمیت
ESRS 1 الزامات عمومی	ESRS E1 تغییرات اقلیمی	ESRS S1 Own workforce	ESRS G1 Business conduct
ESRS 2 افشای عمومی	ESRS E2 آلودگی	ESRS S2 کارگران در زنجیره ارزش	
	ESRS E3 منابع آب و دریا	ESRS S3 جوامع تحت تأثیر	
	ESRS E3 تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها	ESRS S4 مصرف‌کنندگان و کاربران نهایی	
	ESRS E4 استفاده از منابع و اقتصاد چرخشی		

شرکت‌ها/گروه‌های بزرگ و شرکت‌های کوچک و متوسط بورسی، به جز شرکت‌های خرد، ملزم به اعمال الزامات جدید برای گزارش‌دهی پایداری هستند. اولین درخواست برای شرکت‌ها در مراحل مختلف به شرح زیر اعمال می‌شود.

زمان	سال مالی ۲۰۲۴	سال مالی ۲۰۲۵	سال مالی ۲۰۲۶	سال مالی ۲۰۲۸
چه شرکتی	شرکت‌های بورسی*، بانک‌ها، شرکت‌های بیمه و شرکت‌های اعتباری که دارای: • حداقل ۵۰۰ FTE (متوسط) و • گردش مالی خالص < ۵۸۰ NOK یا • کل ترانزنامه < ۲۹۰ NOK	همه شرکت‌های بزرگ** که در محدوده سال مالی ۲۰۲۴ گنجانده نشده‌اند. گزارش‌دهی به تعویق افتاد تا سال ۲۰۲۶ برای شرکت‌های بزرگ تعریف شده به عنوان "موسسات اعتباری کوچک و غیر پیچیده" و شرکت‌های بیمه و بیمه اتکایی.	• گزارش‌دهی به تعویق افتاد تا سال ۲۰۲۶ برای شرکت‌های بزرگ تعریف شده به عنوان "موسسات اعتباری کوچک و غیر پیچیده" و شرکت‌های بیمه و بیمه اتکایی. • گزینه انتظار برای دو سال دیگر - نیازمند افشای اینجاست.	• شرکت‌های کشور ثالث با زیرمجموعه یا شعبه بزرگ در اتحادیه اروپا و کل گردش مالی خالص در ۱۵۰ میلیون یورو در سطح گروه است. • برای شعب، گردش خالص شعبه در سال مالی قبل از ۴۰ میلیون یورو فراتر رفت.

(* شرکت‌های دارای اوراق بهادار پذیرفته شده برای تجارت در یک بازار تنظیم شده در یک کشور اتحادیه اروپا/EEA.)

ESRS 1

ESRS 1 چارچوبی کلی برای استانداردهای گزارش‌دهی پایداری است. این استانداردها به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا اطلاعات مربوط به پایداری را به روشی یکپارچه و قابل مقایسه گزارش دهند. ESRS 1 شامل موارد زیر است:

- معماری استانداردها: نحوه سازماندهی و ارتباط استانداردها با یکدیگر
- اصطلاحات و مفاهیم کلیدی: تعریف واژگان تخصصی مورد استفاده در گزارش‌دهی پایداری
- الزامات عمومی: دستورالعمل‌های کلی برای تهیه و ارائه اطلاعات پایداری

بیانیه پایداری چیست و چگونه ساختاردهی می‌شود؟

شرکت‌ها باید اطلاعات مربوط به پایداری خود را در بخشی جداگانه در گزارش مدیریت خود با عنوان "بیانیه پایداری" منتشر کنند. این بیانیه باید شامل چهار بخش اصلی باشد:

۱. اطلاعات عمومی: اطلاعات کلی درباره شرکت و فعالیت‌های آن
۲. اطلاعات زیست‌محیطی: اطلاعات مربوط به اثرات زیست‌محیطی شرکت (مانند انتشار گازهای گلخانه‌ای، مصرف آب و مدیریت پسماند)
۳. اطلاعات اجتماعی: اطلاعات مربوط به اثرات اجتماعی شرکت (مانند حقوق کارگران، ایمنی و بهداشت شغلی و مشارکت در جامعه)
۴. اطلاعات حاکمیتی: اطلاعات مربوط به نحوه مدیریت و نظارت بر مسائل پایداری در شرکت

اهمیت دوگانه (Double Materiality) چیست و چرا مهم است؟

شرکت‌ها باید ارزیابی "اهمیت دوگانه" انجام دهند تا مشخص کنند که کدام موضوعات پایداری برای گزارش‌دهی مهم هستند. اهمیت دوگانه شامل دو جنبه است:

- اهمیت اثر (Impact Materiality): اثراتی که فعالیت‌های شرکت بر جامعه و محیط زیست دارند.
- اهمیت مالی (Financial Materiality): خطرات و فرصت‌های مرتبط با پایداری که می‌توانند بر عملکرد مالی شرکت تأثیر بگذارند.

شرکت‌ها باید اثرات، خطرات و فرصت‌های مرتبط با فعالیت‌های خود و زنجیره ارزش (از تامین‌کنندگان تا مشتریان) را در نظر بگیرند. فقط موضوعاتی که "با اهمیت" تشخیص داده می‌شوند، باید گزارش شوند.

چگونه موضوعات بااهمیت و اطلاعات مربوط به آنها مشخص می‌شوند؟

برای هر موضوع بااهمیت، شرکت باید اطلاعات مربوطه را مطابق با الزامات مشخص شده در استانداردهای ESRS گزارش دهد. این اطلاعات باید هم برای درک اثرات شرکت بر جامعه و محیط زیست و هم برای ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌های مالی مرتبط با پایداری، مهم باشد. به عبارت دیگر، شرکت‌ها باید هم اثراتی که بر دنیای بیرون دارند و هم اثراتی که دنیای بیرون بر آنها دارد را در نظر بگیرند و گزارش دهند.

افشاهای خاص واحد تجاری یا وقتی استانداردهای گزارش پایداری (ESRS) کافی نیستند

گاهی اوقات، استانداردهای ESRS به تنهایی برای پوشش کامل اطلاعات مهم یک شرکت کافی نیستند. اگر یک شرکت متوجه شود که یک موضوع خاص (مانند یک ریسک، فرصت یا تأثیر) به اندازه کافی در ESRS پوشش داده نشده است، باید اطلاعات بیشتری را در مورد آن موضوع افشا کند. این اطلاعات اضافی باید متناسب با شرایط و واقعیت‌های خاص آن شرکت باشد.

"باید" در مقابل "می‌توان"

- در استانداردهای ESRS، بین دو سطح از تعهد برای افشای اطلاعات تمایز وجود دارد:
- "باید افشا شود": اگر موضوعی برای شرکت مهم باشد، شرکت موظف است اطلاعات مربوط به آن را افشا کند.
 - "می‌تواند افشا شود": شرکت تشویق می‌شود که اطلاعات مربوط به عملکرد خود را به صورت داوطلبانه افشا کند.

ویژگی‌های کیفی اطلاعات

- هنگام تهیه گزارش پایداری، شرکت باید اطمینان حاصل کند که اطلاعات ارائه شده دارای ویژگی‌های زیر است:
- مرتبط: اطلاعات باید برای تصمیم‌گیری‌های دینفعان مرتبط باشد.
 - قابل اعتماد: اطلاعات باید دقیق و قابل اثبات باشد.
 - قابل مقایسه: اطلاعات باید با اطلاعات شرکت‌های دیگر و دوره‌های زمانی مختلف قابل مقایسه باشد.
 - قابل تأیید: اطلاعات باید توسط یک شخص ثالث قابل تأیید باشد.
 - قابل فهم: اطلاعات باید به زبانی ساده و قابل فهم ارائه شود.

قوانین دوره‌ی گذار و انتقال

- شرکت‌ها می‌توانند از قوانین دوره‌ی گذار و انتقال موجود در ESRS استفاده کنند. این قوانین به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا به تدریج الزامات جدید گزارش‌دهی را اجرا کنند. این قوانین شامل موارد زیر می‌شوند:
- قوانین مربوط به افشاهای خاص شرکت
 - قوانین مربوط به زنجیره ارزش (تأمین‌کنندگان و مشتریان)
 - قوانین مربوط به ارائه اطلاعات مقایسه‌ای
 - قوانین مربوط به الزامات خاص که به تدریج اجرا می‌شوند.

قوانین دوره‌ی گذار و انتقال

- شرکت‌ها می‌توانند از قوانین دوره‌ی گذار و انتقال موجود در ESRS استفاده کنند. این قوانین به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا به تدریج الزامات جدید گزارش‌دهی را اجرا کنند. این قوانین شامل موارد زیر می‌شوند:
- قوانین مربوط به افشاهای خاص شرکت
 - قوانین مربوط به زنجیره ارزش (تأمین‌کنندگان و مشتریان)
 - قوانین مربوط به ارائه اطلاعات مقایسه‌ای
 - قوانین مربوط به الزامات خاص که به تدریج اجرا می‌شوند

سیاست‌ها، اقدامات و اهداف

هنگام گزارش‌دهی درباره سیاست‌ها، اقدامات و اهداف مرتبط با پایداری، شرکت باید حداقل الزامات افشای (MDRs) مندرج در ESRS 2 را نیز رعایت کند. اگر شرکت سیاست‌ها، اقدامات یا اهدافی را برای موضوعات مهم تعیین نکرده باشد، باید این موضوع را به همراه دلیل آن افشا کند و همچنین می‌تواند چارچوب زمانی که قصد دارد این موارد را اجرا کند را گزارش دهد.

معیارها

هنگام گزارش‌دهی درباره معیارها، شرکت باید حداقل الزامات افشای (MDRs) مندرج در ESRS 2 را نیز رعایت کند. شرکت باید نحوه استفاده از معیارها را مشخص کند. اگر شرکت تشخیص دهد که اطلاعات مربوط به یک معیار خاص برای دستیابی به هدف گزارش‌دهی ضروری نیست، می‌تواند آن اطلاعات را حذف کند.

الزامات کاربردی

علاوه بر الزامات افشا، بیشتر استانداردهای ESRS شامل الزامات کاربردی (ARs) نیز هستند. ARها به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا الزامات افشا را به درستی اجرا کنند و به اندازه سایر بخش‌های ESRS مهم هستند.

استاندارد ESRS 2 شامل الزامات افشای عمومی است که برای همه شرکت‌ها در همه بخش‌ها، صرف نظر از موضوعات پایداری مهم برای آنها، اجباری است.

حداقل الزامات افشا (MDRs)

ESRS 2، حداقل الزامات افشای مشخص شده در ESRS 1 را برای شرکت‌ها اجرا می‌کند. این الزامات شامل گزارش‌دهی درباره سیاست‌ها (MDR-P)، اقدامات (MDR-A)، اهداف (MDR-T) و معیارها (MDR-M) می‌شوند. MDRها باید همراه با سایر الزامات افشا و الزامات کاربردی در استانداردهای ESRS موضوعی اعمال شوند.

روش‌ها و فرضیات مورد استفاده

شرکت باید روش‌ها و فرضیات مورد استفاده برای محاسبه معیارها و تعیین اهداف را افشا کند.

چهار حوزه گزارش‌دهی

استاندارد ESRS 2 از یک ساختار گزارش‌دهی چهار بخشی استفاده می‌کند که شامل موارد زیر است:

- حکمرانی (GOV): نحوه مدیریت و نظارت شرکت بر مسائل پایداری.
- استراتژی (SBM): برنامه‌ها و اهداف شرکت در زمینه پایداری.
- مدیریت اثر، ریسک و فرصت (IRO): نحوه شناسایی و مدیریت اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری.
- معیارها و اهداف (MT): شاخص‌ها و اهدافی که شرکت برای اندازه‌گیری و بهبود عملکرد پایداری خود استفاده می‌کند.

استانداردهای موضوعی ESRS (محیط‌زیست، اجتماعی و حکمرانی)

استانداردهای موضوعی ESRS، الزامات گزارش‌دهی (DR) را برای موضوعات محیط‌زیستی، اجتماعی و حکمرانی تعیین می‌کنند. اگر یک موضوع پایداری برای شرکت "با اهمیت" تلقی شود (یعنی تأثیر قابل توجهی بر شرکت یا ذینفعان آن داشته باشد)، شرکت باید اطلاعات مربوط به آن را افشا کند. به عبارت دیگر، شرکت باید در مورد هر اثر، ریسک یا فرصت مهم در هر یک از این سه حوزه گزارش دهد.

قوانین طبقه‌بندی اتحادیه اروپا

اگر شرکت ملزم به افشای اطلاعات بر اساس ماده ۸ مقررات طبقه‌بندی اتحادیه اروپا (EU) 2020/852 باشد، این اطلاعات باید در بخش محیط‌زیستی گزارش پایداری گنجانده شود و به طور واضح قابل تشخیص باشد.

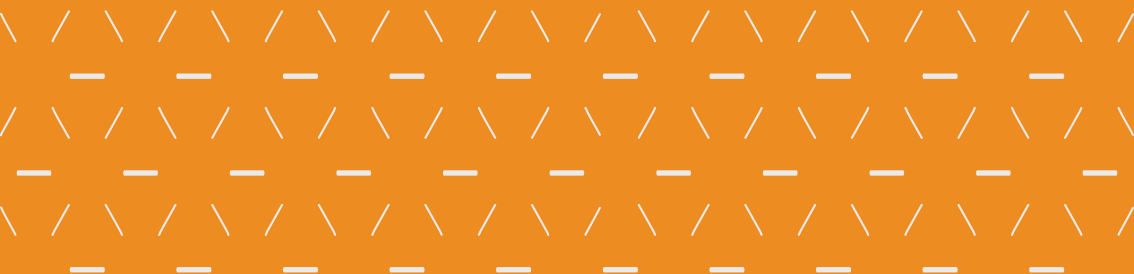
برچسب‌گذاری دیجیتالی

بر اساس دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی (CSRD)، اطلاعات پایداری باید به صورت دیجیتالی برچسب‌گذاری شوند (همانند اطلاعات مالی). این کار باعث می‌شود که جمع‌آوری و مقایسه اطلاعات بین شرکت‌ها آسان‌تر شود. بهتر است هنگام تهیه گزارش پایداری، به طبقه‌بندی پایداری واحد الکترونیکی اروپا (ESEF) توجه داشته باشید. رعایت دقیق الزامات گزارش‌دهی و جدا نگه داشتن انواع مختلف داده‌ها، فرآیند برچسب‌گذاری را آسان‌تر می‌کند. همچنین مهم است که نوع داده‌ها (مانند درصد یا تاریخ) را به درستی گزارش کنید.

بخش افشای اطلاعات عمومی

ساختار گویا برای بخش ۱:
ESRS 2 افشای عمومی

جدول زیر یک ساختار پیشنهادی برای بخش ۱ در رابطه با افشای عمومی ESRS 2 است. این افشا برای همه شرکت ها اجباری است. توجه داشته باشید که اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، افشاهای موضوعی دیگری در کنار افشای ESRS 2 ارائه می شود. برای اطلاعات بیشتر به صفحه بعدی مراجعه کنید.

شماره الزامات افشا	محتوای الزامات افشای	بخش
BP-1	مبنای کلی برای تهیه بیانیه پایداری	تناژ برنامه‌های شرکت
BP-2	افشاگری در رابطه با شرایط خاص	
GOV-1	نقش دستگاه های اداری، مدیریتی و نظارتی	سود خالص
GOV-2	اطلاعات ارائه شده و موضوعات پایداری که توسط نهادهای اداری، مدیریتی و نظارتی شرکت رسیدگی می شود	
GOV-3	عملکرد مرتبط با پایداری در طرح‌های تشویقی	
GOV-4	بیانیه در مورد بررسی دقیق	
GOV-5	مدیریت ریسک و کنترل های داخلی بر گزارش پایداری	
SBM-1	استراتژی، مدل کسب و کار و زنجیره ارزش	دارایی‌های ثابت مشهود
SBM-2	علائق و دیدگاه های ذینفعان	
SBM-3	اثرات مادی، ریسک ها و فرصت ها و نحوه تعامل آنها با استراتژی و مدل تجاری آن	
IRO-1	فرآیند شناسایی و ارزیابی اثرات مادی، خطرات و فرصت ها • تغییرات آب و هوایی ESRS E1 (بند ۲۰ تا ۲۱)* • آلودگی ESRS E2 (بند ۱۱)* • ESRS E3 منابع آب و دریایی (بند ۸)* • تنوع زیستی و اکوسیستم ESRS E4 (بند ۱۷ تا ۱۹)* • استفاده از منابع ESRS E5 و اقتصاد چرخشی (بند ۱۱)* • رفتار تجاری ESRS G1 (بند ۶)*	سرمایه
IRO-2	الزامات افشا در ESRS تحت پوشش بیانیه پایداری	

افشاگری بر اساس متریکالیته

اگر موضوع پایداری جزو متریکالیته تلقی شود، افشاهای موضوعی دیگری در کنار افشای ESRS 2 در بخش "اطلاعات عمومی" ارائه می شود. به عبارت دیگر، در صورتی که متریکالیته تلقی شود، افشاگری‌های نشان داده شده در زیر باید در کنار افشاگری‌های نشان داده شده در صفحه قبل ارائه شوند.

شماره الزامات افشا	محتوای الزامات افشای	بخش
GOV-1	نقش دستگاه های اداری، مدیریتی و نظارتی • رفتار تجاری ESRS G1 (بند ۵)*	۱-۲ حاکمیت
GOV-3	عملکرد مرتبط با پایداری در طرح های تشویقی • تغییرات آب و هوایی ESRS E1 (بند ۱۳)*	
SBM-2	علايق و دیدگاه های ذینفعان • نیروی کار خود ESRS S1 (بند ۱۲)* • کارگران ESRS S2 در زنجیره ارزش (بند ۹)* • جوامع تحت تأثیر ESRS S3 (بند ۷)* • مصرف کنندگان و کاربران نهایی ESRS S4 (بند ۸)*	۱-۳ استراتژی
SBM-3	اثرات مادی، ریسک ها و فرصت ها و نحوه تعامل آنها با استراتژی و مدل تجاری آن • تغییرات آب و هوایی ESRS E1 (بندهای ۱۸ تا ۱۹)** • تنوع زیستی و اکوسیستم های ESRS E4 (بند ۱۶)** • نیروی کار خود ESRS S1 (بند ۱۳ تا ۱۶)** • کارگران ESRS S2 در زنجیره ارزش (بند ۱۰ تا ۱۳)** • جوامع تحت تأثیر ESRS S3 (بند ۸ تا ۱۱)** • مصرف کنندگان و کاربران نهایی ESRS S4 (بند ۹ تا ۱۲)**	

(* اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، اطلاعات موضوعی مورد نیاز باید در کنار الزامات مربوط به افشای ESRS 2 در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش شود (الزامات افشای مربوطه را در ستون "شماره الزامات افشا" ببینید. ESRS 2، بند 2 (b) و ESRS 2، ضمیمه C را ببینید.

(** اطلاعات مورد نیاز موضوعی مربوط به SBM-3 باید در کنار الزامات افشای ESRS 2 SBM-3 در بخش "اطلاعات عمومی" ارائه شود، اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود. علاوه بر این، اطلاعات مورد نیاز مربوط به SBM-3 نیز می تواند در بخش موضوعی مرتبط ارائه شود. ESRS 2، SBM-3 DR، بند ۴۹ را ببینید.

۱-۱ آماده‌سازی گزارش پایداری

هدف از الزامات افشای BP-1 و BP-2 این است که به خواننده کمک کنند تا موارد زیر را درک کند:
(الف) چگونه شرکت گزارش پایداری خود را تهیه می‌کند: این شامل اطلاعاتی درباره‌ی دامنه گزارش (کدام بخش‌های شرکت و زنجیره تأمین در گزارش گنجانده شده‌اند)، و اینکه آیا شرکت از گزینه‌هایی برای حذف اطلاعات حساس (مانند اسرار تجاری) استفاده کرده است یا خیر.
(ب) شرایط خاصی که بر گزارش پایداری تأثیر می‌گذارند: برای مثال، عدم قطعیت در اندازه‌گیری برخی معیارها.

BP-1: مبنای کلی آماده‌سازی

این بخش به عنوان مقدمه‌ای برای گزارش پایداری عمل می‌کند و یک دید کلی از مبنای گزارش دهی، مانند دامنه گزارش و شرایط خاص، ارائه می‌دهد. این بخش مشابه مقدمه‌ای بر صورت‌های مالی است و جزئیات مربوط به استانداردها و قوانینی که شرکت برای تهیه گزارش رعایت کرده است (ESRS 1 و ESRS 2) را شرح می‌دهد.
اطلاعاتی که در BP-1 باید افشا شوند شامل موارد زیر است:

- دامنه گزارش (کدام شرکت‌ها و بخش‌ها در گزارش لحاظ شده‌اند).
- اینکه گزارش تا چه حد زنجیره ارزش (تأمین‌کنندگان و مشتریان) را پوشش می‌دهد.
- اینکه آیا شرکت از گزینه حذف اطلاعات مربوط به مالکیت معنوی یا نوآوری استفاده کرده است یا خیر.

BP-2: شرایط خاص

این بخش شامل اطلاعاتی در مورد موارد زیر است:

- افق زمانی مورد بررسی در گزارش.
- نحوه تخمین اطلاعات مربوط به زنجیره ارزش.
- منابع تخمین و میزان عدم قطعیت در نتایج.
- تغییرات در نحوه تهیه یا ارائه اطلاعات پایداری نسبت به دوره‌های قبل.
- اصلاح اشتباهات در گزارش‌های دوره‌های گذشته.
- افشاهایی که بر اساس قوانین یا استانداردهای دیگر ارائه شده‌اند.
- چگونگی ادغام اطلاعات با سایر گزارش‌های شرکت.
- استفاده از قوانین مرحله‌ای (که به شرکت‌ها اجازه می‌دهد برخی از الزامات را به تدریج اجرا کنند).

۱-۲ حاکمیت شرکتی

هدف از الزامات افشای GOV-2، GOV-1، و GOV-3 این است که درک بهتری از موارد زیر ارائه دهند:
(الف) ترکیب و تنوع هیئت مدیره و کمیته‌های نظارتی: چه کسانی در این نهادها حضور دارند و چه میزان تنوع (جنسیت، تخصص و غیره) در آن‌ها وجود دارد.
(ب) نقش‌ها و مسئولیت‌های مدیریت اجرایی و هیئت مدیره در مدیریت مسائل پایداری: چگونه این افراد بر فرآیند مدیریت اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری نظارت می‌کنند.
(ج) تخصص و مهارت‌های مدیران در زمینه پایداری: آیا مدیران دانش و مهارت کافی در زمینه مسائل پایداری دارند، یا به مشاوران متخصص دسترسی دارند.
(د) نحوه اطلاع‌رسانی به مدیران در مورد مسائل پایداری: چه اطلاعاتی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد و چه مسائلی در جلسات مورد بحث قرار می‌گیرند.

ه) وجود طرح‌های تشویقی برای مدیران که به مسائل پایداری مرتبط هستند: آیا پاداش مدیران به عملکرد آن‌ها در زمینه‌های مرتبط با پایداری وابسته است.

با توجه به الزامات ESRS 2 IRO-1 در استاندارد ESRS E1 (مربوط به تغییرات آب‌وهوایی)، گزارش در مورد طرح‌های تشویقی باید به طور خاص به ارتباط این طرح‌ها با استراتژی و اهداف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای اشاره کند.

GOV-1: نقش نهادهای مدیریتی، اجرایی و نظارتی

در این بخش، شرکت باید اطلاعاتی درباره‌ی موارد زیر ارائه دهد:

- ترکیب و تنوع: اعضای این نهادها چه کسانی هستند و چه تنوعی (از نظر جنسیت، تخصص و غیره) در آن‌ها وجود دارد.
- نقش‌ها و مسئولیت‌ها: نقش این نهادها در نظارت بر فرآیندهای مدیریت اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری چیست؟
- تخصص: این نهادها چه میزان تخصص در زمینه‌ی مسائل پایداری دارند و یا به چه میزان به متخصصان دسترسی دارند؟

GOV-2: اطلاعات ارائه شده و مسائل مورد توجه نهادهای مدیریتی، اجرایی و نظارتی

در این بخش، شرکت باید اطلاعاتی درباره‌ی موارد زیر ارائه دهد:

- نحوه‌ی اطلاع‌رسانی: مدیران و اعضای نهادهای مدیریتی، اجرایی و نظارتی چگونه و با چه تناوبی در مورد مسائل پایداری، نتایج سیاست‌ها، اقدامات و اهداف مطلع می‌شوند؟
- نحوه در نظر گرفتن مسائل پایداری: این نهادها چگونه مسائل پایداری را در هنگام نظارت بر استراتژی شرکت و فرآیند مدیریت ریسک در نظر می‌گیرند؟
- فهرست مسائل: لیستی از مسائل پایداری که توسط این نهادها در طول دوره‌ی گزارش مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

GOV-3: ادغام عملکرد مرتبط با پایداری در طرح‌های تشویقی

در این بخش، شرکت باید اطلاعاتی درباره‌ی موارد زیر ارائه دهد:

- ویژگی‌های طرح‌های تشویقی: شرح ویژگی‌های کلیدی طرح‌های تشویقی.
- معیارهای عملکرد: آیا معیارهای عملکرد مرتبط با پایداری در طرح‌های تشویقی در نظر گرفته می‌شوند؟
- نسبت دستمزد متغیر: چه نسبتی از دستمزد متغیر مدیران به اهداف مرتبط با پایداری وابسته است؟

GOV-5 و GOV-4: فرآیند بررسی دقیق (Due Diligence)

هدف از الزامات افشای GOV-4 و GOV-5 این است که به خواننده کمک کنند تا درک کند:

- الف) فرآیند بررسی دقیق شرکت در رابطه با مسائل پایداری: شرکت چگونه مسائل پایداری را بررسی و ارزیابی می‌کند؟
 - ب) فرآیندهای مدیریت ریسک و کنترل داخلی شرکت در رابطه با گزارش پایداری: شرکت چگونه ریسک‌های مرتبط با گزارش پایداری را مدیریت می‌کند؟
- شرکت‌ها باید به طور شفاف گزارش دهند که فرآیندهای بررسی دقیق خود را در کجای گزارش پایداری شرح داده‌اند. استاندارد ESRS هیچ الزام خاصی در مورد نحوه انجام این فرآیندها تعیین نمی‌کند.

نکات مهم:

ارزیابی اهمیت مسائل پایداری باید از طریق فرآیندهای بررسی دقیق شرکت انجام شود. دستورالعمل بررسی پایداری شرکتی (CSDDD) الزامات روشنی را در مورد نحوه انجام یک فرآیند بررسی دقیق تعیین می‌کند.

بیانیه در مورد بررسی دقیق (مثال):

- شرکت باید یک نقشه و توضیح در مورد چگونگی انعکاس جنبه‌ها و مراحل اصلی فرآیند بررسی دقیق پایداری در گزارش پایداری ارائه دهد. این را می‌توان در جدولی ارائه کرد که به عنوان یک "شاخص محتوا" برای عناصر اصلی بررسی دقیق عمل می‌کند.
- اگر عناصر اصلی در گزارش پایداری پوشش داده نشده باشد، مدیریت باید به طور شفاف در این مورد گزارش دهد.

عناصر اصلی دقت مناسب

پاراگراف‌های بیانیه پایداری

الف) تعبیه دقت لازم در حاکمیت، استراتژی و مدل کسب و کار

ب) تعامل با ذینفعان کلیدی در تمام مراحل اصلی فرآیند بررسی دقیق

ج) شناسایی و ارزیابی اثرات نامطلوب

د) انجام اقدامات برای رسیدگی به این اثرات نامطلوب

ه) پیگیری اثربخشی این تلاش‌ها و ابلاغ آنها

مدیریت ریسک و کنترل های داخلی بر گزارش پایداری نمونه ای از اطلاعات برای افشا:

- دامنه، ویژگی های اصلی و اجزای فرآیندها و سیستم های مربوطه برای مدیریت ریسک و کنترل های داخلی.
- رویکرد و روش اولویت بندی ریسک در رابطه با فرآیند گزارش دهی پایداری، شامل: خطرات اصلی شناسایی شده و استراتژی های کاهش مربوطه.
- ادغام یافته ها در عملکردها و فرآیندهای داخلی مرتبط.
- گزارش دهی به ارگان های ذیربط.

هدف از الزامات افشا SBM-1 (DR) این است که شرکت موارد زیر را شرح دهد:

- استراتژی کلی شرکت: چگونه استراتژی شرکت با موضوعات پایداری مرتبط است یا بر آن‌ها تأثیر می‌گذارد.
- مدل کسب و کار و زنجیره ارزش: چگونه مدل کسب و کار و زنجیره ارزش شرکت بر اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های پایداری تأثیر می‌گذارد. این شامل شناسایی منابع این اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌ها نیز می‌شود.

توضیحات بیشتر (ESRS 2 AR 14):

هنگام افشای مدل کسب و کار و زنجیره ارزش، شرکت باید به موارد زیر توجه کند.

راهنمایی EFRAG:

EFRAG (گروه مشاوره‌ی گزارش‌گری مالی اروپا) یک راهنمای اجرایی غیر الزام‌آور در مورد زنجیره ارزش منتشر کرده است. توصیه می‌شود که شرکت‌ها هنگام ارزیابی اهمیت دوگانه و تهیه‌ی گزارش پایداری، از این راهنما استفاده کنند.

تصویر زنجیره ارزش:

شرکت می‌تواند از یک تصویر برای نشان دادن زنجیره ارزش خود در بخش اطلاعات عمومی استفاده کند. اگرچه این تصویر می‌تواند به درک بهتر زنجیره ارزش کمک کند، مهم است که توضیحات مربوط به زنجیره ارزش بدون تصویر نیز قابل درک باشد. دلیل این امر این است که نشانه‌گذاری دیجیتال گزارش پایداری فقط شامل متن و مقادیر است و نه تصاویر.

SBM-1: اطلاعاتی که باید افشا شوند (نمونه‌ها)

- توصیف مدل کسب و کار: شامل ورودی‌ها (منابع مورد استفاده) و خروجی‌ها (نتایج).
- توصیف زنجیره ارزش: شامل ورودی‌ها (منابع مورد استفاده) و خروجی‌ها (نتایج).
- توصیف محصولات و خدمات: شامل محصولات و خدماتی که شرکت ارائه می‌دهد، تغییرات در آن‌ها، بازارهای اصلی، گروه‌های مشتریان، تعداد جمعیت بر اساس جغرافیا، و محصولات/خدمات ممنوعه در بازارهای خاص (در صورت وجود).
- درآمد مربوط به سوخت فسیلی، مواد شیمیایی، سلاح‌های بحث‌برانگیز، تنباکو: گزارش درآمدهای مربوط به این بخش‌ها (در صورت وجود).
- اهداف مرتبط با پایداری: اهداف شرکت در زمینه‌ی پایداری از نظر محصولات و خدمات، گروه‌های مشتری، مناطق جغرافیایی یا دینفعان.
- موقعیت فعلی بازار: وضعیت فعلی شرکت در رابطه با اهداف پایداری.

ارتباط مدل کسب و کار و استراتژی با پایداری:

ارتباط مدل کسب و کار و استراتژی با پایداری یک جنبه‌ی کلیدی از CSRD (دستورالعمل گزارش‌گری پایداری شرکتی) و ESRS است. مدیریت باید ارزیابی کند که شرکت از چه ورودی‌هایی استفاده می‌کند و چگونه این ورودی‌ها در مدل و استراتژی کسب و کار گنجانده شده‌اند، و همچنین چه خروجی‌هایی (مفید) ایجاد می‌کند.

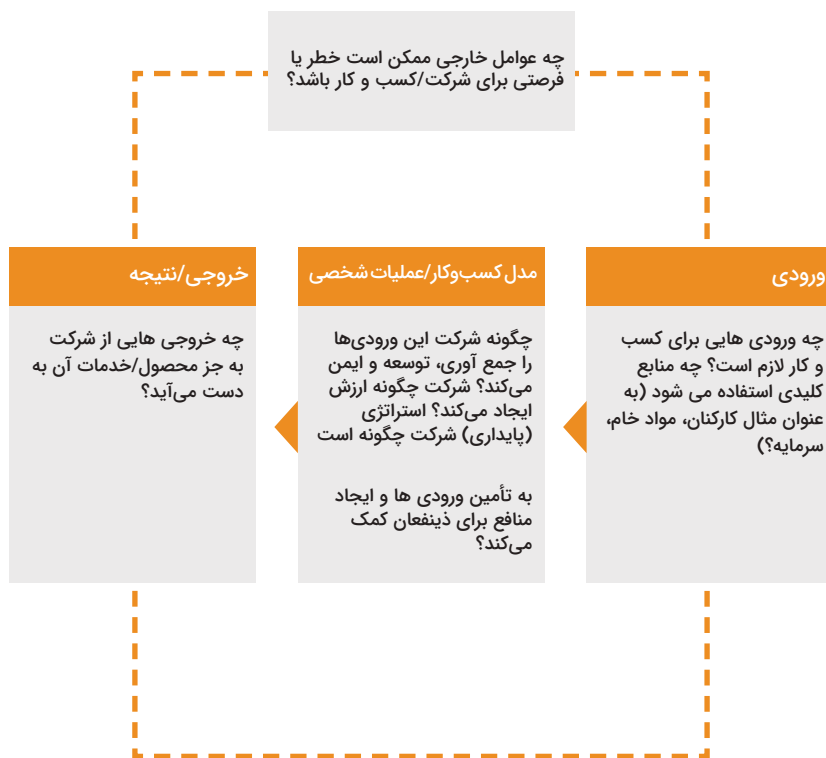
به طور خلاصه: شرکت باید توضیح دهد که چگونه مدل کسب و کار و استراتژی آن با مسائل پایداری مرتبط است و چگونه ورودی‌ها و خروجی‌های آن بر پایداری تأثیر می‌گذارند.

الف) عناصر کلیدی استراتژی کلی شرکت که به موضوعات پایداری مربوط می‌شوند یا بر آن تأثیر می‌گذارند، و عناصر کلیدی مدل کسب‌وکار و زنجیره ارزش شرکت، به منظور ارائه درک درستی از مواجهه آن با تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌ها، و از کجا سرچشمه می‌گیرند.

ESRS 2 Application Requirement (AR) 14 بیشتر مشخص می‌کند که شرکت باید در هنگام افشای مدل کسب و کار و زنجیره ارزش شرکت چه مواردی را در نظر بگیرد.

EFRAG یک دستورالعمل اجرایی غیرمعتبر ۲ در مورد زنجیره ارزش منتشر کرده است. توصیه می‌شود زمانی که شرکت‌ها جنبه‌های مختلفی از زنجیره ارزش را در حین ارزیابی اهمیت مضاعف آن و هنگام تهیه ارائه در بیانیه پایداری در نظر می‌گیرند، استفاده شود.

یک شرکت می‌تواند گزارش خود را با تصویری از زنجیره ارزش در بخش اطلاعات عمومی پشتیبانی کند. اگرچه یک تصویر به خواننده کمک می‌کند تا زنجیره ارزش و بازیگران اصلی کسب و کار و رابطه آنها با شرکت را درک کند، مهم است که خود توضیحات بدون تصویر قابل درک باشد. این به این دلیل است که نشانه گذاری دیجیتال بیانیه پایداری فقط حاوی متن و مقادیر است و نه تصاویر.

هدف از الزام افشای SMB-2

هدف این الزام این است که نشان دهد چگونه نظرات و منافع ذینفعان (افرادی که با شرکت مرتبط هستند) بر استراتژی و مدل کسب و کار شرکت تأثیر می‌گذارد.

SMB-2: اطلاعاتی که باید افشا شوند (نمونه‌ها)

- شرح مشارکت ذینفعان: شرکت باید توضیح دهد که چگونه با ذینفعان خود تعامل دارد، لیستی از ذینفعان کلیدی، و هدف از این تعامل.
- تجزیه و تحلیل منافع ذینفعان: شرکت باید توضیح دهد که چگونه منافع و دیدگاه‌های ذینفعان در فرآیند بررسی دقیق (Due Diligence) و ارزیابی اهمیت در نظر گرفته می‌شوند.
- تأثیر بر استراتژی و مدل کسب و کار: شرکت باید توضیح دهد که چگونه تجزیه و تحلیل منافع ذینفعان منجر به تغییراتی در استراتژی و مدل کسب و کار شرکت شده است.
- اطلاع‌رسانی به نهادهای مدیریتی: شرکت باید توضیح دهد که چگونه دیدگاه‌ها و منافع ذینفعان به نهادهای اداری، مدیریتی و نظارتی منتقل می‌شود.

ذینفعان چه کسانی هستند؟

ذینفعان افرادی هستند که می‌توانند بر شرکت تأثیر بگذارند یا از آن تأثیر بپذیرند. دو گروه اصلی از ذینفعان وجود دارد:

- ذینفعان تحت تأثیر: افراد یا گروه‌هایی که منافع آن‌ها (به طور مثبت یا منفی) تحت تأثیر فعالیت‌های شرکت و روابط تجاری آن در سراسر زنجیره ارزش قرار می‌گیرد.
 - استفاده‌کنندگان از گزارش پایداری: سرمایه‌گذاران، وام‌دهندگان، شرکای تجاری، اتحادیه‌های کارگری، سازمان‌های غیردولتی، دولت‌ها، تحلیلگران و دانشگاهیان.
- علاوه بر این، دسته‌های مشترک ذینفعان شامل طبیعت، کارکنان، تأمین‌کنندگان، مصرف‌کنندگان، جوامع محلی، افراد آسیب‌پذیر و مقامات دولتی هستند.

هدف از الزام افشای SMB-3

هدف این الزام این است که نشان دهد چگونه اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مهم (که از ارزیابی اهمیت شرکت به دست آمده‌اند) بر استراتژی و مدل کسب و کار شرکت تأثیر می‌گذارد.

SMB-3: اطلاعاتی که باید افشا شوند (نمونه‌ها)

- شرح اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مهم: شرکت باید اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مهم را شرح دهد و توضیح دهد که این موارد در کجا در زنجیره ارزش متمرکز شده‌اند.
- جزئیات تأثیرات مهم: شرکت باید جزئیات مربوط به تأثیرات مهم را شرح دهد، مانند اینکه چگونه این تأثیرات بر افراد یا محیط زیست تأثیر می‌گذارند.
- اثرات مالی جاری: شرکت باید اثرات مالی فعلی ریسک‌ها و فرصت‌های مهم را بر وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریان‌های نقدی خود گزارش دهد.
- اثرات مالی پیش‌بینی شده: شرکت باید اثرات مالی پیش‌بینی شده ریسک‌ها و فرصت‌های مهم را بر وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریان‌های نقدی خود در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت گزارش دهد.

به طور خلاصه: شرکت باید توضیح دهد که چگونه نظرات ذینفعان بر استراتژی شرکت تأثیر می‌گذارد و چگونه اثرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مهم بر مدل کسب و کار شرکت تأثیر می‌گذارد. همچنین، شرکت باید اثرات مالی این ریسک‌ها و فرصت‌ها را گزارش دهد.

هدف از الزامات افشای IRO-1:

هدف این الزام این است که نشان دهد شرکت چگونه تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌ها را شناسایی می‌کند و اهمیت آن‌ها را برای گزارش‌دهی در بیانیه پایداری خود ارزیابی می‌کند.

IRO-1: فرآیند ارزیابی اهمیت

- شرح روش‌ها و مفروضات: شرکت باید روش‌ها و مفروضاتی که در این فرآیند استفاده کرده است را توضیح دهد.
- مروری بر فرآیند شناسایی و ارزیابی تأثیرات: شرکت باید فرآیند شناسایی، ارزیابی، اولویت‌بندی و نظارت بر تأثیرات خود بر مردم و محیط زیست را شرح دهد. این فرآیند باید با فرآیند بررسی دقیق شرکت همسو باشد.
- مروری بر فرآیند شناسایی و ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌ها: شرکت باید فرآیند شناسایی، ارزیابی، اولویت‌بندی و نظارت بر ریسک‌ها و فرصت‌هایی که تأثیر مالی دارند یا ممکن است داشته باشند را شرح دهد.
- شرح فرآیند تصمیم‌گیری: شرکت باید فرآیند تصمیم‌گیری و رویه‌های کنترل داخلی مرتبط را شرح دهد.
- ادغام فرآیندها: شرکت باید توضیح دهد که چگونه فرآیند شناسایی، ارزیابی و مدیریت تأثیرات و ریسک‌ها در فرآیند مدیریت ریسک کلی شرکت ادغام شده است.
- پارامترهای ورودی: شرکت باید پارامترهای ورودی (مانند منابع داده) که در این فرآیند استفاده می‌کند را شرح دهد.
- تغییرات در فرآیند: شرکت باید توضیح دهد که آیا فرآیند ارزیابی اهمیت نسبت به دوره گزارش قبلی تغییر کرده است یا خیر.

هدف از الزامات افشای IRO-2

هدف این الزام این است که نشان دهد کدام الزامات افشا در بیانیه پایداری شرکت گنجانده شده‌اند و کدام موضوعات به دلیل کم‌اهمیت بودن حذف شده‌اند.

IRO-2: الزامات افشا در بیانیه پایداری

- فهرست الزامات افشا: شرکت باید فهرستی از الزامات افشایی که در تهیه بیانیه پایداری رعایت کرده است را ارائه دهد. این فهرست باید شامل شماره صفحه و ریا پاراگراف‌هایی باشد که اطلاعات مربوطه در بیانیه پایداری قرار دارند.

به طور خلاصه: شرکت باید توضیح دهد که چگونه تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌ها را شناسایی و ارزیابی می‌کند و چگونه این ارزیابی بر محتوای بیانیه پایداری آن تأثیر می‌گذارد. همچنین، شرکت باید فهرستی از الزامات افشایی که در بیانیه پایداری رعایت کرده است را ارائه دهد.

پاراگراف	صفحه	نام DR	DR	ESRS
اطلاعات عمومی				
X	X	مبنای کلی برای تهیه بیانیه های پایداری	BP-1	ESRS 2
X	X	افشای در رابطه با شرایط خاص	BP-2	ESRS 2
X	X	نقش دستگاه های اداری، مدیریتی و نظارتی	GOV-1	ESRS G1
X	X	اطلاعات ارائه شده و موضوعات پایداری که توسط نهادهای اداری، مدیریتی و نظارتی شرکت رسیدگی می شود	GOV-2	ESRS 2
X	X	ادغام عملکرد مرتبط با پایداری در طرح های تشویقی	GOV-3	
X	X	بیانیه در مورد بررسی دقیق	GOV-4	
X	X	مدیریت ریسک و کنترل های داخلی بر گزارش پایداری	GOV-5	
X	X	استراتژی، مدل کسب و کار و زنجیره ارزش	SBM-1	
X	X	علايق و دیدگاه های ذینفعان	SBM-2	
X	X	اثرات مادی، ریسک ها و فرصت ها و تعامل آنها با استراتژی و مدل کسب و کار	SBM-3	
X	X	شرح فرآیندها برای شناسایی و ارزیابی اثرات مادی، خطرات و فرصت ها	IRO-1	
X	X	الزامات ESRS تحت پوشش بیانیه پایداری تعهد	IRO-2	
اطلاعات زیست محیطی				
X	X	افشاها بر اساس ماده ۸ مقررات (EU) ۸۵۲/۲۰۲۰ (مقررات طبقه بندی)	N/A	ESRS E
X	X	طرح انتقال برای کاهش تغییرات آب و هوا	E1-1	ESRS E1
X	X	ESRS E1
اطلاعات اجتماعی				
X	X	سیاست های مربوط به نیروی کار خود	S1-1	ESRS S1
X	X	ESRS S1
اطلاعات حاکمیتی				
X	X	سیاست های رفتار تجاری و فرهنگ شرکتی	G1-1	ESRS G1
X	X	ESRS G1

هدف از الزام افشای IRO-2

هدف این الزام این است که نشان دهد کدام الزامات افشا در بیانیه پایداری شرکت گنجانده شده اند و کدام موضوعات به دلیل کم اهمیت بودن حذف شده اند. همچنین، شرکت باید به قوانین اتحادیه اروپا مانند مقررات مربوط به افشای مالی پایدار (SFDR) و قانون آب و هوای اروپا توجه کند.

IRO-2: الزامات افشا در بیانیه پایداری

- جدول نقاط داده: شرکت باید جدولی از تمام "نقاط داده" (Data Points) که از قوانین اتحادیه اروپا گرفته شده اند را ارائه دهد. این نقاط داده در پیوست B استاندارد 2 ESRS فهرست شده اند و نشان می دهند که کجا می توان این اطلاعات را در بیانیه پایداری یافت.

- نکته مهم: حتی اگر یک نقطه داده "مهم" نباشد (یعنی تأثیر زیادی بر شرکت نداشته باشد)، باز هم باید در این جدول فهرست شود. در این صورت، شرکت باید به سادگی اعلام کند که اطلاعات "مهم نیست".
- توضیح حذف موضوعات: اگر شرکت تصمیم بگیرد که موضوعی مانند "تغییرات آب و هوایی" مهم نیست و تمام الزامات افشای مربوط به آن را حذف کند، باید دلیل این تصمیم را به طور کامل توضیح دهد. این توضیح باید شامل یک تحلیل آینده‌نگر باشد که نشان دهد چه شرایطی ممکن است باعث شود شرکت در آینده تغییرات آب و هوایی را مهم بداند.
- توضیح نحوه تعیین اطلاعات مهم: شرکت باید توضیح دهد که چگونه اطلاعات "مهم" را تعیین می‌کند، یعنی اطلاعاتی که باید در مورد تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌هایی که مهم ارزیابی شده‌اند، افشا شود. این توضیح باید شامل نحوه استفاده از معیارها و استانداردهای ERSR برای تعیین اهمیت موضوعات و اطلاعات باشد.

به طور خلاصه: شرکت باید فهرستی از اطلاعاتی که از قوانین اتحادیه اروپا گرفته شده و در بیانیه پایداری خود آورده است را ارائه دهد. اگر موضوعی را به دلیل کم اهمیت بودن حذف کرده است، باید دلیل آن را توضیح دهد و نحوه تعیین اطلاعات مهم را شرح دهد.

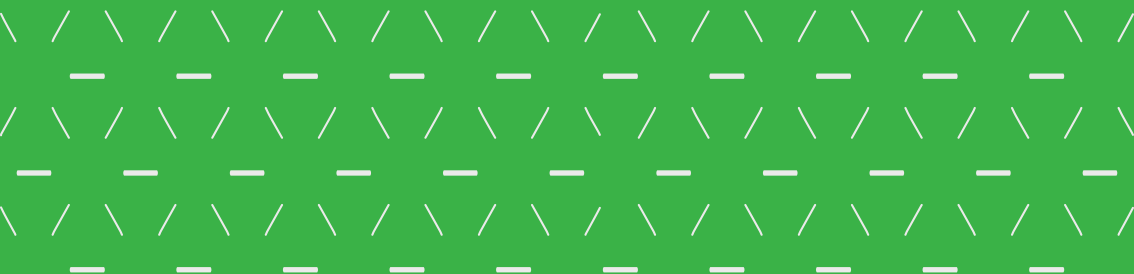
Materiality	صفحه	مرجع قانون آب و هوا اتحادیه اروپا	مرجع مقررات معیار	مرجع رکن ۳	مرجع SFDR	الزامات افشا و نقطه داده مرتبط
	x		مقررات تفویضی کمیسیون (EU) ۱۸۱۶/۲۰۲۰، پیوست II		شاخص شماره ۱۳ از جدول شماره ۱ از پیوست ۱	ESRS 2 GOV-1 چنسیت هیئت مدیره تنوع بند ۲۱ (d)
Not material			مقررات تفویضی کمیسیون (EU) ۱۸۱۶/۲۰۲۰، پیوست II			ESRS 2 GOV-1 درصد هیئت مدیره اعضای که مستقلند بند ۲۱ (e)

بخش اطلاعات زیست محیطی

زیربخش ۲-۱
طبقه‌بندی اتحادیه اروپا

زیربخش ۲-۲ ESRS E1
تغییر آب و هوا

ساختار گویا برای بخش ۲-۱: طبقه بندی اتحادیه اروپا و بخش فرعی ۲-۲: ESRS E1 تغییر آب و هوا

جدول زیر یک ساختار پیشنهادی برای بخش ۲-۱ در مورد طبقه بندی اتحادیه اروپا و زیربخش ۲-۲ در مورد ESRS E1 تغییرات آب و هوایی است.

بخش طبقه بندی اتحادیه اروپا باید در بخش زیست محیطی بیانیه پایداری گنجانده شود و باید به وضوح قابل شناسایی باشد. از آنجایی که ESRS های زیست محیطی شامل آلودگی E2، E3 منابع آب و دریایی، E4 تنوع زیستی و اکوسیستم ها، و E5 Re-source استفاده و اقتصاد دایره ای است، بخش های فرعی در اینجا ۲-۱ و ۲-۲ نامیده می شوند تا شمارش بخش ها ادامه یابد. ساختار تصویری زیر شامل تمام الزامات افشای تغییر اقلیم (DRS) E1 بر اساس اهمیت است. ساختار واقعی همیشه باید برای تناسب با زمینه شرکت خاص، بسته به موضوعات پایداری مواد و DR های مرتبط، سازگار شود.

بخش	محتوای مورد نیاز افشا	شماره الزامات افشا
EU Taxonomy		
۲.۱ طبقه بندی اتحادیه اروپا	افشاها بر اساس ماده ۸ مقررات (EU) 2020/852 (مقررات طبقه بندی)	N/A
E1 Climate change		
E1 2.2.1 استراتژی تغییر اقلیم	طرح انتقال برای کاهش تغییرات آب و هوا	*E1-1
E1 2.2.2 آب و هوا	سیاست های مربوط به کاهش و سازگاری با تغییرات آب و هوایی	*E1-2
مدیریت IRO را تغییر دهید	اقدامات و منابع در رابطه با سیاست های تغییر اقلیم	*E1-3
E1 2.2.3 تغییر آب و هوا	اهداف مربوط به کاهش و سازگاری با تغییرات آب و هوایی	*E1-4
معیارها و اهداف	مصرف انرژی و مخلوط	*E1-5
	گستره ناخالص ۱، ۲، ۳ و کل انتشار گازهای گلخانه ای	*E1-6
	پروژه های حذف گازهای گلخانه ای و کاهش گازهای گلخانه ای که از طریق اعتبارات کربن تامین می شوند	*E1-7
	قیمت گذاری کربن داخلی	*E1-8
	اثرات مالی پیش بینی شده ناشی از خطرات فیزیکی و انتقالی مادی و فرصت های بالقوه مرتبط با آب و هوا	*E1-9

(* هنگام افشای خط مشی ها، اقدامات، اهداف و معیارها در ESRS موضوعی برای یک موضوع پایداری مواد، حداقل الزامات افشا (MDRS) در مورد خط مشی ها (MDR-P)، اقدامات (MDR-A)، اهداف (MDR-T) و معیارهای (MDR-M) مورد نیاز تحت ESRS 2 نیز باید اعمال شود. اطلاعات مورد نیاز باید در بخش با موضوع مرتبط ارائه شود، یعنی در بخشی که در اینجا نشان داده شده است.

۲-۱ افشای طبقه بندی اتحادیه اروپا

افشای اطلاعات مربوط به طبقه بندی اتحادیه اروپا در گزارش پایداری

شرکت ها باید اطلاعات خاصی را مطابق با ماده ۸ مقررات (EU) 2020/852 در گزارش پایداری خود افشا کنند. این اطلاعات باید به کمیسیون اروپا ارائه شود.

نکات کلیدی:

- قابل شناسایی بودن: این اطلاعات باید به طور جداگانه در گزارش پایداری قابل شناسایی باشد.
- گروه بندی: اطلاعات مربوط به هر یک از اهداف زیست محیطی (که در ادامه توضیح داده می شود) باید با هم و به شکلی واضح ارائه شوند.
- محل قرار گیری: این اطلاعات باید در بخش "اطلاعات زیست محیطی" گزارش پایداری و در ابتدای آن بخش قرار گیرد.

طبقه‌بندی اتحادیه اروپا چیست؟

طبقه‌بندی اتحادیه اروپا یک سیستم برای دسته‌بندی فعالیت‌های اقتصادی است که از نظر زیست‌محیطی پایدار هستند. هدف این سیستم این است که مشخص کند آیا شرکت‌ها فعالیت‌هایی دارند که به حفظ محیط زیست کمک می‌کند یا خیر. این سیستم ۶ هدف زیست‌محیطی را در نظر می‌گیرد:

۱. کاهش تغییرات آب و هوا
۲. سازگاری با تغییرات آب و هوا
۳. استفاده پایدار و حفاظت از منابع دریایی
۴. حرکت به سمت اقتصاد چرخشی
۵. پیشگیری و کنترل آلودگی
۶. حفاظت و احیای تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها

چگونه یک فعالیت اقتصادی پایدار طبقه‌بندی می‌شود؟

برای اینکه یک فعالیت اقتصادی به عنوان پایدار طبقه‌بندی شود، باید مراحل زیر را طی کند:

۱. واجد شرایط بودن: فعالیت باید در فهرست فعالیت‌های تعریف شده در قوانین اتحادیه اروپا باشد.
۲. کمک اساسی: فعالیت باید به طور اساسی به حداقل یکی از اهداف زیست‌محیطی کمک کند.
۳. عدم آسیب: فعالیت نباید به هیچ یک از ۵ هدف زیست‌محیطی دیگر آسیب جدی وارد کند.
۴. حداقل ضمانت‌ها: فعالیت باید اصول حقوق بشر و حقوق اساسی کار را رعایت کند.
۵. گزارش دهی: شرکت باید شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPI) مشخص شده را گزارش کند.

چه اطلاعاتی باید افشا شود؟

شرکت‌ها باید اطلاعات زیر را در مورد فعالیت‌هایی که به عنوان پایدار طبقه‌بندی شده‌اند، گزارش کنند:

- گردش مالی: بخشی از درآمد شرکت که از فعالیت‌های پایدار به دست می‌آید.
 - مخارج سرمایه‌ای (CapEx): سرمایه‌گذاری‌هایی که شرکت برای فعالیت‌های پایدار انجام می‌دهد.
 - هزینه‌های عملیاتی (OpEx): هزینه‌های مربوط به عملیات فعالیت‌های پایدار.
- این سه شاخص (گردش مالی، CapEx و OpEx) باید با استفاده از فرمت جدولی خاصی گزارش شوند که در قوانین اتحادیه اروپا مشخص شده است. شرکت‌ها همچنین باید توضیح دهند که چگونه این شاخص‌ها را محاسبه کرده‌اند.

به طور خلاصه: شرکت‌ها باید اطلاعاتی را در مورد فعالیت‌های پایدار خود مطابق با قوانین اتحادیه اروپا در گزارش پایداری خود افشا کنند. این اطلاعات شامل گردش مالی، مخارج سرمایه‌ای و هزینه‌های عملیاتی مربوط به این فعالیت‌ها است. این اطلاعات باید به طور جداگانه و با فرمت مشخصی ارائه شود.

۲-۲ تغییر آب و هوا

ارتباط اطلاعات ESRS E1 با سایر استانداردها و گزارش‌ها

- همپوشانی با TCFD: اطلاعاتی که در استاندارد ESRS E1 (تغییرات آب و هوایی) مورد نیاز است، شباهت‌های زیادی با توصیه‌های کارگروه گزارش‌دهی مالی مرتبط با آب و هوا (TCFD) دارد.
- نقش تغییرات آب و هوایی در طبقه‌بندی اتحادیه اروپا: توجه داشته باشید که ریسک‌های مرتبط با تغییرات آب و هوایی نقش مهمی در طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی پایدار اتحادیه اروپا (مقررات طبقه‌بندی) ایفا می‌کنند.

نحوه گزارش‌دهی اطلاعات مربوط به تغییرات آب و هوایی در گزارش پایداری

- اطلاعات عمومی:
- اطلاعاتی که در الزامات افشای ESRS 1 و ESRS 2 IRO-1 مورد نیاز است، باید در بخش "اطلاعات عمومی"

گزارش پایداری و در کنار ESRS 2 IRO-1 ارائه شود.

- اطلاعاتی که در الزامات افشای ESRS 2 GOV-3 و ESRS 2 SBM-3 و ESRS E1 مورد نیاز است، باید در بخش "اطلاعات عمومی" و در کنار ESRS 2 GOV-3 و ESRS 2 SBM-3 ارائه شود.
- اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، برای ESRS 2 SBM-3، اطلاعات موضوعی مورد نیاز نیز می‌تواند در بخش موضوعی مرتبط ارائه شود.

• اگر تغییرات آب و هوایی مهم نباشد: اگر شرکت تشخیص دهد که تغییرات آب و هوایی موضوع مهمی نیست و تمام الزامات افشای مربوط به آن را حذف کند، باید توضیح مفصلی از نتایج ارزیابی اهمیت خود را در بخش "اطلاعات عمومی" و در کنار ESRS 2 IRO-2 ارائه دهد. این توضیح باید شامل یک تحلیل آینده‌نگر باشد که نشان دهد چه شرایطی ممکن است باعث شود شرکت در آینده تغییرات آب و هوایی را مهم بداند.

الزامات افشای ESRS E1 (تغییرات آب و هوایی)

اگر تغییرات آب و هوایی به عنوان یک موضوع مهم در نظر گرفته شود، الزامات افشای زیر باید در بخش "اطلاعات زیست‌محیطی" گزارش شوند:

- E1-1: طرح انتقال برای کاهش تغییرات آب و هوایی.
- E1-2: سیاست‌های مربوط به کاهش تغییرات آب و هوا و سازگاری با آن.
- E1-3: اقدامات و منابع اختصاص داده شده به سیاست‌های تغییر اقلیم.
- E1-4: اهداف مربوط به کاهش تغییرات آب و هوا و سازگاری با آن.
- E1-5: مصرف انرژی و ترکیب منابع انرژی.
- E1-6: مجموع انتشار گازهای گلخانه‌ای (محدوده ۱، ۲ و ۳).
- E1-7: پروژه‌های حذف گازهای گلخانه‌ای و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از طریق استفاده از اعتبارات کربن.
- E1-8: قیمت‌گذاری داخلی کربن.
- E1-9: اثرات مالی پیش‌بینی شده ناشی از ریسک‌های فیزیکی و ریسک‌های مرتبط با انتقال به یک اقتصاد کم‌کربن.

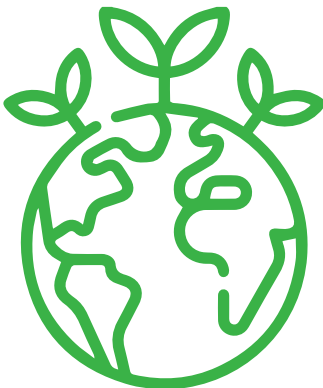
هدف از طرح انتقال E1-1

هدف از طرح انتقال E1-1 این است که نشان دهد شرکت چگونه تلاش می‌کند تا استراتژی و مدل کسب‌وکار خود را با هدف محدود کردن گرمایش زمین به ۱٫۵ درجه سانتیگراد (مطابق با توافقنامه پاریس) و دستیابی به بی‌طرفی آب و هوایی تا سال ۲۰۵۰ هماهنگ کند. این طرح همچنین باید نشان دهد که آیا شرکت در معرض فعالیت‌های مرتبط با زغال سنگ، نفت و گاز قرار دارد یا خیر.

ضمیمه A ESRS

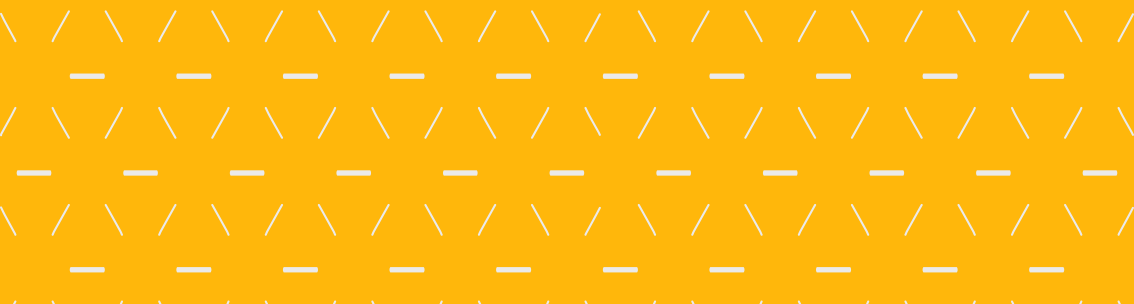
ضمیمه A ESRS الزامات فنی مختلفی را برای تهیه اطلاعات (مانند فرمول‌ها) مشخص می‌کند و در برخی موارد جدول اجباری را تعریف می‌کند که باید هنگام افشای معیارهای خاص استفاده شوند.

به طور خلاصه: این متن توضیح می‌دهد که چگونه اطلاعات مربوط به تغییرات آب و هوایی باید در گزارش پایداری شرکت ارائه شود. این اطلاعات باید با سایر استانداردها (مانند TCFD) هماهنگ باشد و باید به طور واضح نشان دهد که شرکت چگونه در حال تلاش برای کاهش اثرات منفی خود بر آب و هوا است. اگر شرکت تشخیص دهد که تغییرات آب و هوایی موضوع مهمی نیست، باید دلایل خود را به طور کامل توضیح دهد.

بخش اطلاعات اجتماعی

بخش فرعی ۱-۳ ESRS S1
نیروی کار خود

ساختار گویا برای بخش فرعی ۱-۳: ESRS S1 نیروی کار شخصی

نحوه گزارش‌دهی اطلاعات مربوط به نیروی کار در گزارش پایداری (ESRS S1)

استاندارد ESRS S1 به نحوه گزارش‌دهی اطلاعات مربوط به نیروی کار خود شرکت می‌پردازد. از آنجایی که استانداردهای اجتماعی دیگری هم وجود دارند (مانند S2 برای کارگران در زنجیره ارزش، S3 برای جوامع محلی، S4 برای مصرف‌کنندگان)، بخش مربوط به نیروی کار خود شرکت در گزارش پایداری به عنوان زیربخش ۱-۳ مشخص می‌شود تا شماره‌گذاری زیربخش‌ها پیوسته باشد.

ساختار پیشنهادی برای گزارش‌دهی

جدولی که در متن اصلی به آن اشاره شده، یک ساختار پیشنهادی برای این زیربخش ۱-۳ ارائه می‌دهد. این ساختار شامل تمام الزامات افشای اطلاعات (DRS) مربوط به نیروی کار خود شرکت است که در استاندارد ESRS S1 مشخص شده‌اند. این الزامات بر اساس ماهیت اطلاعاتی که باید افشا شوند، دسته‌بندی شده‌اند.

نکته مهم:

ساختار واقعی گزارش‌دهی باید با شرایط خاص هر شرکت و با در نظر گرفتن موضوعات پایداری مهم و الزامات افشای مرتبط با آن موضوعات، تطبیق داده شود. به عبارت دیگر، ساختار پیشنهادی فقط یک راهنما است و شرکت‌ها باید آن را بر اساس نیازهای خود تنظیم کنند.

به طور خلاصه: شرکت‌ها باید اطلاعات مربوط به نیروی کار خود را در بخش ۱-۳ گزارش پایداری و مطابق با استاندارد ESRS S1 گزارش دهند. ساختار گزارش‌دهی پیشنهادی در این استاندارد ارائه شده است، اما شرکت‌ها باید آن را بر اساس شرایط خاص خود تنظیم کنند.

شماره الزامات افشا	محتوای مورد نیاز افشا	بخش
*S1-1	سیاست‌های مربوط به نیروی کار خود	۳.۱.۱ کار شخصی - نیروی مدیریت IRO
*S1-2	فرآیندهای تعامل با کارگران خود و نمایندگان کارگران در مورد تأثیرات	
*S1-3	فرآیندهایی برای اصلاح اثرات منفی و کانال‌هایی برای کارگران خود برای ایجاد نگرانی	
*S1-4	اقدام در مورد اثرات مادی بر نیروی کار خود، و رویکردهای کاهش خطرات مادی و پیگیری فرصت‌های مادی مرتبط با نیروی کار خود، و اثربخشی این اقدامات	
*S1-5	اهداف مربوط به مدیریت اثرات منفی مادی، پیشبرد اثرات مثبت و مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌های مادی	۳.۱.۲ معیارها و اهداف نیروی کار شخصی
*S1-6	ویژگی‌های کارکنان شرکت	
*S1-7	ویژگی‌های کارگران غیرکارمند در نیروی کار خود شرکت	
*S1-8	پوشش چانه زنی جمعی و گفتگوی اجتماعی	
*S1-9	معیارهای تنوع	
*S1-10	دستمزد مناسب	
*S1-11	حمایت اجتماعی	
*S1-12	افراد دارای معلولیت	
*S1-13	معیارهای آموزش و توسعه مهارت‌ها	
*S1-14	معیارهای بهداشت و ایمنی	
*S1-15	معیارهای تعادل کار و زندگی	
*S1-16	معیارهای جبران خسارت (شکاف پرداخت و غرامت کل)	
*S1-17	حوادث، شکایات و تأثیرات شدید حقوق بشر	

* هنگام افشای خط‌مشی‌ها، اقدامات، اهداف و معیارها در ESRS موضوعی برای یک موضوع پایداری مواد، حداقل الزامات افشا (MDRs) در مورد خط‌مشی‌ها (MDR-P)، اقدامات (MDR-A)، اهداف (MDR-T) و معیارهای (MDR-M) مورد نیاز تحت ESRS 2 نیز باید اعمال شود. اطلاعات مورد نیاز باید در بخش با موضوع مرتبط ارائه شود، یعنی در بخشی که در اینجا نشان داده شده است.

۳-۱ نیروی کار شخصی

اهمیت دقت در گزارش‌دهی موضوعات اجتماعی

الزامات افشای اطلاعات (DRS) در موضوعات اجتماعی، به ویژه در استاندارد ESRS S1، بر دقت و شفافیت تأکید دارند. مدیریت شرکت باید اطلاعات مهم و مرتبط را شناسایی کند و اطمینان حاصل کند که اطلاعات ارائه شده دقیق هستند.

نحوه گزارش‌دهی اطلاعات عمومی

اطلاعات موضوعی مورد نیاز در الزامات افشای ESRS 2 SBM-2 و ESRS 2 SBM-3 باید در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش پایداری و در کنار این الزامات افشا شوند. اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، اطلاعات مربوط به SBM-3 همچنین می‌تواند در بخش موضوعی مرتبط ارائه شود.

الزامات افشای ESRS S1 (نیروی کار خود شرکت)

اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، الزامات افشای زیر باید در بخش "اطلاعات اجتماعی" گزارش شوند:

- S1-1: سیاست‌های مربوط به نیروی کار خود شرکت.
- S1-2: فرآیندهای تعامل با کارگران و نمایندگان آن‌ها در مورد تأثیرات.
- S1-3: فرآیندهای اصلاح اثرات منفی و کانال‌های ارتباطی برای کارگران.
- S1-4: اقدامات انجام شده در مورد تأثیرات مهم، رویکردهای کاهش ریسک‌ها و پیگیری فرصت‌ها.
- S1-5: اهداف مربوط به مدیریت اثرات منفی، پیشبرد اثرات مثبت و مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌ها.
- S1-6: ویژگی‌های کارکنان شرکت.
- S1-7: ویژگی‌های کارگران غیر کارمند (مانند مشاوران و پیمانکاران).
- S1-8: پوشش چانه‌زنی جمعی و گفتگوی اجتماعی.
- S1-9: معیارهای تنوع نیروی کار.
- S1-10: دستمزد مناسب.
- S1-11: حفاظت اجتماعی (بیمه، بازنشستگی و غیره).
- S1-12: افراد دارای معلولیت.
- S1-13: معیارهای آموزش و توسعه مهارت.
- S1-14: معیارهای سلامت و ایمنی.
- S1-15: معیارهای تعادل کار و زندگی.
- S1-16: معیارهای غرامت (شکاف پرداخت و کل غرامت).
- S1-17: حوادث، شکایات و تأثیرات شدید حقوق بشر.

دامنه شمول ESRS S1

استاندارد ESRS S1 شامل کارکنان خود شرکت و همچنین همکارانی است که به طور مستقیم با شرکت کار می‌کنند (مانند مشاوران و پیمانکاران). این استاندارد کارکنان تأمین‌کنندگان یا مشتریان را پوشش نمی‌دهد. کارکنان تأمین‌کنندگان و مشتریان توسط استاندارد ESRS S2 (کارگران در زنجیره ارزش) پوشش داده می‌شوند.

ضمیمه A ESRS S1

ضمیمه A شامل الگوهایی است که شرکت‌ها باید برای ارائه اطلاعات درخواستی استفاده کنند. به عنوان مثال، الگوی مربوط به ESRS S1-6 (ویژگی‌های کارکنان) در AR5 قرار دارد.

این ضمیمه همچنین شامل الزامات مربوط به افشای اطلاعات در مورد ESRS S1-1، ESRS 2، و ESRS S1-4 است. همچنین، در ارزیابی اهمیت موضوعات، فاکتورهای غیر قابل اعمال S1-5 برای ESRS در نظر گرفته شده و نمونه‌هایی از سیاست‌ها، اقدامات و اهداف ارائه شده است.

به طور خلاصه: شرکت‌ها باید اطلاعات مربوط به نیروی کار خود را با دقت و شفافیت در گزارش پایداری خود ارائه دهند. استاندارد ESRS S1 الزامات افشای مختلفی را برای این منظور تعیین کرده است. این استاندارد همچنین شامل الگوها و راهنمایی‌هایی برای کمک به شرکت‌ها در تهیه گزارش‌های خود است. این استاندارد کارکنان تأمین‌کنندگان یا مشتریان را پوشش نمی‌دهد و فقط به نیروی کار خود شرکت و همکاران مستقیم آن می‌پردازد.

بخش اطلاعات حاکمیتی

ESRS G1

رفتار تجاری

ساختار گویا برای بخش ۴: ESRS G1 رفتار تجاری

جدول زیر یک ساختار پیشنهادی برای بخش ۴ در رابطه با رفتار تجاری ESRS G1 است. ساختار تصویری زیر شامل تمام الزامات افشای رفتار تجاری (DRs) ESRS G1 بر اساس اهمیت است. ساختار واقعی باید همیشه برای تناسب با یک زمینه خاص شرکت، بسته به موضوعات پایداری مواد و DRهای مرتبط، سازگار شود.

شماره الزامات افشا	محتوای مورد نیاز افشا	بخش
*G1-1	فرهنگ شرکتی و سیاست های رفتار تجاری و فرهنگ شرکتی	۴.۱.۱ مدیریت بازرگانی IRO
*G1-2	مدیریت روابط با تامین کنندگان	
*G1-3	پیشگیری و کشف فساد و رشوه	
*G1-4	موارد تایید شده فساد یا رشوه	۴.۱.۲ معیارها و اهداف رفتار تجاری
*G1-5	نفوذ سیاسی و فعالیت های لابی گری	
*G1-6	شیوه های پرداخت	
	به عنوان مثال افشاهای خاص واحد تجاری	

(* هنگام افشای خط مشی ها، اقدامات، اهداف و معیارها در ESRS موضوعی برای یک موضوع پایداری مواد، حداقل الزامات افشا (MDRs) در مورد خط مشی ها (MDR-P)، اقدامات (MDR-A)، اهداف (MDR-T) و معیارهای (MDR-M) (MDR-M) مورد نیاز تحت ESRS 2 نیز باید اعمال شود. اطلاعات مورد نیاز باید در بخش با موضوع مرتبط ارائه شود، یعنی در بخشی که در اینجا نشان داده شده است.

۴-۱ رفتار تجاری

نحوه گزارش دهی اطلاعات مربوط به رفتار تجاری (ESRS G1)

استاندارد ESRS G1 به نحوه گزارش دهی اطلاعات مربوط به رفتار تجاری شرکت می پردازد.

اطلاعات عمومی (ESRS 2 IRO-1 و GOV-1)

- **ESRS 2 IRO-1:** اطلاعات موضوعی مورد نیاز در این الزام افشا (DR) باید در کنار خود الزام IRO-1 در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش پایداری ارائه شود.
- **ESRS 2 GOV-1:** اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، اطلاعات موضوعی مورد نیاز در این الزام افشا (DR) نیز باید در کنار خود الزام GOV-1 در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش شود.
- نکته: از آنجا که این اطلاعات باید در کنار الزامات افشای اصلی در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش شوند، به طور جداگانه در بخش مربوط به رفتار تجاری (ESRS G1) ذکر نشده اند.

الزامات افشای ESRS G1 (رفتار تجاری)

اگر موضوع پایداری مهم تلقی شود، الزامات افشای زیر باید در بخش "اطلاعات حاکمیتی" گزارش شوند:

- G1-1: فرهنگ شرکتی و سیاست‌های مربوط به رفتار تجاری.
- G1-2: نحوه مدیریت روابط با تأمین کنندگان.
- G1-3: اقدامات پیشگیرانه و روش‌های شناسایی فساد و رشوه‌خواری.
- G1-4: گزارش رویدادهای تأیید شده مربوط به فساد یا رشوه‌خواری.
- G1-5: فعالیت‌های مربوط به نفوذ سیاسی و لابی‌گری.
- G1-6: روش‌های پرداخت (به عنوان مثال، شفافیت در پرداخت به دولت‌ها).

ضمیمه A ESRS G1

ضمیمه A شامل جداولی است که شرکت‌ها می‌توانند از آن‌ها برای ارائه اطلاعات درخواستی استفاده کنند. به عنوان مثال، الگوی مربوط به ESRS G1-3 (پیشگیری و تشخیص فساد و رشوه‌خواری) در AR8 قرار دارد.

به طور خلاصه: شرکت‌ها باید اطلاعات مربوط به رفتار تجاری خود را در بخش "اطلاعات حاکمیتی" گزارش پایداری و مطابق با استاندارد ESRS G1 گزارش دهند. اطلاعات خاصی (مربوط به ESRS 2 IRO-1 و ESRS 1 GOV-1) باید در بخش "اطلاعات عمومی" گزارش شوند. استاندارد ESRS G1 الزامات افشای مختلفی را برای این منظور تعیین کرده است. این استاندارد همچنین شامل الگوهایی برای کمک به شرکت‌ها در تهیه گزارش‌های خود است.

پیوست‌ها:

- پیوست ۱: اختصارات
- پیوست ۲: ویژگی‌های کیفی اطلاعات
- پیوست ۳: فلوجارت برای تعیین افشاء تحت ESRS
- پیوست ۴: مقررات انتقالی
- پیوست ۵: ادغام با مرجع
- پیوست ۶: پیوندهای مروری رگولاتوری

CSRD

الزامات برنامه	AR
نقطه داده	DP
الزامات افشاگری	DR
تاثیر، ریسک ها و فرصت ها	IRO
حداقل نیاز افشاگری	MDR
حداقل الزامات افشا در مورد اقدامات	MDR-A
حداقل نیاز به افشا در مورد معیارها	MDR-M
حداقل الزامات افشا در مورد سیاست ها	MDR-P
حداقل نیاز به افشا در مورد اهداف	MDR-T

پیوست ۲: ویژگی‌های کیفی اطلاعات

الزامات مدیریت در تهیه بیانیه پایداری

هنگام تهیه بیانیه پایداری، مدیریت باید به ویژگی‌های کیفی اطلاعات توجه کند. این ویژگی‌ها به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. ویژگی‌های کیفی اساسی اطلاعات

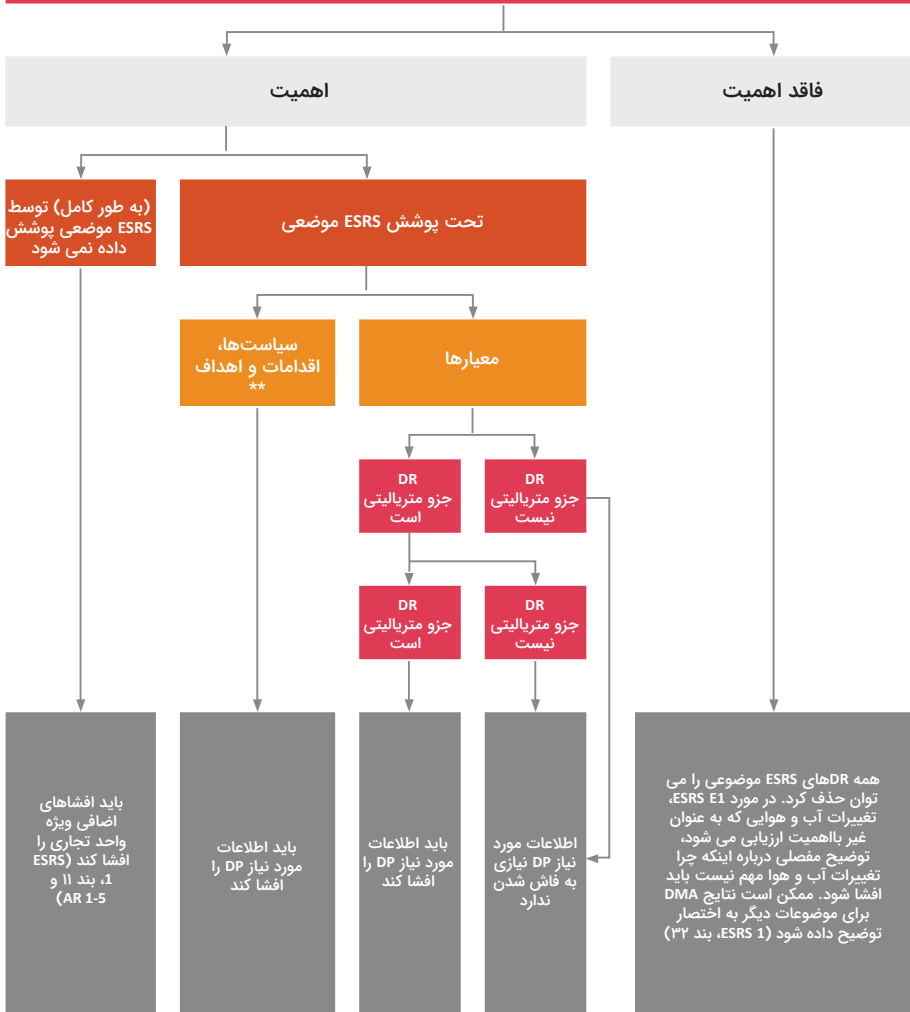
- ارتباط: اطلاعات باید به گونه‌ای باشند که بر تصمیمات کاربران تأثیر بگذارند. این شامل قابلیت پیش‌بینی آینده، تأیید اطلاعات قبلی و اهمیت اطلاعات است، حتی اگر برخی از کاربران قبلاً اطلاعات دیگری داشته باشند یا به این داده‌ها توجه نکنند.
- نمایش وفادارانه: اطلاعات باید به طور دقیق و بی‌طرفانه واقعیت‌ها را نشان دهند. این به معنی آن است که اطلاعات باید کامل، بی‌طرف و دقیق باشند.

۲. ویژگی‌های کیفی اضافی اطلاعات

- قابلیت مقایسه: اطلاعات باید به گونه‌ای باشند که کاربران بتوانند آن را با اطلاعات دوره‌های مختلف و دیگر شرکت‌ها، به ویژه در صنایع مشابه، مقایسه کنند. این به این معنا نیست که تمام اطلاعات باید یکسان باشند، بلکه باید مطمئن شویم که قسمت‌های مشابه شبیه به هم و قسمت‌های غیرمشابه متفاوت به نظر می‌رسند.
- قابلیت تأیید: اطلاعات باید دارای کامل بودن، بی‌طرفی و دقت باشند. این به این معناست که ناظران مستقل و آگاه باید بتوانند به توافق‌هایی درباره صحت اطلاعات برسند، حتی اگر توافق کامل نباشد. برای افزایش قابلیت تأیید اطلاعات، می‌توان از اطلاعات تأییدی، روش‌های محاسبه، و همکاری نهادهای مختلف در بررسی و توافق استفاده کرد.
- قابل فهم بودن: اطلاعات باید واضح و مختصر باشند، به طوری که هر کاربر معقول بتواند به راحتی آن را درک کند.

پیوست ۳: فلوجارت برای تعیین افشاها تحت ESRS

بر اساس DMA موضوع پایداری عبارتست از:

مهم بودن موضوع (متریالیته)

- یک موضوع (مثل یک مسئله زیست‌محیطی یا اجتماعی) برای شرکت شما مهم (مادی) محسوب می‌شود اگر میزان اهمیت آن از یک حدی که برای شرکت/گروه تعیین شده، بیشتر باشد.
- نکته: این که یک موضوع فقط مرتبط یا جالب باشد، به این معنی نیست که برای گزارش دهی حتماً مهم (مادی) است.

عدم افشا به دلیل فقدان سیاست، اقدام یا هدف

- اگر در مورد یک موضوع مهم، سیاست مشخصی ندارید، اقدامی انجام نداده‌اید یا هدفی تعیین نکرده‌اید، باید این موضوع را در گزارش خود ذکر کنید و دلیل این عدم اقدام را هم توضیح دهید.
- می‌توانید بازه زمانی که در آن قصد دارید این موارد را ایجاد کنید (سیاست، اقدام، هدف) نیز در گزارش خود بیاورید.

حذف اطلاعات ناشی از قوانین اتحادیه اروپا

- اگر اطلاعاتی را که طبق قوانین اتحادیه اروپا باید منتشر کنید، حذف می‌کنید، باید به طور واضح اعلام کنید که این اطلاعات "فاقد اهمیت" هستند.

پیوست ۴: مقررات انتقالی (برای گزارش‌های اولیه)

افشاهای خاص واحد تجاری

در سه گزارش پایداری سالانه اول، مدیریت می‌تواند از روش‌های مرحله‌ای برای تهیه این افشاهای استفاده کند. مثلاً می‌تواند اطلاعات دوره‌های قبل را به کار ببرد و موضوعات مهم را با استفاده از بهترین روش‌ها و استانداردهای موجود گزارش دهد.

زنجیره ارزش

- برای سه سال اول، اگر اطلاعات مربوط به زنجیره ارزش در دسترس نبود، باید تلاش‌های انجام شده برای به‌دست آوردن اطلاعات، دلایل عدم دستیابی به اطلاعات و برنامه‌های آینده برای به‌دست آوردن این اطلاعات را توضیح دهید.
- هنگام استفاده از استانداردهای ESRS 2 و الزامات افشا (DRs) در مورد سیاست‌ها، اقدامات و اهداف، می‌توانید اطلاعات را محدود به اطلاعات داخلی موجود کنید.
- الزامی به افشای معیارهای اطلاعات زنجیره ارزش نیست، مگر اینکه این اطلاعات از قوانین دیگر اتحادیه اروپا گرفته شده باشند.

اطلاعات مقایسه‌ای

- ارائه اطلاعات مقایسه‌ای (اطلاعات مربوط به سال‌های گذشته) می‌تواند یک سال به تعویق بیفتد.

الزامات افشای مرحله‌ای (DRs)

- پیشرفت در افشای DRهای مشخص شده می‌تواند بین ۱ تا ۳ سال مرحله‌بندی شود.
- فهرست کامل مقررات مرحله‌ای (شامل DRهای مرحله‌ای از ESRS 2) در ضمیمه C استاندارد ESRS موجود است.

مروری بر DRهای مرحله‌ای

سال ۲	سال ۱	برای همه شرکت‌ها	الزامات افشا	استاندارد
		سال ۱: ممکن است حذف شود سال ۳-۱: فقط اطلاعات کیفی *	اثرات مالی پیش بینی شده	ESRS E1-E5
	ممکن است حذف شود		نقاط داده در محدوده ۳ و کل انتشار گازهای گلخانه‌ای	ESRS E1
ممکن است حذف شود	ممکن است حذف شود		کلیه الزامات افشا	ESRS E4
		سال ۱: ممکن است حذف شود	الزامات افشای انتخاب شده و نقاط داده	ESRS S1
	ممکن است حذف شود		کلیه الزامات افشا	ESRS S1
ممکن است حذف شود	ممکن است حذف شود		کلیه الزامات افشا	ESRS S2-S4

افشای مقررات انتقالی

برای اطلاعات بیشتر در مورد افشای مقررات انتقالی، به ESRS 2 BP-2 مراجعه کنید.

نکات مهم درباره افشا

۱. محدودیت‌ها:

- در مورد E1، افشای کمی فقط در شرایط خاص و در صورتی که غیرممکن باشد، مجاز است.

۲. اهمیت موضوعات پایداری:

- موضوعات مرتبط با پایداری باید همچنان در ارزیابی اهمیت قرار بگیرند.
- باید خلاصه‌ای از اهداف، سیاست‌ها و اقدامات نیز ارائه شود، حتی اگر به زمان خاصی محدود باشند. همچنین، افشای معیارهای مرتبط ضروری است.

پیوست ۵: ادغام اطلاعات با مرجع

شرکت‌ها می‌توانند اطلاعات خود را با ارجاع به موارد زیر ادغام کنند، به شرطی که شرایط زیر رعایت شود:

- اطلاعات باید به‌طور واضح نشان دهد که به الزامات افشای مربوطه (DR) یا نقاط داده خاص (DP) مرتبط است.
- اطلاعات باید قبل یا همزمان با گزارش مدیریت منتشر شود.
- اطلاعات باید به همان زبان بیانیه پایداری باشد.
- اطلاعات باید حداقل همان سطح اطمینان با بیانیه پایداری را داشته باشد.
- اطلاعات باید الزامات فنی دیجیتالی شدن را که در بیانیه پایداری آمده، برآورده کند.

اگر شرایط فوق رعایت شود، اطلاعات مربوط به DR یا DP خاص می‌تواند به یکی از منابع زیر در بیانیه پایداری ارجاع داده شود:

- بخش‌های دیگر گزارش مدیریت
- صورت‌های مالی
- بیانیه حاکمیت شرکتی (در صورتی که جزو گزارش مدیریت نباشد)
- سند ثبت جهانی (طبق ماده ۹ مقررات (EU) 2017/1129))
- افشای عمومی بر اساس مقررات (EU) شماره 575/2013

اگر اطلاعاتی از افشای ستون ۳ ترکیب می‌شود، باید مطمئن شوید که اطلاعات با دامنه تلفیق بیانیه پایداری سازگار است و شامل جزئیات اضافی لازم است.

برای اطلاعات بیشتر در مورد ادغام با مرجع، به ESRS 2 BP-2 مراجعه کنید.

پیوست ۶: پیوندهای مروری بر مقررات

مقررات طبقه بندی	دستورالعمل گزارش پایداری شرکتی
مقررات 2020/852 (EU) پارلمان اروپا و شورای - مجله رسمی اتحادیه اروپا	CSRD - مجله رسمی اتحادیه اروپا ESRS - مجله رسمی اتحادیه اروپا
	EFrag IG 1: راهنمای اجرای ارزیابی اهمیت (۳۱ مه ۲۰۲۴)
	EFrag IG 2: راهنمای اجرای زنجیره ارزش (۳۱ مه ۲۰۲۴)
وب سایت کمیسیون اروپا در مورد قوانین اجرایی و تفویض شده برای مقررات 2020/852 (EU) (مقررات طبقه بندی)	EFrag IG 3: راهنمای اجرای دقیق نقاط داده ESRS و یادداشت توضیحی همراه (۳۱ مه ۲۰۲۴)
ناوبر طبقه بندی اتحادیه اروپا	اجرای نوژی CSRD Lovvedtak 80 (2023-2024) Vedtak til lov om endringer i regnskapsloven mv. -bærekraftsrapportering
وب سایت و راهنمایی وزارت دارایی نوژی (به زبان نوژی)	

منابع

- CSRD – Official Journal of the EU
- ESRS – Official Journal of the EU
- EFRAG IG 1: Materiality assessment implementation guidance (31 May 2024)
- EFRAG IG 2: Value chain implementation guidance (31 May 2024)
- EFRAG IG 3: Detailed ESRS datapoints implementation guidance and accompanying explanatory note (31 May 2024)
- Norwegian implementation of CSRD (Lovvedtak 80 (2023-2024) Vedtak til lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)

CSRD

Corporate Sustainability Reporting Directive

گرمیرینا

شرکت مهندسی و ساخت
بویلر و تجهیزات مپنا

دانشگاهی

سازمان شهید بهشتی
مرکز پایش مسئولیت
اجتماعی و فرهنگی

زمستان ۱۴۰۳